

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΚΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο επόμενος πίνακας 16 μαθημάτων έχει χρησιμοποιηθεί σε Κέντρα Βιβλικής Εκπαίδευσης στην Δυτική Αφρική από το 1987. Αυτό είναι το πρόγραμμα του πρώτου έτους που έχει εκπαιδεύσει χιλιάδες μαθητών.

Αυτός ο πίνακας της σειράς των μαθημάτων έχει σαν σκοπό να είναι το όργανο με το οποίο οι μαθητές θα μπορούν αποτελεσματικά να διδάξουν ένα συγκεκριμένο θέμα, είτε σε Κυριακό σχολείο, εκκλησία, σεμινάριο, ή Βιβλικό σχολείο. Χρησιμοποιείτε τα όπως θέλετε. Μπορείτε να τα αντιγράψετε ή να χρησιμοποιήσετε κάποιο τμήμα τους για να ευλογήσετε άλλους. Οι κενές σελίδες προμηθεύονται για σημειώσεις.

Η προσευχή μας είναι αυτός ο πίνακας να χρησιμοποιηθεί για να ενισχυθούν οι αδύνατοι, να ενθαρρυνθούν οι απελπισμένοι, και να ανοιχτούν τα μάτια της κατανόησης του Λόγου του Θεού.

Στην Υπηρεσία Του,

Ράς Τάτρο

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ	4
I. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΕΩΡΙΑ;	4
II. ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΑ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ;	4
III. ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ	4
IV. Ο ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ	5
V. ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ -Ο ΚΕΧΡΙΣΜΕΝΟΣ (ΗΣΑΪΑΣ 6:1, 11:1-3)	6
VI. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	6
VII. Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	7
VIII.ΣΩΤΗΡΙΑ	7
IX. ΑΓΙΑΣΜΟΣ	8
X. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ	9
XI. ΠΟΙΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ;	10
ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ	11
I. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ;	11
II. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΜΠΑΙΝΟΥΜΕ ΣΕ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ	11
III. ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ:	12
IV. ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ:	12
V. Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ	13
VI. Η ΒΙΒΛΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΕΣ-ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΗ	15
VII. Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΩΤΗΡΑ	16
VIII.ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	16
IX. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ	17
Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	19
I. ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ	19
II. ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (ΟΧΙ ΗΘΙΚΕΣ)	19
III. ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (ΗΘΙΚΕΣ)	20
IV. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	22
V. Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥ	22
VI. ΤΑ ΕΠΤΑ ΛΥΤΡΩΤΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	24
VII. ΑΛΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ.	25
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ	26
I. ΜΙΑ ΣΩΣΤΗ ΑΠΟΨΗ	26
II. Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΕΥΗΜΕΡΟΥΝ ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΤΟΥ -ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 28	26
III. ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ	26
IV. ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ	27
V. ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΔΙΔΕΙΝ ΚΑΙ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ	28
ΔΑΙΜΟΝΟΛΟΓΙΑ	30
I. Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΗΤΑΝ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΣΑΝ ΕΩΣΦΟΡΟΣ (ΙΕΖΕΚ.28:1-19)	30
II. Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ	30
III. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΝΙΚΗΣΕ ΤΟ ΣΑΤΑΝΑ (ΚΟΛ.2:15)	30
IV. ΕΠΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ	30
V. ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ	30
VI. ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ	32
VII. ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΣΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ	32
ΜΑΘΗΤΕΙΑ	33
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑ	33

II. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ: Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	33
III. ΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΞΕ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΙΑ	33
IV. ΠΩΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΓΑΠΗΣΕ ΚΑΙ ΠΕΡΠΑΤΗΣΕ - ΤΙ ΕΙΠΕ	34
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ	35
I. Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΣΥΓΚΡΙΝΟΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ	35
II. ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ	35
III. ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΤΟ 67 - 70 Μ.Χ.	36
IV. ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΤΟ 62 Μ.Χ.	37
V. ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΤΟ 80 - 90 Μ.Χ.	38
ΘΕΪΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ	39
I. Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΕΥΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΕΔΕΜ	39
II. Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ	39
III. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΙΑΣ;	39
IV. ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ	40
V. ΕΠΤΑ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ Ο ΘΕΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ	42
VI. ΕΝΕΡΓΩΝΤΑΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	42
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ	43
I. ΟΡΙΣΜΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ (ΛΟΥΚΑΣ 19:10)	43
II. ΟΡΓΑΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ	43
III. ΤΡΟΠΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ	44
ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ	46
I. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΤΗ; ΠΩΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΟΥΜΕ;	46
II. ΠΩΣ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ (2 ΘΕΣ.1:3)	47
III. ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ.	48
ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ	50
I. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ;	50
II. Η ΘΕΟΤΗΣ (ΠΑΤΗΡ, ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ)	50
III. ΣΥΜΒΟΛΑ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ	50
IV. ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ	51
V. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (ΖΑΧ.4:6; 2 ΚΟΡ.13:14)	52
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ	53
I. ΤΡΕΙΣ ΤΥΠΟΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ	53
II. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ	53
III. Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	54
IV. Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ	55
V. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ	55
VI. Ο ΠΟΙΜΕΝΑΣ	56
VII. Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ	56
VIII. Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΒΟΗΘΕΙΩΝ	56
IX. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	57
ΥΠΑΚΟΗ	58
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΥΠΑΚΟΗ	58
II. ΥΠΑΚΟΗ: Η ΜΙΑ ΑΡΕΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ (ΓΕΝ.2:16-17; 3:11)	58
III. ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ (ΕΒΡ.5:8,9)	59
ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΝΙΕΣ	60
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: ΟΡΙΣΜΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΟΝΙΩΝ	60

II. ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	60
III. ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ	60
IV. ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ	61
V. ΔΙΑΜΑΧΕΣ	62
VI. ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ	62
ΠΡΟΣΕΥΧΗ	64
I. Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ	64
II. ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ (ΜΑΤΘΑΙΟΣ 6:5-8)	64
III. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ	64
IV. ΤΙ ΕΙΠΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ	64
V. ΤΙ ΕΙΠΕ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ	64
VI. ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΑΛΛΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ	64
VII. ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ	64
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	65
I. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΥΧΝΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.	65
II. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	65
III. ΔΥΟ ΤΥΠΟΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΦΙΛΙΠ.3:9)	66
IV. ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	66
V. ΚΑΡΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	67
VI. ΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΣΕ	67
ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ	68
I. ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ-ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ	68
II. ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ (ΑΜΕΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑ)	68
III. ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΜΕΝΗ ΕΞΟΥΣΙΑ (ΕΜΜΕΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑ)	69

ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ

I. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΕΩΡΙΑ;

- A. Κυριολεκτικά σημαίνει «διδασκαλία» ή «οδηγία».
- B. Θεολογία είναι οι «θεμελιώδεις αλήθειες της Γραφής τοποθετημένες συστηματικά».
- Γ. Διαφορά μεταξύ «θεωρίας» και «δόγματος».
 1. Θεωρία είναι η αποκάλυψη του Θεού για μια αλήθεια που βρίσκεται στη Γραφή.
 2. Δόγμα είναι η δήλωση του ανθρώπου γι' αυτή την αλήθεια όπως αναφέρεται π.χ. ,τό Σύμβολο της Πίστεως

II. ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ Η ΜΕΛΕΤΗ ΜΙΑΣ ΘΕΩΡΙΑΣ;

- A. Απαραίτητη για την ανάπτυξη χαρακτήρος. Αυτό που κάποιος καταλαβαίνει και πιστεύει επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο ζεί.
- B. Προστατεύει από λάθη (Ματθ.22:29, Β΄ Τιμ.4:2-4).
- Γ. Αναγκαία για να αποκτήσουμε μιά πλήρη κατανόηση Βιβλικών αληθειών που είναι διεσπαρμένες στα διάφορα τμήματα της Γραφής.

III. ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ

A. Ολη η Γραφή είναι Θεόπνευστη (Β΄ Τιμ. 3:16, Β΄ Πέτρου 1:21).

1. «Θεόπνευστος».
 - α. Όπως η ανθρώπινη ομιλία βγαίνει από το στόμα.
 - β. Όπως ο μουσικός παίζει τη φλογέρα.
2. Συνέπειες.
 - α. Διπλή εξουσία (π.χ., Μάρκος 12:36 όπου το Πνεύμα αναφέρεται σαν ο συγγραφέας αυτών που ο Δαβίδ έγραψε στον Ψαλμό 110).
 - β. Ο Θεός επέβλεπε αλλά δεν υπαγόρευε λέξη προς λέξη τα γραφόμενα εκτός από μερικές περιπτώσεις, όπως τις Δέκα Εντολές.
 - γ. Παρ' όλο που ο Θεός χρησιμοποίησε συγγραφείς και τους διαφορετικούς γραφικούς χαρακτήρες τους, τους προφύλαξε από λάθη (αλάνθαστη).
 - δ. Η Γραφή δεν περιέχει απλά το Λόγο του Θεού-είναι ο Λόγος του Θεού.
 - ε. Κάθε λέξη της Γραφής είναι εμπνευσμένη, όχι μόνο ιδέες (προφορική έμπνευση).

B. Ποιά ήταν η άποψη του Ιησού για τις Γραφές;

1. Η σπουδαιότητα κάθε γράμματος (Ματθ.5:18).
2. Πλανόμαστε όταν δεν γνωρίζουμε τις γραφές εδ.29 (Ματθ.22:23-32).
3. Ο Δαβίδ έγραψε δια Πνεύματος εδ.43 (Ματθ. 22:41-46).
4. Οι γραφές είναι αιώνιες (Ματθ.24:35).
5. Είναι πνεύμα και ζωή (Ιωάννης 6:63).
6. Πρέπει να υπακούονται (Ματθ.5:19).
7. Ο Λόγος παρομοιάζεται με την τροφή (Ματθ.4:4).

Γ. Ποιά ήταν η άποψη των Αποστόλων για τις Γραφές;

1. Παύλος και Πέτρος.
 - α. Θεόπνευστη και ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για επανόρθωση, για διαπαιδαγώγηση που γίνεται με δικαιοσύνη (Β΄ Τιμ.3:16).
 - β. Μπορούν να σοφίσουν για σωτηρία (Β΄ Τιμ.3:15).
 - γ. Καμμία προφητεία της γραφής δεν γίνεται από την προσωπική εξήγηση εκείνου που προφητεύει (Β΄ Πέτ.1:20).
 - δ. Η δίστομος μάχαιρα του Πνεύματος (Εφεσ.6:17).
 - ε. Πρέπει να εκπληρωθεί (Πράξεις 1:16).
 - ζ. Προειπώθηκε από το Άγιο Πνεύμα (Πράξεις 1:16).
2. Ιάκωβος και Ιωάννης

- α. Ποτέ δεν μιλάει μάταια (Ιάκωβος 4:5)
- β. «Αν κάποιος προσθέσει ή αφαιρέσει από τα λόγια του βιβλίου της προφητείας αυτής, ο Θεός θα αφαιρέσει το μέρος του από το βιβλίο της ζωής» (Αποκ. 22:18,19).

Δ. Η Μοναδικότητα της Γραφής.

1. Γράφτηκε σε περίοδο πάνω των 1600 χρόνων και σε 40 γενεές.
2. Τήν γράψανε πάνω από 40 συγγραφείς που ανήκαν σε διαφορετικές κοινωνικές τάξεις (βασιλείς, χωρικοί, αλιείς, φιλόσοφοι, ποιητές, πολιτικοί, επιστήμονες, κ.λ.π.)
3. Γράφτηκε σε τρεις ηπείρους: Αφρική, Ασία, και Ευρώπη. Γράφτηκε σε τρεις γλώσσες: Εβραϊκά, Αραμαϊκά, και Ελληνικά.
4. Περιέχει εκατοντάδες αντιμαχόμενα θέματα, γραμμένα αρμονικά και με συνέχεια.
5. Φέρει ενότητα θέματος και σκοπού, πράγμα το οποίο μπορεί να εξηγηθεί μόνο εάν ένας νους τήν επιτήρησε, το Άγιο Πνεύμα.
6. Είναι αιώνια. Ένα από τα πιο αρχαία βιβλία και όμως το πιο σύγχρονο.
7. Αποδεικνύει ότι είναι εμπνευσμένη. Είναι εφαρμόσιμη!

IV. Ο ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ

A. Ο Υιός του Θεού είναι Μοναδικός.

1. Διεκδικήσεις του Ιησού:
 - α. Θεϊκή καταγωγή (Ιωάννης 16:28).
 - β. Θεϊκή γνώση και κοινωνία (Ματθ.11:27).
 - γ. Αποκάλυψη του Πατέρα στο πρόσωπό Του (Ιωάννης 14:9-11).
 - δ. Θεϊκές Ιδιότητες:
 - 1) Πανταχού Παρουσία (Ματθ.18:20).
 - 2) Δύναμη να ανασταίνει νεκρούς (Ιωάννης 5:21).
 - 3) Δύναμη να συγχωρεί αμαρτίες (Μάρκος 2:5-10)
 - 4) Δύναμη να κρίνει τον άνθρωπο (Ιωάννης 5:22).
2. Εξουσία του Χριστού.
 - α. Μιλούσε με την εξουσία του Παντοδύναμου Θεού. (Ματθ.7:24-29).
 - β. Ο Ιησούς ποτέ δεν χρησιμοποίησε εκφράσεις όπως «Η γνώμη μου είναι», «ίσως», «Νομίζω».
3. Η αναμαρτησία του Χριστού-τέλεια απουσία συναίσθησης ή ομολογίας αμαρτίας σε λόγια ή πράξεις του Ιησού (Ιωάννης 8:46, Α΄ Πέτρου2:22).
4. Η μαρτυρία των μαθητών και του Ιακώβου, αδελφού του Ιησού.
 - α. (Ιωάννης 1:1-3, 20:28, Πράξεις 2:33-36).
5. Η Ανάσταση: μόνο ένας που έχει θεϊκή προέλευση μπορεί να νικήσει το θάνατο.

B. Ο «Λόγος» είναι ένας άλλος τίτλος του Ιησού (Ιωάννης 1:1-3,14).

1. Ο λόγος είναι μιά έκφραση των σκέψεων του ανθρώπου, ο τρόπος με τον οποίο επικοινωνεί ή αποκαλύπτει τον εαυτό του.
2. Ο Ιησούς είναι ο «Λόγος» επειδή αποκαλύπτει το Θεό (Εβρ.1:1-3).
3. Σάν «Λόγος», ο Ιησούς είναι αιώνιος (Ιωάννης 1:1,14) και ο συν-δημιουργός του σύμπαντος που βαστάζει τα πάντα (Ιωάννης 1:3, Εβρ.1:3).

Γ. Ο Υιός του Ανθρώπου.

1. Ο Ιησούς ήταν πλήρης άνθρωπος, αλλά δεν είχε την αμαρτωλή φύση (1 Πέτ.2:22).
2. Η Ενσάρκωση: πως ο Θεός Υιός (Ιησούς) έγινε άνθρωπος με την παρθενική γέννηση.
 - α. (Ησαίας 7:14, Ματθ.1:23, Λουκάς 1:27-35).
 - β. Σκοπός της Ενσάρκωσης.
 - 1) Να αποκαλύψει το Θεό στους ανθρώπους (Ιωάννης 1:14).

- 2) Να δώσει παράδειγμα ζωής (Ιωάννης 13:15).
- 3) Να προσφέρει θυσία για αμαρτία (Εβρ.10:1-12).
- 4) Να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου (Α΄ Ιωάννη 3:8).
- 5) Να γίνει ελεήμων και πιστός Αρχιερέας (Εβρ. 5:5,6).

γ. Αποδείξεις της Ανθρώπινης Φύσης Του.

- 1) Είχε ένα υλικό σώμα (Ιωάννης 1:14, Γαλ. 4:4).
- 2) Είχε ανθρώπινη ψυχή (Ματθ.26:38) και πνεύμα (Λουκάς 23:46). Δέν ήταν 50% άνθρωπος και 50% Θεός αλλά 100% άνθρωπος και 100% Θεός.

3. Είχε χαρακτηριστικά ανθρώπινης ύπαρξης.

Πείνασε (Ματ.4:2). **Κουράστηκε** (Ιωάννης 4:6).

Δίψασε (Ιωάν.19:28). **Έκλαψε** (Ιωάννης 11:35).

Δ. Λανθασμένες απόψεις της φύσης του Χριστού.

1. Ήταν του Θεού ο ανώτατος δημιουργημένος αντιπρόσωπος (Μάρτυρες του Ιεχωβά, Μονοφυσίτες).
2. Μόνο η εμφάνισή Του ήταν ανθρώπινη, δεν ήταν στην πραγματικότητα ανθρώπινη ύπαρξη. (Δοκιμιστές).
3. Η Θεότης του ήρθε στη βάπτισή Του μέσω υιοθεσίας (Μονοφυσίτες).

Ε. ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΠΟΨΗ (η σωστή άποψη).

1. Πλήρης Θεός και πλήρης άνθρωπος.
2. Οι δύο φύσεις ενώθηκαν σε ένα πρόσωπο χωρίς να δημιουργηθεί μιά τρίτη φύση.
3. Ο Ιησούς χωρίς αμαρτία (τέλειος).

Z. ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ-Ο ΚΕΧΡΙΣΜΕΝΟΣ (ΗΣΑΙΑΣ 6:1, 11:1-3)

A. Προφήτης (Ματθ.13:57).

1. Προφήτης είναι κάποιος που ο Θεός χρησιμοποιεί για να αποκαλύψει και να μεταφέρει το μήνυμά Του στους ανθρώπους. Αντιπροσωπεύει το Θεό μπροστά στους ανθρώπους.
2. Ο Ιησούς έδειξε τον τρόπο να αποφύγουμε την ενοχή της αμαρτίας σαν έθνος και σαν άτομο.

B. Ιερέας (Εβρ. 5:1-10).

1. Ο ιερέας είναι θεϊκά καθιερωμένος να αντιπροσωπεύει τον άνθρωπο μπροστά στο Θεό και να προσφέρει θυσίες για χάρη του ανθρώπου (Εβρ. 8:3).
2. Ο Ιησούς πρόσφερε τον Εαυτό Του, σαν θυσία, στον Γολγοθά για να εξασφαλίσει άφεση αμαρτιών για τον άνθρωπο.
3. Ο Ιησούς ζεί πάντοτε για να μεσιτεύει για τον άνθρωπο (Εβρ. 7:25).

Γ. Βασιλιάς (Α΄ Τιμ. 6:15).

1. Ο βασιλιάς διοικεί ένα βασίλειο και έχει απόλυτη εξουσία.
2. Η βασιλεία Του δέν είναι από αυτόν τον κόσμο, και δεν εγκαθιδρύθηκε από ανθρώπινη δύναμη. Πολλοί απορρίπτουν την κυριαρχία Του, αλλά μιά μέρα κάθε γόνατο θα κλίνει και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι Αυτός είναι ο Κύριος (Φιλιπ.2:9-11).

VI. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

A. Προσεύχεται για τους δικούς Του (Εβρ.7:25).

B. Προετοιμάζει τόπο για την αιώνια κατοίκησή μας (Ιωάννης 14:3).

Γ. Κτίζει την Εκκλησία που είναι το Σώμα Του. (Ματθ.16:18).

Δ. Κατοικεί μέσα σε κάθε πιστό και τον ενδυναμώνει (Γαλ.2:20).

Ε. Απαντά τις προσευχές του λαού Του (Ιωάννης 14:12-14).

VII. Η ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

A. Θά έρθει για την Εκκλησία Του στην αρπαγή (Α΄ Θεσσαλ. 4:13-18).

B. Θα χυθεί η οργή του Αρνίου πάνω στη γή (Αποκ. 6:16-17).**VIII. ΣΩΤΗΡΙΑ****A. ΣΩΤΗΡΙΑ σημαίνει απελευθέρωση, προφύλαξη (από κίνδυνο)**

1. Απελευθέρωση από την αμαρτία, αρρώστια, ήττα, και θάνατο.
2. Η λέξη σωτηρία περιέχει και την έννοια κάποιου που έχει ολοκληρωθεί.

B. Δικαιοσύνη.

1. Το ρήμα «δικαιώνω» είναι ένας νομικός όρος που σημαίνει ότι ανακηρύττω κάποιον δίκαιο, τον αθώνω, επιβάλλω ποινή ή αποδοχή.
2. Μιά θέση αποδοχής και σωστής στάσης μπροστά στο Θεό μέσα στην οποία μπαίνει κανείς διά πίστεως στο χυθέν αίμα του Ιησού.
3. Ένα ανοιχτό δώρο το οποίο δεν μπορεί να κερδιθεί (Ρωμ. 5:1-2, 15-16).
4. Ο Θεός είναι Αυτός που δικαιώνει (Ρωμ. 8:33).
5. Μιά αλλαγή θέσης – κάποτε ήσουν κάτω από θεική καταδίκη.
6. Η εξόφληση αμαρτιών και κατόπιν ο καταλογισμός της δικαίωσης του Ιησού σε μας (μια απλή πράξη αφαίρεσης και πρόσθεσης).
7. Ο Θεός ενεργεί και συμπεριφέρεται προς το δικαιωμένο πρόσωπο σαν να μην έχει κάνει τίποτε άλλο παρά καλό (Άσωτος Υιός).
8. Η δικαίωση φέρνει ευλογίες.
 - α. Απελευθέρωση από το θάνατο (Παρ.10:2).
 - β. Άφθονη ζωή (Παρ.11:19,30, 12:28).
 - γ. Ειρήνη και ασφάλεια (Ησαΐας 32:17).

Γ, Αναγέννηση.

1. Η πράξη του Θεού με την οποία μεταδίδει τη ζωή του Χριστού στον πιστό.
2. Περιγραφές της αναγέννησης στην Καινή Διαθήκη:
 - α. Μιά γέννηση (Ιωάννης 3:3-8).
 - β. Ένας καθαρισμός (Τίτος 3:5).
 - γ. Μιά δημιουργία (Β΄ Κορ. 5:17, Εφεσ. 2:10).
3. Η πνευματική ζωή επέρχεται ξαφνικά, εμφανίζεται μυστηριωδώς, και εξελίσσεται σταδιακά.
4. Μοναδικό χαρακτηριστικό –καμιά άλλη θρησκεία δεν υπόσχεται ότι είναι ικανή να μεταμορφώσει μία αμαρτωλή φύση και να την φέρει στη ζωή του Θεού.
5. Τι **δεν** είναι αναγέννηση:
 - α. Βάπτισμα στο Νερό (Ιωάννης 3:5) – το νερό είναι ένας συμβολικός τρόπος που αναφέρεται στο Λόγο του Θεού (Εφεσ. 5:25-26).
 - β. Μεταρρύθμιση – η αναγέννηση δεν είναι ανθρώπινο έργο και δεν συνίσταται από αποφάσεις που παίρνουμε εμείς (Τίτος 3:5).
 - γ. Μέλη εκκλησίας – ένα ζώο ντυμένο σαν άνδρας παραμένει ζώο. Η αμαρτωλή ανθρώπινη φύση δεν μπορεί να αναμορφωθεί, πρέπει να αλλάξει.
6. Τι **είναι** αναγέννηση:
 - α. Μιά υπερφυσική ενέργεια κατά την οποία ο Θεός μεταδίδει νέα ζωή στο πνεύμα του ανθρώπου. (Α΄ Πέτρου 1:23).
 - β. Όταν πιστεύουμε στον Ιησού, το Πνεύμα του Θεού, το οποίο έφυγε εξ αιτίας της αμαρτίας που προκάλεσε το θάνατο (Αδάμ και Εύα), επανέρχεται εξ αιτίας του δώρου της δικαίωσης.
 - γ. Μιά (πνευματική) μεταμόσχευση καρδιάς (Ιεζεκ. 36:26).
7. Συμπέρασμα: το γεγονός ότι έχεις αναγεννηθεί σημαίνει ότι έχεις τη ζωή του Θεού μέσα σου. Έχεις τη φύση Του και την ικανότητά Του. (Ιωάννης 15:5; Γαλ. 2:20; Κολ.1:27). Η δυνατότητα για επιτυχία περιορίζεται μόνο από την απιστία σου.

Δ. Υιοθεσία.

1. Ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός υιοθετεί κάποιον που δεν Του ανήκει φυσιολογικά (Ρωμ. 8:15, Γαλ. 4:5).
2. Ο Θεός δεν υιοθετεί πιστούς σαν παιδιά, αλλά τα παιδιά γεννιούνται στην οικογένεια του Θεού με το Άγιο Πνεύμα δια της πίστεως (W.E. Vine's Expository Dictionary).
3. Κάποιες μεταφράσεις αναφέρονται στην «υιοθεσία παιδιών». Μιά πιό ακριβής μετάφραση είναι «υιοθεσία γιών».
4. Υιοθεσία σημαίνει να μπείς σε μία οικογένεια σαν ένας ενήλικος γιός.
5. Υπάρχουν διαφορές μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης.
 - α. Στήν Παλαιά, οι Ισραηλίτες ήταν σαν παιδιά επειδή βρισκόταν κάτω από την οδηγία κυβερνήτων και παιδαγωγών (Νόμος), αλλά στην Καινή Διαθήκη οι πιστοί είναι σας ενήλικοι γιοί.
 - β. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της υιοθεσίας είναι το ότι το Άγιο Πνεύμα κατοικεί μέσα στον άνθρωπο και τον οδηγεί.
6. Υπάρχουν πλεονεκτήματα και προνόμια στη σχέση με τον Πατέρα.
 - α. Η φροντίδα του Πατέρα (Λουκάς 12:4-7).
 - β. Παιδεία (Εβρ. 12:5-11).
 - γ. Παρηγορία (Β΄ Κορ. 1:3-4).
 - δ. Κληρονομιά (Ρωμ. 8:16-17).
7. Δέχεσαι ευλογίες όταν ανήκεις στην οικογένεια του Θεού.
 - α. Συμμερίζεσαι το οικογενειακό όνομα (Φιλ. 2:9).
 - β. Συμμερίζεσαι την ομοιότητα της οικογένειας (Β΄ Κορ. 5:17).
 - γ. Συμμερίζεσαι την οικογενειακή αγάπη (Α΄ Ιωάννη 1:3, 3:14).
 - δ. Συμμερίζεσαι την εργασία της οικογένειας
8. Μελλοντικές ευλογίες – ένα ένδοξο, απολυτρωμένο σώμα (Ρωμ. 8:23, Φιλ. 3:20-21).

ΙΧ. ΑΓΙΑΣΜΟΣ

A. Ο Θεός καλεί, καθαρίζει, αποχωρίζει τον πιστό από την αμαρτία για τη δόξα Του και για τους σκοπούς Του.

B. Διπλή σημασία-αποχωρισμός από το κακό και αφιέρωση στο Θεό (Β΄ Κορ.7:1).

Γ. Σημασία το ρήματος «αγιάζω»:

1. Να αγιάσω ή να αναγνωρίσω ότι είναι άξιος σεβασμού και αίνου. (Λουκάς 11:2, Α΄ Πέτρου 3:15).
2. Να αποχωρισθώ από βέβηλα πράγματα και να αφιερωθώ στο Θεό-καθαγιασμένος (Ματθ. 23:17).
3. Να εξαγνισθώ ή να καθαρισθώ από ακαθαρσίες (Εφεσίους 5:26, Α΄ Θεσ. 5:23).

Δ. Ο Αγιασμός λοιπόν συμπεριλαμβάνει τα εξής:

1. Θέση.
 - α. Ο αποχωρισμός του πιστού για το Θεό που συμβαίνει την ώρα της επιστροφής (Α΄ Κορ. 6:11, Εβρ. 10:14, Α΄ Πέτρου 1:2).
 - β. Ο Χριστός είναι ο αγιασμός του πιστού (Α΄ Κορ. 1:30).
2. Εμπειρία.
 - α. Ο καθαρισμός του πιστού από κάθε μολυσμό (Α΄ Κορ. 7:1).
 - β. Ο πιστός συμμορφώνεται με την εικόνα του Χριστού (Ρωμ. 8:29, Β Κορ. 3:1).
 - γ. Απέκδυση της παλιάς ζωής και ένδυση της νέας (Κολ. 3:8-13).
 - 1) Παρουσίασε τον εαυτό σου ολοκληρωτικά στο Θεό με τη θέλησή σου (Ρωμ. 12:1).
 - 2) Ανακαίνισε το μυαλό σου με το Λόγο (Ρωμ. 12:1,2, Εφεσ. 4:23).
 - 3) Στάσου κάτω από τα χαρίσματα της πεντάπτυχης διακονίας και τελειοποίησου ή

- ωρίμασε (Εφεσ. 4:11-12).
 4) Ακολούθησε το πνεύμα σου (Γαλ. 5:16).
 5) Εξαρτήσου από τον Ιησού για να σε βοηθήσει (Πράξεις 26:18).
 3. Συμπέρασμα: Η θεωρία του αγιασμού διδάσκει ότι όταν έγινες Χριστιανός έπαψες να είσαι ασήμαντος. Είσαι ξεχωρισμένος για κάποιο ειδικό σκοπό.

X. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

A. Τι είναι εκκλησία; Η λέξη «εκκλησία» σημαίνει «συγκέντρωση ξεχωρισμένων».

1. Η λέξη χρησιμοποιείται αναφερόμενη σε όλο το σώμα Χριστιανών σε μία πόλη (Πράξεις 11:22; 13:1).
2. Χρησιμοποιείται αναφερόμενη σε μία τοπική σύναξη (Α΄ Κορ. 14:19,35).
3. Χρησιμοποιείται αναφερόμενη στην παγκόσμια εκκλησία που αποτελείται από όλους τους πιστούς της γης. (Εφεσ. 5:32).

B. Η αγγλική λέξη προέρχεται από την ελληνική «κυριακός» που σημαίνει «ανήκω στον Κύριο».

Γ. Εκκλησία λοιπόν είναι «μιά ομάδα ανθρώπων ξεχωρισμένων από τον κόσμο, που ομολογούν και προσφέρουν υπακοή στον Κύριο Ιησού Χριστό» (Pearlman, Knowing the Doctrines of the Bible, 1937).

Δ. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ αναφέρεται ως εξής:

1. ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (Α΄ Κορ. 12:12-27, Εφεσ. 4:4).
 - α. Ένας ζωντανός οργανισμός όχι μιά οργάνωση.
 - β. Δραστηριοποιείται από τη ζωή του Χριστού.
 - γ. Έχει πολλά μέλη, το καθένα με το δικό του έργο.
2. Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Εφεσ. 2:20-22, Α΄ Πέτρου 2:5-6).
 - α. Ο Θεός κατοικεί μέσα στην Εκκλησία διά του Πνεύματός Του (Α΄ Κορ. 3:16-17).
 - β. Οι Χριστιανοί, σαν ιερείς (στον ναό του Θεού), θα πρέπει να προσφέρουν πνευματικές θυσίες προσευχών, λατρείας και αγαθών έργων.
3. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (Β΄ Κορ. 11:2, Εφεσ. 5:25-27).
 - α. Ο Ιησούς αγαπά, φροντίζει, και προστατεύει την εκκλησία με ζήλο.
 - β. Η εκκλησία υποτάσσεται στο Χριστό όπως η γυναίκα υποτάσσεται στον άνδρα της.

E. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ;

1. Να κηρύξει το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού για να σωθούν οι άνθρωποι. (Ματθ. 28:19-20, Α΄ Τιμ. 2:4).
2. Να προσφέρει προσευχή και δοξολογία στο Θεό (Κολ.1:12, Α΄ Θεσσ. 5:16-18, Α΄ Πέτρου 2:9).
3. Να εκπαιδεύει μαθητές του Χριστού και να αναπτύσσει Χριστιανική ωριμότητα διά του Λόγου του Θεού. (Β΄ Τιμ. 3:16-17, Α΄ Πέτρου 2:2).
4. Να προσφέρει κοινωνία με:
 - α. Την Αγία Τριάδα (Φιλ. 2:1, Α΄ Ιωάννη 1:3).
 - β. Ο ένας με τον άλλο (Πράξεις 2:42, Α΄ Ιωάννη 1:7).
5. Να προφυλάγει την κοινωνία από ηθική διαφθορά (Ματθ. 5:13-16).
6. Να εξασκεί εξουσία και κυριαρχία πάνω στο βασίλειο του σκότους (Λουκάς 10:18-20, Εφεσ. 1:15-23).

Z. Μερικές από τις ευλογίες όταν ανήκεις σε μιά εκκλησία και σε μιά Χριστιανική αδελφότητα:

1. Συμφωνία (Αμώς 3:3).
2. Πηγή δύναμης (Λουκάς 22:32).
3. Παρηγορία (Ρωμ. 1:12).

4. Άλλοι συμμερίζονται τα βάρη σου (Γαλ. 6:2).
5. Πνευματική τροφή (Κολ. 3:16).
6. Βοηθάει τον πιστό να νικήσει την πλάνη της αμαρτίας (Εβρ. 3:13).

XI. ΠΟΙΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΟΥ;

A. Μη αμελείτε το να συνέρχεσθε μαζί (Εβρ. 10:24-25).

B. Η φιλαδελφία ας μένει (Εβρ.13:1).

Γ. Να είστε ενωμένοι στο πνεύμα με άλλους πιστούς αγωνιζόμενοι με μια ψυχή για την πίστη του Ευαγγελίου (Φιλ. 1:27).

ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ

I. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ;

A. Μιά συμφωνία ή συμβόλαιο μεταξύ δύο ανθρώπων ή ομάδων που σφραγίζεται με χύσιμο αίματος.

1. Το πιό στενό, τό πιό διαρκές, το πιό ιερό συμβόλαιο για τον άνθρωπο.
2. Σχηματίζει τον πιό αδιάρρηκτο δεσμό ή ένωση.

B. Η παλαιότερη διαθήκη γνωστή στον άνθρωπο.

1. Πολλοί σχολιαστές πιστεύουν ότι άρχισε στον Κήπο της Εδέμ.
 - α. Ο Θεός έσφαξε ζώα για να καλύψει την γύμνια του Αδάμ και της Εύας. (Γεν. 3:21).
 - β. Τό αίμα των ζώων κάλυψε τις αμαρτίες τους (Εβρ. 9:22).

Γ. Στη Γραφή το χύσιμο αίματος συμβολίζει προσφορά ζωής.

1. Δεν συμβολίζει θάνατο (Λευιτ. 17:10,14).
2. Η προσφορά ζωής για κάποιον άλλον είναι το μεγαλύτερο είδος αγάπης (Ιωάννης 15:13).

Δ. Απεριόριστη Διαθήκη

1. Όλα τα κεφάλαια, χρέη, υποχρεώσεις, χαρίσματα, και περιουσίες συμπεριλαμβάνονται στην διαθήκη.
 - α. Χρέη του ενός μετόχου μοιράζονται με τον άλλον.
 - β. Κεφάλαια που έχει στην ιδιοκτησία του ο ένας μέτοχος μοιράζονται με τον άλλον.
2. Οι περισσότερες διαθήκες σήμερα έχουν περιορισμένο χαρακτήρα.
 - α. Για παράδειγμα, ένα συμβόλαιο γραμμένο για τη βαφή ενός σπιτιού δεν περιέχει όρους για δουλειά ηλεκτρισμού στο σπίτι.
 - β. Μιά διαθήκη αίματος, όμως, είναι μία απεριόριστη διαθήκη που επηρεάζει όλες τις

περιοχές της ζωής.

E. Αδιάσπαστο συμβόλαιο.

1. Ιερό για όλα τα αρχικά πρόσωπα.
2. Η διαθήκη αίματος είναι παγκόσμια και γνωστή από όλους τους ανθρώπους
3. Εκεί που έχει εφαρμοστεί, διατείνονται ότι ποτέ δεν έχει παραβιαστεί.
 - α. Η τιμωρία για παραβίαση της διαθήκης αίματος είναι θάνατος.
 - β. Τα μέλη της οικογένειας θα κυνηγήσουν το πρόσωπο που παραβιάζει την διαθήκη αίματος.

II. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΜΠΑΙΝΟΥΜΕ ΣΕ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ:

A. Προστασία.

1. Ένα αδύνατο πρόσωπο ή φυλή κάνει διαθήκη με ένα πιό ισχυρό για προστασία.
 - α. Το να επιτεθεί κανείς το ένα μέλος της διαθήκης είναι σαν να επιτίθεται και τους δύο.
 - β. Τα άλλα μέλη θα υπερασπισθούν.

B. Για εμπορικούς σκοπούς.

1. Οι επιχειρηματίες μπαίνουν σε διαθήκη αίματος ώστε ο ένας να μη εκμεταλλευτεί τον άλλον.
2. Κλέφτες μερικές φορές έκαναν τέτοιου είδους διαθήκης για να εξασφαλίσουν την ασφάλειά τους από τους άλλους κλέφτες (παραδείγματα σύγχρονα: μαφία, συμμορίες).

Γ. Γιά αγάπη

1. Η αγάπη είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο κάνουμε διαθήκη.
2. Ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ έκαναν διαθήκη αγάπης (Α΄ Σαμ. 18:1,4).

3. Μερικές φορές γίνεται και μεταξύ συζύγων, σαν σύμβολο του αδιάσπαστου δεσμού τους.

III. ΤΡΟΠΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΣΥΝΑΠΤΟΥΜΕ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ:

A. Κόβοντας την παλάμη του χεριού που ακολουθείται από χειραψία.

1. Προέλευση της χειραψίας.
2. Οι διαθέτες έκοβαν τα χέρια και κατόπιν έκαναν χειραψία για να αναμιχθεί το αίμα τους.

B. Κόβοντας τον καρπό του χεριού και αναμιγνύοντας αίμα.

Γ. Κόβοντας τους καρπούς του χεριού και αναμιγνύοντας αίμα μέσα σε κρασοπότηρο.

1. Ο κάθε διαθέτης έπινε από το μίγμα κρασιού και αίματος.
2. Αυτό δεν ήταν Βιβλικό (Λευιτ. 17:10).
3. Πιστεύεται ότι ήταν η αρχή του καννιβαλισμού.

Δ. Η αντικατάσταση του αίματος των ζώων για ανθρώπινο αίμα ήταν κάτι που συνηθιζόταν στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Θεός δεχόταν το αίμα των ζώων για να καλύψουν τις ανθρώπινες αμαρτίες.

IV. ΒΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΕ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ:

A. Οκτώ βήματα που συνήθως ακολουθούσαν.

1. Ανταλλαγή ενδυμάτων. Π.Χ. Ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ αντάλλαξαν ρούχα.

(Α΄ Σαμουήλ 18:3-4).

2. Ανταλλαγή όπλων.

- α. Αυτό δήλωνε δύναμη και συμμετοχή στην πολεμική ικανότητα.
- β. Έχουμε τη δύναμη του Θεού και την ικανότητα με το μέρος μας.
- γ. Όλη η πανοπλία του Θεού είναι στη διάθεσή μας.
- δ. Η Διαθήκη μας με το Θεό μας δίνει δικαίωμα για όλη την προστασία που προσφέρει ο ουρανός.

3. Ανταλλαγή ονομάτων.

- α. Κάθε πρόσωπο συμμετέχει στο όνομα του άλλου.
- β. Οι διαθέτες έχουν πλήρη εξουσία να χρησιμοποιήσουν το όνομα του άλλου συμμετόχου (π.χ. στο γάμο η σύζυγος παίρνει και χρησιμοποιεί νόμιμα το όνομα του συζύγου).
- γ. Το όνομα του Ιησού είναι το δικό μας όνομα διαθήκης.

4. Χύσιμο αίματος με κόψιμο.

- α. Η Εβραϊκή λέξη που χρησιμοποιείται στη Γραφή σημαίνει «κόψιμο μέχρι που το αίμα ρεύσει».
- β. Το χύσιμο του αίματος είναι απαραίτητο-είναι η σφραγίδα της διαθήκης.
- γ. Στάχτη ή άλλες ουσίες τρίβονται στην τομή για να δημιουργήσουν μιά ορατή ουλή. Αυτή η ουλή αποτελεί το σημάδι της διαθήκης.
- δ. Αυτό σημάδευε τον διαθέτη ώστε να το βλέπουν όλοι.
- ε. Άνθρωποι που συνάπτουν διαθήκη τομής ονομάζονται Αρχηγοί Διαθήκης. Όμως, η διαθήκη δεν ήταν μόνο για τους αρχηγούς αλλά και για όλη την οικογένεια και όλες τις γενεές.

5. Διχοτόμηση ζώου.

- α. Ένα ζώο κοβόταν στα δύο σαν τελετουργικό μέρος της διαθήκης.
- β. Τα δύο μισά τοποθετούνταν πάνω στη γή και οι διαθέτες περπατούσαν ανάμεσα στα δύο κομμάτια (Γεν.15:9-21).

6. Διακήρυξη ευλογίας και κατάρας.

- α. Ο κάθε μέτοχος διακήρυττε ευλογία και κατάρα για τον άλλο.

- β. Ευλογία για υπακοή στους όρους της διαθήκης και κατάρα για ανυπακοή.
- γ. Το Δευτ. 28 είναι βασικά ένας κατάλογος από ευλογίες και κατάρες.

7. Τοποθέτηση μνημείου.

- α. Οι διαθέτες κτίζουν ένα μνημείο ή κάτι άλλο που να τους θυμίζει την διαθήκη τους.
- β. Παραδείγματα:
 - 1) Μεγάλη πέτρα (Γεν. 31:44,45).
 - 2) Ένας σωρός από πέτρες (Γεν.31:46-51).
 - 3) Πέτρα πάνω στην οποία γράψανε την διαθήκη.
 - 4) Ανταλλαγή προβάτων ή άλλων ζώων. (Γεν. 21:28,30).
 - 5) Φύτεμα δένδρων για μακροζωία (Γεν. 21:31,32).
- γ. Οποιοδήποτε από αυτά ή κάποιος συνδυασμός θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί.

8. Τρώγοντας το γεύμα διαθήκης.

- α. Ψωμί και κρασί είναι ένα πατροπαράδοτο γεύμα διαθήκης.
- β. Το ψωμί αντιπροσωπεύει το σώμα, το κρασί αντιπροσωπεύει το αίμα.

B. Δεν είναι απαραίτητο να συμπληρωθούν και τα επτά βήματα. Δύο από αυτά είναι αποδεκτά.

V. Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ

A. Γιατί είναι απαραίτητο να έχουμε διαθήκη αίματος με το Θεό;

1. Ο Θεός έκανε τον Αδάμ κυρίαρχο αυτής της γης. (Γεν. 1:26,28).
2. Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο ελευθερία επιλογής.
 - α. Ο Αδάμ διάλεξε να μη υπακούσει το Θεό.
 - β. Ο Αδάμ έδωσε την εξουσία του στο Σατανά.
 - γ. Το πνεύμα του πέθανε εκείνη τη στιγμή και αποχωρίστηκε από το Θεό πνευματικά.
 - δ. Την ίδια ώρα, η κατάρα της φτώχειας, αρρώστιας, και θανάτου έπεσε στην ανθρωπότητα.

B. Ο Θεός ήθελε κοινωνία με τον άνθρωπο.

1. Έβαλε σε εφαρμογή ένα σχέδιο για να επαναφέρει τον άνθρωπο σε κοινωνία μαζί Του.
2. Στο πρόσωπο του Αβραάμ ο Θεός βρήκε έναν άνθρωπο που θα μπορούσε να Τον εμπιστευτεί και να Τον υπακούσει.
3. Ο Θεός δεν θα μπορούσε να καταστρέψει τον Αδάμ και να δημιουργήσει άλλον άνθρωπο από το χώμα της γης.
 - α. Η Γη και όλα όσα περιείχε ανήκαν στον Σατανά.
 - β. Ο Θεός δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το χώμα της γης γιατί δεν ανήκαν πλέον σε Εκείνον ούτε στον Αδάμ.
4. Ο Θεός έπρεπε να φέρει τον Δεύτερο Αδάμ (Ιησού Χριστό) στη γή. Ένας άνθρωπος ήταν αίτιος της πτώσης-ένας άνθρωπος θα έφερνε απολύτρωση στην ανθρωπότητα (Ρωμ. 5:17,18).

Γ. Ο Θεός βρήκε στον Άβραμ ένα άνθρωπο με τον οποίο θα μπορούσε να συνεργαστεί.

1. Ο Θεός αρχίζει να δουλεύει με τον Άβραμ (Γεν. 12:1-6).
2. Ο Άβραμ ήταν 75 ετών όταν ο Θεός τον πλησίασε.
3. Ο Θεός είπε στον Άβραμ να αφήσει το σπίτι του, τη γή του και τη συγγένειά του. Εκείνος υπάκουσε και τελικά έφυγε.
4. Ο Θεός υποσχέθηκε πολλά πράγματα στον Άβραμ. Ο Άβραμ πίστεψε στο Θεό. (Γεν. 12:2-3).

Δ. Ο Θεός έκανε διαθήκη αίματος με τον Άβραμ, ολοκληρώνοντας αυτό που άρχισε στο 12^ο κεφάλαιο της Γενέσεως.

1. Διαθήκη αίματος μεταξύ Θεού και Άβραμ (Γεν. 15:1-17).

- α. Ο Θεός λέει ότι θα είναι ο υπερασπιστής του Άβραμ και ότι ο μισθός του θα είναι πολύς (εδ.1).
 - β. Ο Άβραμ ρωτάει τον Κύριο, «Τί θα μου δώσεις;» (εδ. 2).
 - γ. Ο Θεός του απαντάει (εδ. 5).
 - δ. Ο Άβραμ πίστεψε, και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη (εδ.6).
 - ε. Ο Θεός λέει τι θα κάνει για τον Άβραμ (εδ.7-15).
2. Ο Άβραμ ρώτησε πως θα ξέρει ότι ο Θεός μπορεί να εκτελέσει αυτά που υποσχέθηκε.
- α. Ο Θεός είπε στον Άβραμ να «Του φέρει μιά δάμαλη.»
 - 1) Αυτή είναι συνομιλία διαθήκης αίματος.
 - 2) Η Διαθήκη αίματος ήταν γνωστή στον Άβραμ.
 - 3) Ο Άβραμ ήξερε ότι ο Θεός σοβαρολογούσε.
 - 4) Ο Άβραμ μπορούσε να είναι βέβαιος ότι ο Θεός θα κρατούσε το Λόγο Του.
 - β. Ο Άβραμ έφερε τα ζώα και τα διχοτόμησε.
 - 1) Το διώξιμο των πουλιών αντιπροσωπεύει τον διάβολο που κλέβει το Λόγο.
 - 2) Περίμενε το άλλο μέλος της διαθήκης να περάσει ανάμεσα από τα δύο κομμάτια μαζί του.
 - γ. Ο Άβραμ έπεσε σε ένα λήθαργο (εδ. 12). Ο Θεός τότε μίλησε στον Άβραμ και του επέτρεψε να δει τι συνέβει.
 - δ. Ένα καμίνι που κάπνιζε και μιά λαμπάδα φωτιάς πέρασε ανάμεσα από τα διχοτομημένα ζώα. (εδ.17).
 - 1) Το καμίνι που κάπνιζε είναι ο Θεός Πατέρας. (Εξ. 19:18).
 - 2) Η λαμπάδα φωτιάς είναι ο Θεός Υιός. (Αποκ. 21:23).
 - 3) Ο Ιησούς πήρε τη θέλη του Άβραμ και σφράγισε τη διαθήκη.

E. Ο Θεός τώρα θα μπορούσε να είχε σχέση με την ανθρωπότητα μέσω της Αβρααμικής διαθήκης.

1. Αυτή η διαθήκη ήταν το πρώτο βήμα για τον ερχομό του Δεύτερου Αδάμ (Ιησούς) στη γή.
2. Οι άνθρωποι κάτω από αυτή τη διαθήκη είχαν μεγάλα πλεονεκτήματα.
 - α. Εάν εκτελούσαν τους όρους, τότε είχαν ευλογίες υγείας, ευημερίας, και μακροζωίας (Δευτ. 28:1-14).
 - β. Ελάμβαναν, εν μέρει, πρίν την σταύρωση. Εμείς λαμβάνουμε χάρη της σταύρωσης.
 - γ. Οι άνθρωποι κάτω από την Αβρααμική διαθήκη δεν μπορούσαν να αναγεννηθούν ή να πληρωθούν με το Άγιο Πνεύμα.
3. Περίμεναν την σταύρωση, και τους λογαριάστηκε για δικαιοσύνη.

Z. Η αλλαγή ονομάτων ήταν ένα βήμα στη σύναψη διαθήκης αίματος.

1. YHWH είναι το όνομα του Θεού στα Εβραϊκά. Το κύριο μέρος είναι το γράμμα "H."
 - α. Ο Θεός πρόσθεσε το "H" και από Άβραμ το έκανε Αβραάμ. Αυτό τό όνομα σημαίνει «πατέρας πολλών εθνών».
 - β. Πρόσθεσε το "H" για να αλλάξει το όνομα Σάρα σε «Σάρρα». (Γεν. 17:15). Σάρρα σημαίνει «πριγκήπισσα».
2. Ο Θεός επίσης άλλαξε και το δικό Του όνομα.
 - α. Μετά που έκανε τη διαθήκη με τον Άβραμ, ονόμασε τον Εαυτό Του «Ο Θεός του Αβραάμ».
 - β. Μετά πρόσθεσε «Ισαάκ και Ιακώβ» στο όνομά Του. (Εξ. 3:6).

H. Η Διαθήκη του Θεού με τον Αβραάμ είναι μιά αιώνια διαθήκη.

1. Εμείς είμαστε σπέρμα και κληρονόμοι του Αβραάμ. (Γαλ. 3:13,14,29).
2. Δε θα ήταν δυνατό να είμαστε κληρονόμοι σε κάτι που δεν υπάρχει πλέον.
3. Η Αβρααμική Διαθήκη ακόμα ισχύει-δεν έληξε.

4. Ο Μωσαϊκός Νόμος με τις θυσίες και τις αυστηρές νομοθεσίες έληξε πάνω στο σταυρό.
5. Δεν είμαστε πλέον κάτω από την κατάρα του νόμου.
6. Είμαστε κληρονόμοι της υπόσχεσης χάρη του Ιησού.

Θ. Ένα άλλο βήμα της διαθήκης αίματος: χύσιμο αίματος και των δύο μετόχων

1. Στην Αβραμική διαθήκη, το αίμα του ανθρώπου χύθηκε (Γέν. 17:8,11,23) όταν έκανε περιτομή ο Αβραάμ.
2. Στή δεύτερη και καλύτερη διαθήκη, το αίμα του Ιησού χύθηκε. Ο Ιησούς έχυσε το αίμα Του στο σταυρό.
3. Η περιτομή θύμιζε στον Αβραάμ τη διαθήκη του.
 - α. Όταν ντυνόταν, λουζόταν, ή είχε σχέσεις με τη Σάρρα, θυμόταν την διαθήκη.
 - β. Η περιτομή ήταν σημάδι στον Αβραάμ και στους απογόνους του για το γεγονός ότι είχαν διαθήκη με το Θεό.

Ι. Η διαθήκη αίματος έδωσε νόμιμο δικαίωμα στο Θεό να φέρει στον κόσμο τον Δεύτερο Αδάμ.

1. Οι δύο διαθέτες στην διαθήκη έχουν τις περιουσίες, τα ταλέντα, και τις ικανότητες κοινές.
2. Το καθένα μέλος θα μπορούσε να απαιτήσει κάτι από το άλλο και να το λάβει.
3. Ο Θεός απαίτησε τη θυσία του Ισαάκ (Γεν.22:2).
 - α. Ο Θεός ήξερε ότι ο Αβραάμ θα τα έδινε όλα.
 - β. Ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ και τον βρήκε πλήρη.
 - γ. Ο Θεός είδε την προθυμία του Αβραάμ να του τα παραχωρήσει όλα, και το λογάρισε σαν να πραγματικά θυσίασε τον Ισαάκ (Εβρ. 11:17).
 - δ. Ο Θεός προμήθευσε το κριάρι για τη θυσία (Γεν. 22:13).
4. Ο Αβραάμ ήταν πρόθυμος να θυσιάσει το μονάκριβο γιό του. Επομένως, ο Θεός σαν μέτοχος της ίδιας διαθήκης δεν θα έκανε κάτι λιγότερο. Ο Θεός έστειλε τον γιό του να πεθάνει πάνω στο σταυρό επειδή το άλλο μέλος της διαθήκης, ο Αβραάμ, ήταν πρόθυμος να θυσιάσει το δικό του παιδί.

VI. Η ΓΡΑΦΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΕΣ: ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΗ

A. Η Παλαιά Διαθήκη ήταν μεταξύ Θεού και Αβραάμ.

B. Ο Νόμος προστέθηκε την εποχή του Μωϋσή.

1. Ο Νόμος βρίσκεται στην Έξοδο και είναι ένας κατάλογος του τι πρέπει να κάνουμε και τι όχι.
2. Το Βιβλίο του Λευιτικού-κατάλογος θυσιών και τελετών σε περίπτωση παράβασης του Νόμου.
 - α. Ακολουθώντας αυτές τις θυσίες και τελετές, κάλυπταν την αμαρτία.
 - β. Οι αιματοθυσίες μόνο κάλυπταν την αμαρτία, δεν την εξάλειψαν.
 - γ. Μόνο το αίμα του Χριστού μπορεί να εξαλείψει την αμαρτία.

Γ. Κάτω από το Νόμο, το αίμα των ταύρων και τράγων κάλυπταν τις αμαρτίες για ένα διάστημα.

1. Κάθε φορά που οι άνθρωποι έπεφταν σε αμαρτία, έπρεπε να προσφέρουν την ανάλογη θυσία για να την καλύψουν.
2. Πέντε τύποι θυσιών ή προσφορών κάτω από το Νόμο (Λευϊτ. 1-7).
 - α. Ολοκατώματα, προσφορές αλφίτων, ειρηνικές θυσίες, θυσίες περί αμαρτίας, προσφορές περί ανομίας.
 - β. Αυτά όλα χρειαζόταν να επαναλειφτούν κάθε φορά που υπήρχε αμαρτία.
3. Νόμος, ένα προσωρινό μέτρο (Γαλ. 3:19).

Δ. Ο Θεός σχεδίασε να στείλει τον Ιησού από καταβολής κόσμου.

1. Ο Χριστός ήταν ο αμνός χωρίς ψεγάδι και χωρίς κηλίδα, που σφάγηκε πριν από τη δημιουργία του κόσμου (Α΄ Πέτρου 1:19-21).
2. Ο Θεός ήξερε ότι ο άνθρωπος θα υστερούσε αλλά είχε προετοιμασμένο ένα σχέδιο σωτηρίας.
3. Ο νόμος με τις θυσίες και τις τελετουργίες δόθηκε στον άνθρωπο για να δείξει ότι αυτός πάντα θα υστερούσε.
 - α. Έδειξε στον άνθρωπο ότι χρειαζόταν τη χάρη του Θεού.
 - β. Έδειξε στον άνθρωπο ότι δεν μπορούσε να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού με τις δικές του ικανότητες.
 - γ. Κατεύθυνε τον άνθρωπο στο σταυρό και την ανάγκη του για Σωτήρα.
 - δ. Κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει το Νόμο.

VII. Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΩΤΗΡΑ

A. Ο Ιησούς ήταν προορισμένος να πεθάνει πριν από τη δημιουργία του κόσμου (Α΄ Πέτρου 1:19-21).

B. Ο Θεός έστειλε τον Ιησού στον κατάλληλο καιρό για να πεθάνει στο σταυρό (Γαλ. 4:4).

Γ. Ο άνθρωπος αμάρτησε και κάποιος άνθρωπος θα έπρεπε να πεθάνει για να συμφιλιώσει την ανθρωπότητα.

1. Όχι οποιοσδήποτε άνθρωπος.
2. Ο λυτρωτής θα έπρεπε να ήταν ο ίδιος ελεύθερος από την αμαρτωλή φύση.
3. Μόνο ο Ιησούς, πλήρως άνθρωπος και πλήρως Θεός θα μπορούσε.
 - α. Εάν το αίμα κάποιου κοινού ανθρώπου ήταν ικανό, τότε ο Αβραάμ θα θυσίαζε τον Ισαάκ.
 - β. Το αίμα του Ισαάκ δεν ήταν ικανό.
4. Θα έπρεπε να χυθεί αίμα, αλλά αίμα που ήταν ελευθερο από αμαρτία.
5. Το ανθρώπινο αίμα προέρχεται από το ανδρικό σπέρμα.
 - α. Το αίμα του Ιησού προήλθε από το Θεό.
 - β. Το αίμα του Ιησού ήταν ελευθερο από αμαρτωλή φύση, κι' έτσι ήταν μιά αποδεκτή θυσία.

VIII. ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

A. Καλύτερη διαθήκη με καλύτερες υποσχέσεις (Εβρ. 8:6).

1. Η Παλαιά Διαθήκη δεν ήταν τέλεια (Εβρ. 8:7).
2. Δεν μπορούσε να συμφιλιώσει τελείως τον άνθρωπο με το Θεό.
3. Ο Νόμος ήταν ένα προσωρινό μέτρο που είχε σκοπό να δείξει την αμαρτία του ανθρώπου και την ανικανότητά του να εκπληρώσει του Θεού τις απαιτήσεις (Γαλ. 3:24-25).

B. Ο Ιησούς ήρθε για να εκπληρώσει το Νόμο (Ματθ. 5:17,18).

1. Ο Ιησούς εκπλήρωσε το Νόμο, και έτσι ο Νόμος ακυρώθηκε.
 - α. Ο Νόμος προστέθηκε μόνο μέχρι να έρθει το Σπέρμα (Γαλ. 3:19).
 - β. Ο Ιησούς, το Σπέρμα, ήρθε και ακύρωσε το Νόμο.
2. Μετά που ο Ιησούς έχυσε το αίμα Του, οι θυσίες των ζώων δεν ήταν απαραίτητες.
3. Γιατί να προσπαθήσουμε να σκεπάσουμε κάτι που εξαλείφτηκε;

Γ. Η Αβρααμική διαθήκη ακόμα ισχύει.

1. Η Διαθήκη που ο Θεός έκανε με τον Αβραάμ είναι αιώνια.
2. Μιά διαθήκη δεν μπορεί να ακυρωθεί μέχρι που να εκπληρωθεί.
3. Κολ. 2:14.
 - α. Ο Ιησούς εξάλειψε το χειρόγραφο με τα διατάγματα που ήταν εναντίον μας.

- β. Η Αβρααμική διαθήκη δεν ήταν αντίθετη, ο Νόμος ήταν αντίθετος.
- γ. Αφαίρεσε το Νόμο από τη μέση και τον κάρφωσε στο Σταυρό.
- δ. Είμαστε ελεύθεροι από την κατάρα του Νόμου.

Δ. Η Αβρααμική διαθήκη θα συμπληρωθεί στη Δεύτερη Παρουσία.

1. Όταν ο Ιησούς επιστρέψει, όλη η γή που υποσχέθηκε ο Θεός στον Αβραάμ στη Γεν. 15 θα αποκατασταθεί.
2. Αυτό θα εκπληρώσει όλες τις υποσχέσεις της διαθήκης.
3. Τότε η διαθήκη θα καταργηθεί.
4. Θα μπορούμε σε μία χιλιετή βασιλεία του Ιησού Χριστού.
5. Η Αβρααμική διαθήκη θα αντικατασταθεί γιατί δεν θα είναι πλέον αναγκαία.

ΙΧ. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΠΙΣΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΙΜΑΤΟΣ

Α. Η Παλαιά Διαθήκη σφραγίστηκε με ανθρώπινο αίμα, του Αβραάμ (στην περιτομή).

Β. Η Καινή Διαθήκη σφραγίστηκε με το αίμα του Θεού, Ιησούς (στο σταυρό)

Γ. Το χύσιμο αίματος πάντοτε απαραίτητο μέρος της διαθήκης αίματος

1. Η Καινή Διαθήκη καλύτερη γιατί σφραγίστηκε με το αίμα του Θεού.
2. Το Αίμα του Ιησού ήταν το μόνο τίμημα ικανό να πληρώσει το χρέος της ανθρώπινης αμαρτίας.

Δ. Οκτώ πιθανά βήματα στην Διαθήκη Αίματος-Ο Ιησούς τα εκπλήρωσε και τα οκτώ.

1. Ο Ιησούς αντάλλαξε ιμάτια με την αμαρτία (Ησαΐας 64:6, Ρωμ. 3:23).
 - α. Ο Ιησούς πήρε τα ρυπαρά ιμάτια της δικής μας ασέβειας και μας έδωσε τα δικά Του καθαρά ιμάτια της δικαιοσύνης (Β΄ Κορ. 5:21).
 - β. Τα δικά μας με την αμαρτία λερωμένα ρούχα είναι τώρα καθαρά και αγνά.
2. Παίρνουμε τα όπλα του Θεού (Εφεσ. 6:13-17).
 - α. Έχουμε την πανοπλία του Θεού σαν ένα πλεονέκτημα της διαθήκης μας.
 - β. Εμείς θα πρέπει να τα ενδυθούμε, αλλά είναι δικά μας για να τα χρησιμοποιήσουμε.
3. Ο Ιησούς έχυσε το αίμα Του για να επικυρώσει (να εγκρίνει επισήμως) τη διαθήκη.
 - α. Το χύσιμο αίματος είναι πάντοτε απαραίτητο στη διαθήκη αίματος.
 - β. Το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε όταν ο Ιησούς πέθανε, δηλώνοντας ότι δεν υπάρχει πλέον χωρισμός μεταξύ ανθρώπου και Θεού (Ματ. 27:51).
 - γ. Το αίμα το Ιησού αποκατέστησε τη σχέση μας με το Θεό.
 - δ. Η κατάρα της ανθρωπότητας έφυγε μιά για πάντα.
 - ε. Ο Ιησούς ήταν το τελευταίο Πασχαλινό αρνί που θυσιάστηκε (Α΄ Κορ. 5:7).
4. Ευλογία και κατάρα.
 - α. Ο Ιησούς έγινε κατάρα για μας ώστε η ευλογία να ρθεί σε μας (Γαλ. 3:13).
 - β. Ο Ιησούς υπέφερε κάθε αρρώστια, ασθένεια, και βασανισμό ώστε να μη χρειαστεί εμείς να υποφέρουμε (Ησαΐας 53).
 - γ. Αποχωρίστηκε από το Θεό ώστε να μπορούμε εμείς να έχουμε σχέση με Αυτόν.
 - δ. Πήγε στην κόλαση για να πάμε εμείς στον ουρανό.
5. Ανταλλαγή ονομάτων.
 - α. Στην διαθήκη αίματος, οι μέτοχοι έχουν κάθε δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν το όνομα ο ένας του άλλου.
 - β. Το όνομα του Ιησού είναι το δικό μας όνομα διαθήκης.
 - γ. Έχουμε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουμε το όνομα του Ιησού και να λάβουμε τις ανάγκες μας και τις επιθυμίες μας.
6. Τοποθέτηση μνημείου.
 - α. Ο Ιησούς μας έδωσε την κοινωνία, το Μυστικό Δείπνο, σαν μέσο ενθύμησης Του
 - β. Κάθε φορά που παίρνουμε κοινωνία, θυμούμαστε το θάνατό Του και την ανάστασή Του (Α Κορ. 11:25,26).

7. Διαμελισμός ζώων.
- α. Το μόνο βήμα που δεν εκπλήρωσε ο Ιησούς.
 - β. Το αίμα Του ήταν αρκετό. Αίμα ζώων δεν χρειαζόταν.
8. Το γεύμα της διαθήκης.
- α. Ο Μυστικός Δείπνος ή κοινωνία είναι ένα γεύμα διαθήκης.
 - β. Αποτελείτο από ψωμί και κρασί (παραδοσιακά στοιχεία διαθήκης).
 - γ. Μεγάλη σπουδαιότητα σ' αυτό που ο Ιησούς έκανε.
 - δ. Στην αρχαία Εβραϊκή παράδοση ένα μικρό πουγγί με τρεις θήκες γεμάτο με ψωμί βρισκόταν πάνω στο Πασχαλινό τραπέζι.
 - 1) Ο Ιησούς πήρε το ψωμί από το μεσαίο θήκη και (όπως ήταν το έθιμο) το έκοψε.
 - 2) Οι Εβραίοι πίστευαν ότι το ψωμί αντιπροσώπευε τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ. Δεν καταλάβαιναν γιατί το μεσαίο ψωμί αντιπροσώπευε τον Ισαάκ.
 - 3) Το ψωμί στην πραγματικότητα συμβολίζει τον Πατέρα, Υιό, και Άγιο Πνεύμα.
 - 4) Ο Ιησούς έκοψε το μεσαίο ψωμί, που συμβόλιζε το Σώμα του που επρόκειτο να κοπεί για χάρη μας.
 - ε. Η αρχαία Εβραϊκή παράδοση επίσης είχε τέσσερα ποτήρια πάνω στο Πασχαλινό τραπέζι: τρία γεμάτα και ένα άδειο που τοποθετείτο ανάποδα.
 - 1) Τα γεμάτα ποτήρια δηλώνουν τον Αβραάμ, Ισαάκ, και Ιακώβ. Το άδειο είναι του Μεσσία.
 - 2) Ο Ιησούς πήρε το ποτήρι του Μεσσία, το γέμισε, και ήπιε από αυτό. (Μάρκος 14:36).
 - 3) Με αυτήν την πράξη έλεγε, «Εγώ είμαι ο Μεσσίας»
 - 4) Η σπουδαιότητα αυτής της πράξης ήταν ξεκάθαρη στους μαθητές.
- 9. Ένα άλλο βήμα της διαθήκης αίματος ήταν το τρίψιμο στάχτης στην πληγή, ώστε να δημιουργηθεί ουλή.**
- α. Η Περιτομή σημάδευε τους Εβραίους σαν λαό διαθήκης.
 - β. Σήμερα, η σφραγίδα ή το σημάδι είναι το Άγιο Πνεύμα. (Β Κορ. 1:22, Εφεσ. 1:13, 4:30).
- Ε. Έχουμε διαθήκη με το Θεό, υπογραμμένη με το αίμα του Ιησού.**
1. Ο Ιησούς έκραξε «Τετέλεσται» στο σταυρό. Αυτή ήταν η κραυγή Ρωμαίου στρατηγού που παρακολουθούσε τη μάχη από ένα ύψωμα. Όταν έβλεπε ότι η πλευρά του σίγουρα νικούσε, έβγαζε αυτή την κραυγή για να είδοποιήσει τα στρατεύματά του ότι η μάχη έχει κερδηθεί.
 2. Πολλοί Ρωμαίοι στρατιώτες ήταν συγκεντρωμένοι γύρω από το σταυρό. Ένας στρατιώτης που άκουσε αυτή την κραυγή είπε, «Πραγματικά Υιός του Θεού ήταν αυτός» Δέν μπορούσε να καταλάβει γιατί ένας άνθρωπος που πέθαινε πάνω σε σταυρό να φωνάζει την κραυγή ενός Ρωμαίου στρατηγού. Γι' αυτό και είπε, "Πραγματικά Υιός του Θεού ήταν αυτός». (Ματθ. 27:54).
 3. Ο Ιησούς νίκησε τη μάχη.
 - α. Το μόνο που έμεινε ήταν να περάσει τρεις μέρες και τρεις νύχτες στον άδη.
 - β. Ήξερε ότι νίκησε.
 - γ. Μπορούσε να βγάλει την κραυγή της νίκης γιατί τελείωσε με επιτυχία την αποστολή Του.
 - δ. Ο Ιησούς έφερε τον άνθρωπο πίσω στο Θεό.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

I. Πηγή Αποκάλυψης

A. «Μπορείς να εξιχνιάσεις τα βάθη του Θεού»; (Ιώβ 11:7)

B. Πώς ο Θεός αποκάλυψε τον εαυτό του;

1. Γενική αποκάλυψη-στη φύση και στην ιστορία (Ψαλμός 19:1-6, Ρωμ. 1:18-20).
2. Ειδική αποκάλυψη- διά του Ιησού και της Γραφής (Λουκάς 24:27, 44-45, Ιωάννης 1:18, 5:39, 14:9).

II. ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (ΟΧΙ ΗΘΙΚΕΣ)

A. ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΙΑ: οι ιδιότητες του Θεού να γνωρίζει τα πάντα, παρελθόντα, παρόντα και μέλλοντα.

1. Ο Θεός γνωρίζει τον Εαυτό Του και όλα τα άλλα πράγματα εντελώς μέσα από όλη την αιωνιότητα, είτε είναι πραγματικά ή απλά πιθανά.
2. Μόνο Αυτοί (Πατήρ, Υιός, και Άγιο Πνεύμα) έχουν τέτοια γνώση μεταξύ τους (Ματθ.11:27, Α΄ Κορ. 2:11).
3. Ο Θεός γνωρίζει όλα τα πράγματα που υπάρχουν, ακόμα και την άψυχη δημιουργία. (Ψαλμός 147:4), τους ανθρώπους και όλα τα έργα τους, (Ψαλμός 33:13-15), τις σκέψεις και τις καρδιές των ανθρώπων (Ψαλμός 139:1-4), τα βάρη και τις επιθυμίες του ανθρώπου (Έξ. 3:7; Ματθ. 6:8).
4. Ο Θεός γνωρίζει αυτά που είναι πιθανά (Α΄ Σαμ. 23:11, Ματθ. 11:23).
5. Ο Θεός γνωρίζει το μέλλον. Η πρόγνωση δεν είναι αιτιολογική-οι μελλοντικές πράξεις δεν συμβαίνουν επειδή προγνωρίζονται, αλλά βλέπονται/γνωρίζονται επειδή πρόκειται να συμβούν.
6. Ο Θεός γνωρίζει ταυτόχρονα-βλέπει τα πράγματα αμέσως στο σύνολό τους, το ένα κατόπιν του άλλου, και όχι λίγο-λίγο.

B. ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑ: η οδιότητα του Θεού να πληρεί το σύμπαν και όλα τα μέρη του και είναι παρών παντού ταυτόχρονα.

1. Όλος ο Θεός, και όχι μέρος Του, είναι παρών σε κάθε τόπο.
2. Όχι πανθεισμός που διδάσκει ότι όλα αποτελούν μέρος του Θεού (π.χ. η καρέκλα που κάθεται είναι μέρος του Θεού ή το μολύβι που χρησιμοποιείς) αλλά ότι ο Θεός είναι σε κάθε τόπο και όμως ξεχωριστός από τη δημιουργία Του.
3. Παρ' όλο που ο Θεός είναι πανταχού παρών, υπάρχουν βαθμοί της εκδήλωσης της παρουσίας Του.
4. Αυτή η θεωρία είναι μαζί ενθαρρυντική και τρομακτική. Για τον πιστό, η πανταχού παρουσία του Θεού είναι πάντοτε διαθέσιμη για βοήθεια. (Δευτ. 4:7, Ψαλμός 46:1; Ματθ. 28:20). Για τον αμαρτωλό, όμως, σημαίνει ότι όσο και αν προσπαθεί, δεν μπορεί να ξεφύγει από τον Θεό. (Ψαλμός 139:7-12).

Γ. ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ: αυτή η ιδιότητα περιγράφει την ικανότητα του Θεού να κάνει ό,τι θέλει.

1. Η θέληση του Θεού είναι περιορισμένη από τη φύση Του. Δεν μπορεί να κάνει τίποτε που είναι αντίθετο με την τέλεια φύση Του.
 - α. Ο Θεός δεν μπορεί να ψευσθεί (Τίτιος 1:2).
 - β. Δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό Του (Β΄ Τιμ. 2:13).
 - γ. Ο Θεός δεν μπορεί να δει με εύνοια την αδικία.
 - δ. Ο Θεός δεν μπορεί να σφάλει.
 - ε. Ο Θεός δεν μπορεί να κάνει τίποτε που είναι παράλογο (ανόητο) ή αντίθετο προς τη φύση του, όπως να κάνει το τετράγωνο κύκλο, να κάνει ώστε δύο και δύο να είναι ίσον με έξι, ή να κάνει κάτι λανθασμένο, σωστό.

2. Ο Θεός δεν εξουσιάζεται από τη δύναμή Του-η ύπαρξη της παντοδυναμίας δεν απαιτεί την άσκηση αυτής της δύναμης. Έχει εξουσία πάνω στη δύναμή Του, αλλιώς θα έπαυε να ήταν ελεύθερος. Κάνει ό'τι θέλει, αλλά δεν είναι αναγκασμένος να θέλει να κάνει τίποτε.
3. Η Παντοδυναμία περιλαμβάνει τη δύναμη του αυτο-περιορισμού. Ο Θεός περιόρισε τον Εαυτό Του μέχρι κάποιο σημείο με το να δώσει ελεύθερη θέληση στα πλάσματά Του. Γι'αυτό δεν κράτησε την αμαρτία έξω από το σύμπαν επιδεικνύοντας έτσι τη δύναμή Του και γι' αυτό δεν σώζει κανένα με τη βία.
4. Ο Θεός κατέχει απόλυτη δύναμη και τεταγμένη δύναμη.
 - α. Απόλυτη δύναμη: όταν ο Θεός εργάζεται άμεσα, όπως στην εκτέλεση θαυμάτων και στη δημιουργία όντων από τα μη όντα.
 - β. Τεταγμένη δύναμη: όταν ο Θεός εργάζεται μέσα από δευτερεύουσες αιτίες, όπως η διαδικασία την σποράς και του θερισμού.
5. Βιβλικές αναφορές και παραδείγματα:
 - α. «Είναι τίποτα αδύνατο στον τον Κύριον;» (Γεν. 18:14).
 - β. «Ξέρω ότι μπορείς τα πάντα, και κανένας στοχασμός σου μπορεί να εμποδιστεί» (Ιώβ 42:2).
 - γ. «Όλα όσα ο Κύριος θέλησε δημιούργησε στον ουρανό, και στη γη, στις θάλασσες και σε όλες τις αβύσσους». (Ψαλμ. 135:6).
 - δ. «Και σύμφωνα με τη θέλησή του πράττει στο στράτευμα του ουρανού...και δεν υπάρχει κάποιος που να εμποδίζει το χέρι του ή που να του λείει: Τι έκανες;» (Δανιήλ 4:35).
6. Είναι πηγή μεγάλης παρηγοριάς και ελπίδας για τον πιστό. Για τον αμαρτωλό, όμως, τέτοιος ισχυρός Θεός είναι διαρκώς μιά προειδοποίηση και αιτία φόβου. (Α' Πέτρου 4:17, Αποκ. 6:15-16).
7. Ακόμα και τα δαιμόνια τρέμουν (Ιάκ. 2:19). Κάποια μέρα ακόμα και οι πιο δυνατοί και οι πιο σπουδαίοι θα επιδιώξουν να κρυφτούν από Αυτόν (Αποκ. 6:15); Κάθε γόνατο θα λυγίσει στο όνομα του Ιησού. (Φιλιπ. 2:10).

Δ. ΤΟ ΑΜΕΤΑΘΕΤΟ: η ιδιότητα του Θεού να είναι σταθερός και αμετάβλητος.

1. «Εγώ είμαι ο Κύριος, δεν αλλοιώνομαι...» (Μαλ. 3:6) (Επίσης βλέπε Ψαλμ. 33:11 και Ιάκωβος 1:17).
2. Ανθρώπινη αλλαγή μπορεί να γίνει ή προς το καλό ή προς το κακό, αλλά ο Θεός δεν μπορεί να αλλάξει προς το καλό ή το κακό γιατί είναι απολύτως τέλειος.
3. Πως εξηγούνται όμως εδάφια όπως το Γεν. 6:6, Έξ. 32:14, και Ιωνάς 3:10 που λένε ότι ο Θεός «μεταμελήθηκε» ή άλλαξε γνώμη.
 - α. Ο Θεός δεν αλλάζει όσον αφορά τον χαρακτήρα Του (Ψαλμός 102:26,27) ή το σκοπό Του (Ψαλμός 33:11).
 - β. Για να παραμείνει πιστός στο χαρακτήρα Του και το σκοπό Του που δεν αλλάζουν, ο Θεός αλλάζει τη συμπεριφορά του με τους ανθρώπους με το να αλλάζει τις περιστάσεις (π.χ. Νινευή).
4. «Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθές και σήμερα, και στους αιώνες» (Εβρ. 13:8).

III. ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (ΗΘΙΚΕΣ)

A. ΑΓΙΟΤΗΣ: η ιδιότητα του Θεού αιωνίως να θέλει και να διατηρεί τα δικά Του ηθικά δημιουργήματα.

1. Δηλώνει του Θεού τον διαχωρισμό από, και την υπερβατικότητά Του πάνω στη δημιουργία Του.
2. Ο αιώνια άσπιλος χαρακτήρας Του. Είναι ξεχωρισμένος από κάθε ηθικό κακό και αμαρτία. Για παράδειγμα, το να είσαι υγιής είναι κάτι περισσότερο από το να μη είσαι

- άρρωστος. Έτσι, αγιότης είναι περισσότερο από απουσία αμαρτίας. Είναι η υγιής, θετική θέση του να ζεις σωστά. (Λευιτ. 11:44, Α΄ Πέτρου 1:15).
3. Ο Θεός είπε, “Μη πλησιάσεις εδώ, λύσε τα υποδήματά σου από τα πόδια σου. Επειδή, ο τόπος επάνω στον οποίο στέκεσαι, είναι άγια γή» (Έξ. 3:5).
 4. Εξ αιτίας της αγιότητάς Του ο Θεός δεν μπορεί να έχει κοινωνία με την αμαρτία.
 5. Η αντίδραση του ανθρώπου στην αποκάλυψη της αγιότητας του Θεού είναι ένα συναίσθημα ασημότητας και συναίσθησης ακαθαρσίας. (Ησαΐας 6:5).
 6. Αγιότης είναι αυτή η ιδιότητα του Θεού με την οποία ιδιαίτερα ήθελε να είναι γνωστός στην Παλαιά Διαθήκη.
 - α. Η λέξη χρησιμοποιείται πάνω από 830 φορές στην Παλαιά Διαθήκη.
 - β. Ο διαχωρισμός στη σκηνή του Μαρτυρίου και στο ναό σε Άγια και Άγια των Αγίων, δηλώνει την έμφαση της αγιότητας.
 - γ. Δινόταν έμφαση στην Αγιότητα στους λειτουργικούς νόμους: προσφορές, ιερωσύνη, τελετές, και σε νόμους για ακαθαρσία (Λευιτ. 1-5,23).
 - δ. Η αγιότητα αποκαλύπτεται στον ηθικό νόμο ο οποίος μιλάει μέσα από τη συνείδηση των ανθρώπων και μέσω του Ιησού Χριστού, τον «Άγιο και Δίκαιο» (Πράξεις 3:14).
 7. Η αγιότης του Θεού διδάσκει:
 - α. Υπάρχει διαχωρισμός (χάσμα) μεταξύ Θεού και αμαρτωλού (Ησαΐας 59:1,2).
 - β. Ο άνθρωπος, από μόνος του, δεν μπορεί να γίνει αναμάρτητος, κάτι που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να πλησιάσει το Θεό.
 - γ. Χωρίς **εξιλέωση** δεν υπάρχει διαφυγή από βέβαιη κρίση.
 - δ. Ο άνθρωπος θα πρέπει να πλησιάζει το Θεό με δέος και τρόμο γιατί ο «Θεός μας είναι φωτιά που κατατρώει» (Εβρ.12:29).
 8. Αυτό που η αγιότης Του απαιτούσε, το πρόσφερε η αγάπη Του (Ρωμ. 5:6-10).
- B. ΑΓΑΘΟΣΥΝΗ: Είναι καθ’ όλα αυτό που θα πρέπει να είναι σαν Θεός-ταιριάζει τέλεια στο ιδανικό η στο μέτρο του τι σημαίνει να είσαι Θεός.**
1. Επειδή ο Θεός είναι αγαθός, φέρεται με καλωσύνη και γενναιόδωρα προς όλα τα δημιουργήματά Του (Ψαλμός 145:9,15,16).
 2. Επειδή ο Θεός είναι αγαθός, αγαπά χωρίς όρους.
 - α. Ο Θεός είναι αγάπη (Α΄ Ιωάννη 4:8).
 - β. Αγάπη είναι αυτό που ζητάει το καλό του αντικειμένου της.
 - γ. Ο Θεός αγαπάει με ένα μέτρο πέρα από κάθε ανθρώπινη κατανόηση. (Α΄ Ιωάννη 4:8-10).
 - δ. Χαρακτηριστικά της αγάπης (Α΄ Κορ. 13: 4-8).
 - ε. Πηγή παρηγοριάς για τον πιστό.
 - 1) Θα κάνει τα πάντα να συμβάλλουν για το καλό του πιστού (Ρωμ. 8:28-39).
 - 2) Είναι ο Πατέρας που ξέρει τις ανάγκες των παιδιών Του (Ματθ. 6:8).
 - 3) Δίνει αγαθές δόσεις στα παιδιά Του (Ρωμ. 8:32, Ιάκ. 1:17).
 3. Επειδή ο Θεός είναι αγαθός, είναι και σπλαχνικός.
 - α. Έλεος είναι η αγαθότητα του Θεού που δείχνεται σε όλους όσοι βρίσκονται σε δυστυχία.
 - β. Ο Θεός είναι πλούσιος σε έλεος (Εφεσ. 2:4), γεμάτος από ευσπλαχνία και οικτιρμούς. (Ιάκ. 5:11), (Α΄ Πέτρου 1:3).
 - γ. Έλεος (ευσπλαχνία) υποκινεί τον Ιησού.
 - 1) Ο δαιμονιζόμενος στη χώρα των Γαδαρηνών (Luke 8:26-39).
 - 2) Η θεραπεία του λεπρού (Μάρκος 1:40,41).
 4. Επειδή ο Θεός είναι αγαθός, είναι και γεμάτος χάρη.
 - α. Χάρις είναι η καλωσύνη του Θεού που δείχνεται σε αυτούς που δεν το αξίζουν.
 - β. Η χάρη του Θεού σώζει τον αμαρτωλό άνθρωπο παρ’ όλη την ενοχή του.

- γ. Χάρις είναι η πηγή όλων των πνευματικών ευλογιών που χορηγούνται στους αμαρτωλούς (Εφεσ. 2:8-9).
- δ. Ο Ιησούς έδωσε παράδειγμα χάρις όταν ασχολήθηκε με την γυναίκα που συνελήφθηκε επ' αυτοφώρω σε πράξη μοιχείας (Ιωάννης 8:1-11).
- 5. Επειδή ο Θεός είναι αγαθός, είναι και μακρόθυμος.
 - α. «Αλλά εσύ, Κύριε, είσαι Θεός οικτίρμονας, και ελεήμονας, μακρόθυμος, και πολυέλεος και αληθινός» (Ψαλμός 86:15).
 - β. Ο Θεός μακροθυμεί για τους αμαρτωλούς παρ' όλο που αυτοί επί μακρῶ επιμένουν στην ανυπακοή τους.
 - γ. Η μακροθυμία του Θεού έχει σκοπό να οδηγήσει τους ανθρώπους σε μετάνοια και δεν θα πρέπει να παρερμηνευτεί σαν βραδύτητα (Β' Πέτρου 3:3-9).

Γ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ

1. Η δικαιοσύνη και η κρίση είναι η βάση (κατοικία) του θρόνου Του (Ψαλμός 89:14, Ψαλμός 97:2).
2. «Εκείνος που κρίνει ολόκληρη τη γη δεν θα κάνει κρίση;» (Γεν.18:25).
3. Λέγεται ότι «μιά κυβέρνηση με αρχές έχει καθιερωθεί στη γή βασισμένη πάνω σε δίκαιους νόμους και κατάλληλες διατάξεις».
 - α. Οι νόμοι του Θεού εκτελούνται μέ τη χορήγηση αμοιβών και ποινών.
 - β. Αποδοτική κρίση – διανομή αμοιβών (Β' Χρον. 6:15, Ψαλμός 58:11).
 - γ. Ποινική κρίση – Επιβολή ποινής (Γεν. 2:17, Έξ. 34:7).
4. Ο Θεός δεν μπορεί να κάνει ένα νόμο και να καθιερώσει μιά ποινή, και κατόπιν να μη επιβάλλει την ποινή σε περίπτωση ανυπακοής του νόμου.
5. Η κρίση απαιτεί τιμωρία του αμαρτωλού, αλλά επίσης δέχεται την αναπληρωματική θυσία άλλου, όπως στην περίπτωση του Ησαΐα 53:6 και Ρωμαίους 5:8.
6. Η δικαιοσύνη και η κρίση του Θεού αποκαλύπτονται στα εξής:
 - α. Η τιμωρία των ανόμων (Αποκ. 16: 5-9).
 - β. Εκδίκηση του λαού Του από τους ασεβείς (Ψαλμός 129:1-5).
 - γ. Συγχώρηση πιστών για την αμαρτία τους (Α' Ιωάννη 1:9).
 - δ. Τήρηση υποσχέσεων προς τα παιδιά Του (Εβρ. 10:23).
 - ε. Αμοιβή του πιστού. (Εβραίους 6:10).
7. Το έργο της Τιμωρίας.
 - α. Διατήρηση κρίσης.
 - β. Αποκατάσταση ανθρώπων και κοινωνίας.
8. Η δικαιοσύνη και η κρίση του Θεού ενθαρρύνουν τον πιστό επειδή ξέρει ότι ο Θεός κρίνει δίκαια και επομένως, όλες οι δίκαιες πράξεις που έπραξε δεν θα περάσουν απαρατήρητες (Παροιμ. 19:17).

IV. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Ο Θεός είναι ένα πνεύμα, άπειρο, αιώνιο, και αναλλοίωτο στην ύπαρξή Του, τη σοφία, δύναμη, αγιότητα, δικαιοσύνη, και αλήθεια.» (Westminster Catechism).

V. Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΤΟΥ

A. Η σπουδαιότητα του ονόματος ενός ανθρώπου στη Γραφή.

1. Το να γνωρίζεις το όνομα κάποιου, είναι να τον γνωρίζεις ουσιαστικά (τη φύση του)
2. Πολλές φορές το όνομα ενός προσώπου ήταν η σύνοψη του χαρακτήρα του. Η αλλαγή ονόματος σήμαινε μιά αντίστοιχη αλλαγή χαρακτήρα, επαγγέλματος, ή κοινωνικής τάξης (π.χ. ο Σίμων άλλαξε σε Πέτρος στο Ματθ. 16:17-18).
3. Όταν κάποιος επονομάζει κάτι άλλο, καθιερώνει μιά σχέση κυριότητας ή κατοχής. (π.χ. όπως όταν ο Αδάμ έδωσε ονόματα στα ζώα).
4. Ο άνθρωπος μπορεί να δώσει ονόματα σε εκείνα τα πράγματα που κυριεύει η αποκτά

- όπως σε μιά ηττημένη πόλη ή έθνος (Β΄ Σαμ. 12:28, Ψαλμός 49:11).
5. Το όνομα και το πρόσωπο είναι ένα και δεν μπορούν να ξεχωριστούν.
 6. Επομένως, το να ξέρεις το όνομα του Θεού είναι να ξέρεις το χαρακτήρα Του και να έχεις τη δύναμή Του, την ισχύ Του, το θάρρος και την παρουσία του ίδιου του Θεού.
 7. Όνομα και εξουσία: το όνομα του Ιησού είναι η εξουσία που δόθηκε στον άνθρωπο ώστε να μπορεί να κάνει θαύματα, να κηρύττει, και να προσεύχεται στον Πατέρα (Μάρκος 16:17, Πράξεις 4:7). Ο Ιησούς μας έκανε «πληρεξούσιους» για να ενεργούμε στη θέση Του.

B. Τα ονόματα του Θεού είναι αποκαλυπτικά όργανα της θέσης Του, του χαρακτήρα Του, και της κλήσης Του.

1. **Ελ ή Ελωχείμ** – μεταφράζονται σαν «Θεός» και «Αυτός που λατρεύεται»
 - α. Οι σημασίες επίσης περιλαμβάνουν:
 - 1) Να είναι κάποιος δυνατός.
 - 2) Να έχει εκτεταμένη σφαίρα επιρροής.
 - 3) Να κατέχει δεσμευτική δύναμη.
 - β. Χρησιμοποιείται οπουδήποτε η δημιουργική και παντοδύναμη ισχύ του Θεού περιγράφεται ή υπονοείται.
 - γ. Ο πληθυντικός τύπος προαναγγέλει την Αγία Τριάδα.
 - δ. Περιγράφει το Θεό σαν μια υπερφυσική δύναμη που στέκεται από πίσω και κυβερνά τα πάντα.
 - ε. ΕΙ Σαντάϊ, «Ο Παντοδύναμος Θεός» - φανερώνει μεγαλειότητα και σταθερότητα, ένα ασφαλές καταφύγιο, και μιά ακλόνητη κολώνα.
2. **Ιεοβά**- μεταφράζεται «Κύριος»
 - α. Το όνομα διαθήκης του Θεού.
 - β. Προέρχεται από το ρήμα «είμαι» (Έξ. 3:13,14).
 - γ. Δηλώνει ότι ο Θεός είναι Αιώνιος, ο Ων και ο Ήν και ο Ερχόμενος.
 - δ. Το όνομα είχε τέτοια σπουδαιότητα που οι Γραμματείς απέφευγαν να το προφέρουν.
3. **Ιεοβά-Ροχί** – «Ιεοβά ο Ποιμήν μου»
 - α. Ο Κύριος απεικονίζεται σαν ένας ποιμένας στην Παλαιά Διαθήκη (Ψαλμός 23:1, 80:1).
 - β. Καινή Διαθήκη: Ο Ιησούς, ο Καλός Ποιμένας, αυτός που έδωσε τη ζωή Του για τα πρόβατα (Ιωάννης 10:11).
 - γ. Η ανάγκη για ένα ανθρώπινο ποιμένα.
 - 1) Τα πρόβατα δεν μπορούν να φροντίσουν τον εαυτό τους.
 - 2) Έχουν πολύ αμυδρή αίσθηση του τόπου –χάνονται εύκολα.
 - 3) Υπάρχει διαρκής κίνδυνος από τα άγρια ζώα και τους κλέφτες.
 - 4) Το ίδιο ισχύει και για τους ανθρώπους. Έχουν την τάση να εκτίθονται σε διαρκή κίνδυνο.
 - δ. Η σχέση μεταξύ Ποιμένα και ποιμνίου.
 - 1) Προσωπική και στενή σχέση μεταξύ τους.
 - α) Καλεί τα πρόβατά Του με το όνομά τους (Ιωάννης 10:3). Ο Ιησούς σε καλεί με το όνομά σου.
 - β) Τα πρόβατα γνωρίζουν τη φωνή Του (Ιωάννης 10:4).
 - γ) Παρακολουθεί την απουσία ακόμα και ενός των προβάτων (Ματθ. 18:12,13).
 - δ) Κανένας ανθρώπινος ποιμένας δεν είχε στενότερη γνώση των προβάτων του από τον Ιησού (Ιωάννης 10:14).
 - 2) Οδηγεί τα πρόβατά Του (Ψαλμός 23:3, Ιωάννης 10:4).
 - α) Δεν ξέρουν το δρόμο, και το μονοπάτι είναι στενό και επικίνδυνο.
 - β) Τα οδηγεί ώστε να μη περιπλανώνται άσκοπα αλλά να κατευθύνονται προς

κάπου.

- 3) Επαναφέρει το πρόβατο που περιπλανάται.
 - α) Ένα πρόβατο που έχει παραπλανηθεί από το ποίμνιο είναι τελείως αβοήθητο.
 - β) Ο ποιμένας πρέπει να το βρει και να το φέρει πίσω στη στάνη.
 - γ) Έτσι γίνεται και με τον Ποιμένα Ιησού (Ψαλμός 23, Ησαΐας 53:6).
- 4) Το γεγονός ότι ο Πατέρας έχει πολλά παιδιά δεν σημαίνει ότι ενδιαφέρεται λιγότερο ακόμα και για το πιό ελάχιστο από αυτά.
- 5) Ο Καλός Ποιμένας δεν θέλει να έρθει τίποτε κακό πάνω στα μικρά Του (Ματθ. 18:12-14).
- ε. Ένας ανθρώπινος ποιμένας φροντίζει για τα πρόβατά του σε ειδικές ώρες ανάγκης (Ησαΐας 43:2).
 - 1) Όταν περνούν μέσα από χείμαρρους, ποτάμια, και φωτιά.
 - 2) Όταν είναι άρρωστα ή πληγωμένα.
 - α) Ένα συνηθισμένο φάρμακο που χρησιμοποιούσε ήταν το ελαιόλαδο.
 - β) «Άλειψες το κεφάλι μου με λάδι...» (Ψαλμός 23:5). Όταν αρρωσταίνουμε ή πληγωνόμαστε, ο Κύριος μας αλείβει με το λάδι του Αγίου Πνεύματος και μας θεραπεύει.
 - γ) Ο καλός Σαμαρείτης (Λουκάς 10:30-37) και η θεραπεία των ασθενών (Ιάκ. 5:14) είναι δύο παραδείγματα της Καινής Διαθήκης.
- ζ. Τα χαρακτηριστικά ενός ποιμένα είναι: διαρκής επαγρύπνηση, ατρόμητο θάρρος, και υπομονετική αγάπη.

4. **Ιεοβά-Ραφά** – «Ο Κύριος ο θεραπεύων σε» (Εξ. 15:22-26, Ψαλμός 107:20).

- α. Κανένας δεν έχει την εξουσία να αλλάξει τα λυτρωτικά ονόματα του Θεού. Δεν μπορούν να πούνε ότι δεν θεραπεύει πλέον σήμερα.
- β. Θεραπεία είναι το θέλημα του Θεού για όλους.
 - 1) Λένε ότι η πίστη αρχίζει όταν γίνεται γνωστό το θέλημα του Θεού.
 - 2) Είναι το θέλημά Του (π.χ. η θεραπεία του λεπρού στο Μάρκος 1:40,41).
 - 3) Θεραπεία είναι υπόσχεση και ευλογία διαθήκης (Δευτ. 7:15, Ψαλμός 103:1-5).
 - 4) Το τέλειο θέλημα του Θεού αποκαλύπτεται στη διακονία του Ιησού
 - α) (Ματθ. 4:24, 9:35, 10:1, 12:15, 14:14, 34-36, Μάρκος 1:40-41, Λουκάς 6:17-19, Πράξεις 10:38).
 - β) Ο Ιησούς ποτέ δεν έδιωξε έναν ασθενή ή του είπε «Δεν θα το κάνω».
 - 5) «Αγαπητέ, εύχομαι σε όλα να ευοδώνεσαι και να υγιαίνεις, καθώς ευοδώνεται η ψυχή σου» (Γ' Ιωάννη 2).
- γ. Θεραπεία στην Εξιλέωση.
 - 1) Η Ελληνική λέξη «σωτηρία» υπονοεί απελευθέρωση, θεραπεία, προφύλαξη από κίνδυνο, υγεία, και δύναμη.
 - 2) Σώζω, σημαίνει κάνω υγιή ή πλήρη (Πράξεις 14:9, Ρωμ. 10:9).
 - 3) Απελευθερωμένοι από την κατάρρα του Νόμου (Δευτ. 28:15-62, Γαλ. 3:13).
 - 4) Με τις πληγές Του, γιατρευθήκαμε (Ησαΐας 53:4, Ματθ. 8:17, Α' Πέτρου 2:24).
 - 5) Το χάλκινο φίδι (Αριθμοί 21:9).
- δ. **Λανθασμένη** διδασκαλία για το σκόλοπα του Παύλου είναι εμπόδιο για θεραπεία (Β' Κορ. 12: 7-10).
 - 1) «Σκόλοπας στη σάρκα» είναι ένα σχήμα λόγου
 - 2) Ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκε στη Γραφή αναφερόμενο σε αρρώστια (Αριθμοί 33:55, Ιησούς του Ναυή 23:13).
 - 3) Η ελληνική λέξη «άγγελος» χρησιμοποιήθηκε 188 φορές και σε κάθε περίπτωση αντιπροσωπεύει ένα πρόσωπο, όχι ένα πράγμα.
 - 4) Ο Παύλος αναγνωρίζει το σκόλοπα στη σάρκα: ήταν ένας αγγελος του σατανά.

VI. ΤΑ ΕΠΤΑ ΛΥΤΡΩΤΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Αυτά τα ονόματα αποκαλύπτουν τις ευλογίες που προσφέρονται μέσω της εξιλεώσεως.

A. Ιεοβά-Σαμά	- Ο Κύριος είναι εκεί	(Ιεζ.48:35)
B. Ιεοβά-σαλώμ	- Κύριος ειρήνης	(Κριτές 6:24)
Γ. Ιεοβά-Ροχί	- Ο Κύριος ο Ποιμήν μου	(Ψαλμός 23:1)
Δ. Ιεοβά-Ιρέ	- Ο Κύριος θέλει προβλέψει	(Γέν. 22:14)
Ε. Ιεοβά-Νισσί	- Κύριος σημαία μου	(Έξ. 17:8-15)
Z. Ιεοβά-Τσιδκενού	- Ο Κύριος η Δικαιοσύνη ημών	(Ιερ. 23:6)
Η. Ιεοβά-Ραφά	- Ο Κύριος ο θεραπεύων	(Έξ. 15:26)
VII. ΑΛΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ		
A. Ελ-Ελυόν	- Ο Ύψιστος Θεός	(Γέν. 14:18-20)
B. Ελ-Ολάμ	- Ο Αιώνιος Θεός	(Γέν. 21:33)
Γ. Abba	- Πατήρ ή Μπαμπάς	(Ρωμ. 8:15)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

I. ΜΙΑ ΣΩΣΤΗ ΑΠΟΨΗ

- A. Ο Θεός είναι ιδιοκτήτης του κόσμου και όλων όσων είναι μέσα σ' αυτόν (Ψαλμός 24:1).**
- B. Εμείς είμαστε οικονόμοι στους οποίους έχει ανατεθεί η ευθύνη να διαχειριστούμε αυτά που ανήκουν στο Θεό.**
- Γ. Ο Ιησούς είπε πολλά για τη διαχείριση.**
1. Η Παραβολή των ταλάντων (Ματθ. 25:14-30).
 - α. Ο Θεός δίνει διαφορετικά χαρίσματα και ευθύνες.
 - β. Ο Θεός περιμένει να χρησιμοποιήσεις όλες τις ικανότητες και όλες τις πηγές που έχεις στη διάθεσή σου.
 - γ. Η καλή διαχείριση αμοίβεται με μεγαλύτερες ευθύνες, αλλά ο Θεός θα αφαιρέσει από τον κακό οικονόμο αυτό που του έδωσε.
 - δ. Χρησιμοποίησέ το αλλιώς θα το χάσεις.
 2. Καλός και κακός οικονόμος (Λουκάς 12:35-40).
 - α. Ένας οικονόμος δεν είναι ελεύθερος να κάνει ό,τι επιθυμεί, θα πρέπει να δώσει λογαριασμό.
 - β. Ο καιρός είναι σύντομος: ο Κύριος μπορεί να επιστρέψει ανά πάσα στιγμή.
 3. Ο άδικος οικονόμος (Λουκάς 16:1-13).
 - α. Θα πρέπει να είμαστε πρόθυμοι και αφιερωμένοι στο να επιδιώκουμε τα πράγματα του Θεού όπως ακριβώς ο αμαρτωλός κυνηγάει τα πράγματα του κόσμου.
 - β. Χρησιμοποίησε τα υλικά αγαθά για να οδηγήσεις ανθρώπους στον ουρανό (εδ. 9).
 - γ. Αυτός που είναι πιστός στα λίγα θα του εμπιστευτούν πολλά.
 - δ. Δεν μπορείς να δουλεύεις δύο κυρίους.

II. Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΕΥΗΜΕΡΟΥΝ ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΤΟΥ-ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 28

A. Παραπομπές Παλαιάς Διαθήκης.

1. Αβραάμ (Γέν. 13:2, 24:35).
2. Ισαάκ και Ιακώβ (Γέν. 26:12, 30:43).
3. Σολομών (Α΄Βασ. 3:13).
4. Ιώβ (Ιώβ 42:12).

B. Παραπομπές Καινής Διαθήκης.

1. (Μάρκος 10:29, Λουκάς 6:38, Φιλ. 4:19, Γ΄Ιωάννη 2).
2. Ο Παύλος δεν επιθύμησε το χρυσάφι ή το ασήμι κανενός επειδή ο ίδιος εργαζόταν στην κατασκευή σκηνών και το επάγγελμά του απέδιδε υπέρ αρκετά για να καλύψει τα έξοδά του. (Πράξεις 20:32-35, Φιλ. 4:18-19).
3. Ιησούς
 - α. Είχε ένα ταμία.
 - β. Φρόντιζε για μιά ευαγγελιστική ομάδα 12 ανδρών.
 - γ. Φορούσε ένα άρραφο χιτώνα, ένα πολύ ακριβό κομμάτι ενδύματος.

III. ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

- A. Η επιθυμία να αποκτήσει κανείς πλούτο μόνο για χάρη του πλούτου οδηγεί σε κάθε είδους κακίας (Α΄Τιμ. 6:9-10).**
- B. Κίνδυνος συσσώρευσης θησαυρού (Εκκλ. 5:13, Λουκάς 12:15-21, Ιάκ. 5:1-3).**
- Γ. Εάν το μέτρο της αξίας σου είναι τα υλικά αγαθά, τότε αυτό το μέτρο είναι εσφαλμένο (Ιώβ 36:19, Παροιμ. 11:4,13:7, Α΄Τιμ. 6:17).**
- Δ. Ο πλούτος μπορεί να οδηγήσει σε υπερηφάνεια και να γίνει αιτία να ξεχάσει κάποιος τον Κύριο-το τέλος είναι καταστροφή (Δευτ. 8:11-19).**

- Ε. Ο πλούσιος νεαρός που αγαπούσε τα κτήματά του περισσότερο από το Θεό –τα χρήματά του τον διακατείχαν αντί να τα διακατέχει αυτός (Μάρκος 10:17-27).**
- Ζ. Το πρόβλημα δεν είναι με τα χρήματα αλλά με τη στάση που κρατάμε απέναντί τους. Η πραγματική δοκιμή του εάν στέκεσαι σε σταθερή βάση είναι εάν είσαι «έτοιμος να διαμοιράσεις, πρόθυμος να συμεριστείς» (Α΄ Τιμ. 6:6-19).**
- Η. Συμπέρασμα: πλούτος στα χέρια κάποιου του οποίου η καρδιά δεν είναι σωστή απέναντι στο Θεό, είναι επικύνδιος.**
- Θ. Οδηγίες για να υπερνικήσουμε τους κινδύνους του πλούτου:**
1. Ζήτησε τα άνω, όχι αυτά που είναι επάνω στη γή. (Κολ. 3:1,2).
 2. Επιδίωξε όχι να γίνεις πλούσιος αλλά να γίνεις ευλογία. Το δίδειν ας είναι ο πρωταρχικός σκοπός της απόκτησης πλούτου.
 3. Σαν οικονόμοι, δεν είμαστε ιδιοκτήτες αυτών που ο Θεός μας έχει εμπιστευτεί. Γίνε ένα κανάλι, όχι μιά αποθήκη.

IV. ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

A. Δέκατα –το ένα δέκατο του εισοδήματός σου θα πρέπει να δίνεται για την συντήρηση της εκκλησίας (Μαλ. 3:10).

1. Εντολή στο Νόμο: «Και το δέκατο της γης, είτε από τον σπορο της γης είτε από τον καρπό των δένδρων, είναι του Κυρίου: είναι άγιο στον Κύριο.» (Λευιτ. 27:30).
2. Εφαρμοζόταν πριν το Νόμο.
 - α. Ο Αβραάμ πρόσφερε το ένα δέκατο όλων των υπάρχόντων του στον Μελχισεδέκ (Γέν. 14:18-24).
 - β. Ο Ιακώβ υποσχέθηκε να δώσει στο Θεό ένα δέκατο όλων των υπάρχόντων του (Γέν. 28:10-22).
3. Ο σκοπός του δεκάτου:
 - α. Μας διδάσκει να βάζουμε το Θεό πρώτο στη ζωή μας (Δευτ. 14:22-23).
 - β. Μας βοηθάει να απελευθερωθούμε από την εξουσία που έχουν τα υλικά πράγματα επάνω μας. Μας προφυλάσσει από το να γίνουμε δούλοι του χρήματος.
 - γ. Υποστηρίζει τη διακονία και τις δραστηριότητες της εκκλησίας (Αριθμοί 18:21).
 - δ. Προμηθεύει το σπόρο τον οποίο ο Θεός πολλαπλασιάζει για να φροντίσει τις ανάγκες μας (Λουκάς 6:38, Β΄ Κορ. 9:10).
 - ε. Μας προάγει σαν οικονόμους, διδάσκοντάς μας να είμαστε πιστοί στην φροντίδα των πραγμάτων που ο Θεός έχει στην κατοχή Του.
4. Το δέκατο και η Καινή Διαθήκη.
 - α. Γιατί τόσο λίγα έχουν λεχθεί για το δέκατο στην Καινή Διαθήκη; Ήταν αποδεκτό από όλους και δεν ήταν αμφισβητήσιμο θέμα.
 - β. Ο Ιησούς δίδαξε ότι το δέκατο δεν θα έπρεπε να παραμεληθεί (Ματθ. 23:23).
 - γ. Ο Ιησούς, σαν αρχιερέας κατά την τάξη Μελχισεδέκ, δέχεται τα δέκατά μας παρ' όλο που φαίνεται ότι τα δίνουμε σε ανθρώπους (Εβρ. 7:8).
5. Δέκατα και προσφορές.
 - α. Προσφορές είναι δώρα που φέρνουμε πάνω από το 10% του εισοδήματός μας.
 - β. Το ποσό των προσφορών μας εξαρτάται από το εισόδημά μας, την αγάπη μας, την πίστη μας, και την οδηγία του Αγίου Πνεύματος.
 - γ. Ο νόμος του δίδειν και λαμβάνειν (Β΄ Κορ. 9:6).
 - δ. Όλο το εισόδημά μας ανήκει στο Θεό. Αυτός καθορίζει τι θα πρέπει να κάνουμε με το δέκατο: να το φέρουμε στην αποθήκη. Έπειτα μας δίνει την ελευθερία να χρησιμοποιήσουμε το 90% απ' αυτά που μας δίνει για να φροντίσουμε τις ανάγκες μας και να υποστηρίξουμε τη διάδοση του Ευαγγελίου με τις προσφορές.
 - ε. Οι ευλογίες και οι κατάρεις σε συνδυασμό με το δέκατο. (Μαλ. 3:8-12).

B. Απόλυτη αφιέρωση στη Βασιλεία του Θεού.

1. Όλα τα πράγματα που χρειαζόμαστε (ρουχισμός, τροφή, νερό, κλπ.) υπόσχονται στο παιδί του Θεού. (Ματθ. 6:24-34).
 - α. Υπάρχουν προϋποθέσεις γι'αυτή την υπόσχεση.
 - 1) Ζητείτε τη Βασιλεία του Θεού πρώτα. Κάντε τη Βασιλεία του Θεού και την ευαρέστησή Του υπ' αριθμόν ένα προτεραιότητα (εδ. 33).
 - 2) Εμπιστευτείτε το Θεό και μη μεριμνάτε, έχετε πίστη (εδ. 31).
 - β. Προϋδοποίηση για την μέριμνα περί υλικών πραγμάτων.
 - 1) Δείχνεις ότι δεν εμπιστεύεσαι το Θεό.
 - 2) Τα υλικά πράγματα μπορούν να γίνουν ένα είδωλο.
 - 3) Αυτή η ειδωλολατρεία ή η απληστία επηρεάζει τόσο τους φτωχούς όσο και τους πλουσίους.
2. Β' Βασ. 4. Ένα παράδειγμα της ικανότητας του Θεού να προμηθεύσει, όταν εμείς τον βάλουμε πρώτο στη ζωή μας και τον εμπιστευτούμε (το λάδι της χήρας και ο γιός της Σουναμίτισσας).
 - α. Η χήρα έδειξε την πίστη της με την υπακοή της στο Λόγο του Κυρίου.
 - β. Σημείωση: εν όσω αυτή προμήθευε τα δοχεία, το λάδι χυνόταν. Σταματάμε τις ευλογίες μας όταν παύουμε να φέρνουμε άδεια δοχεία (περιμένοντας θαύματα).
3. Ο Αβραάμ κέρδισε μεγάλο πνευματικό και εφήμερο πλούτο. Ποιό ήταν το μυστικό του;
 - α. Ζήτησε τη Βασιλεία του Θεού πρώτα, όχι υλικά πράγματα.
 - 1) Άφησε την άνεση του σπιτιού του στη Χαράν για να υπακούσει το Θεό (Γέν. 12:1).
 - 2) Εάν απέβλεπε σε υλικά πράγματα, δεν θα έφευγε γιατί η πόλη του ήταν ένα εμπορικό κέντρο όπου θα μπορούσε να πλουτίσει.
 - 3) Ζητούσε τη Βασιλεία του Θεού, μιά πόλη που δεν ήταν χειροποίητη (Εβρ. 11:8-10).
 - β. Ο Αβραάμ περπάτησε με την πίστη, όχι με την όψη. Έζησε με το Λόγο του Θεού.
 - 1) Όταν ο Θεός του είπε να πάει σε γή την οποία δεν γνώριζε, υπάκουσε.
 - 2) Όταν του είπε να θυσιάσει τον Ισαάκ, υπάκουσε.
 - γ. Ο Αβραάμ κρατήθηκε μακριά από διαμάχες και έζησε ειρηνικά με τα αδέρφια του (Γέν. 13:8-12).
 - δ. Ο Αβραάμ ήταν αφιλοκερδής και γενναιόδωρος (Γέν. 13:9).
 - ε. Ο Αβραάμ ήταν άνθρωπος τίμιος και αξιοπρεπής (Γέν. 14:13-24).
 - 1) Αρνήθηκε να πάρει τον εύκολο δρόμο για χάρη γρήγορου κέρδους που δεν θα έφερνε δόξα στο Θεό.
 - 2) Απέφυγε τον πειρασμό να κάνει συμμαχίες με ασεβείς του κόσμου και να γίνει φίλος του κοσμικού συστήματος για προσωπικό κέρδος.
 - ζ. Ο Αβραάμ θυμόταν το νόμο της ευημερίας και δεκάτιζε (έδινε τουλάχιστον το δέκα τοις εκατό) από όλα τα υπάρχοντά του (Γέν. 14:20).
 - η. Ο Αβραάμ παραχώρησε τα πάντα στο Θεό, ακόμα και τον αγαπητό του γιό, το Ισαάκ (Γέν. 22).

V. ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΔΙΔΕΙΝ ΚΑΙ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ

A. Ενεργοποιείς την πίστη σου όταν δίνεις.

1. Σπόρος πίστης.
2. Ομολόγησε ότι ο Θεός σε ευλόγησε και συνεχίζει να σε ευλογεί.
3. Διατήρησε μιά θετική νοερή εικόνα του Θεού.

B. Κάνε ένα κατάλογο αυτών που περιμένεις, πιστεύοντας στο Θεό (Αββακούμ 2:2).

1. Ένας κατάλογος θα εστιάσει την πίστη σου και θα σε βοηθήσει να δείς όταν ο Θεός θα ανταποκριθεί στην ανάγκη σου.
2. Ένα σύννεφο αμφιβολίας μπορεί να σταθεί από πάνω σου, όταν έχεις πολλές ανάγκες που δεν είναι ξεκαθαρισμένες στο μυαλό σου.

Γ. Προσευχήσου συγκεκριμένα για όλα.

1. Ζήτησε αυτό που ακριβώς χρειάζεσαι (Λουκάς 11:5-8).
2. Θυμήσου γι' αυτά που προσεύχεσαι.
3. Γενικές προσευχές είναι πολύ αόριστες γιά να απαντηθούν.

Δ. Μείνε στο θέλημα του Θεού (Εφεσ. 5:17).

1. Ο Θεός θέλει μιά δέσμευση από σένα ότι θα κάνεις ό,τι σου πει, πριν σου αποκαλύψει τι θέλει να κάνεις. Γι' αυτό, αποφάσισε να κάνεις το θέλημα του Θεού σε οποιαδήποτε περίπτωση.
2. Βεβαιώσου ότι είσαι υπάκουος στο Λόγο.

Ε. Πρόσεξε να κάνεις μεγάλα σχέδια που θα κάνουν την εμπλοκή του Θεού απαραίτητη.

1. Εάν μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς τη βοήθεια του Θεού, τότε είναι πολύ μικρά.
2. Μη περιορίζεις τον εαυτό σου στις δικές σου δυνάμεις, και μη προσπαθείς να φανταστείς πως ο Θεός θα το κάνει.

Ζ. Ενέργησε σύμφωνα με τα σχέδιά σου-να θυμάσαι ότι πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή.**Η. Δίνε σε αυτούς που σε διακονούν (Γαλ. 6:6, Α΄Κορ. 9:7-14).****Θ. Ζείσε σαν να πρόκειται ο Ιησούς να επιστρέψει σήμερα (Εφεσ. 5:16).****Ι. Αποφάσισε εκ των προτέρων το ποσό που θα συνεισφέρεις (Α΄Κορ. 16:1,2).****Κ. Κάνε επενδύσεις σε ανθρώπους γιατί αυτοί ήταν η πρωταρχική φροντίδα του Ιησού.****Λ. Ζήτησε την οδηγία του Αγίου Πνεύματος για τη συνεισφορά σου.****Μ. Βεβαιώσου ότι η εκκλησία ή ο ποιμένας που οικονομικά υποστηρίζεις κηρύττει το Λόγο του Θεού, χρησιμοποιεί τα χρήματα του Θεού με υπεύθυνο τρόπο, και ζεί σωστά απέναντι του Θεού..****Ν. Δώσε με χαρά (Β΄Κορ. 9:6-7).****Ξ. Δώσε με όλη σου την καρδιά (Β΄Κορ. 9:7).****Ο. Δώσε για τη δόξα του Θεού (Β΄Κορ. 9:12,13).****Π. Βιβλικά μαθήματα (Λουκάς 10:30-37).**

ΔΑΙΜΟΝΟΛΟΓΙΑ

Η μελέτη της προέλευσης και η δράση του Σατανά και των δαιμονικών πνευμάτων. «Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά για να κλεψεί, να σφάξει και να εξολοθρεύσει» (Ιωάννης 10:10).

I. Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΗΤΑΝ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΣΑΝ ΕΩΣΦΟΡΟΣ (ΙΕΖΕΚ. 28:1-19)

- A. Ρίχτηκε (Αποκ. 12:9).
- B. Ένα τρίτο των αγγέλων ρίχτηκαν μαζί του (Αποκ. 12:4).
- Γ. Κυβερνά μέσα στο σύστημα του κόσμου σαν θεός του κόσμου (Β΄Κορ. 4:4).
- Δ. Έχει πνευματική εξουσία και ιεραρχία (Εφεσ. 6:12).

II. Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ

- A. Περιτριγυρίζουν καταστρέφοντας (Α΄Πέτρου 5:8).
- B. Διαρκώς κατηγορούν τους αδελφούς (Αποκ. 12:10).
- Γ. Δεν μπορούν να αναπαράγουν με ανθρώπινες υπάρξεις.
- Δ. Δεν μπορούν να διαβάσουν το μυαλό σου.

III. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΝΙΚΗΣΕ ΤΟ ΣΑΤΑΝΑ (ΚΟΛ. 2:15)

- A. Ο Ιησούς μας έδωσε κάθε εξουσία πάνω στο Σατανά και τα πονηρά πνεύματα (Ματθ. 28:18-20, Μάρκος 16:15-20, Λουκάς 10:19).
- B. Θα πρέπει να οδηγούμαστε από το Άγιο Πνεύμα για να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τα πονηρά πνεύματα.
- Γ. Δεν θα πρέπει να αγνοούμε τα διανοήματά του, για να μη υπερισχύσει εναντίον μας (Β΄Κορ. 2:11).

IV. ΕΠΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

1. **ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ**-οπισθοχωρούμε, αποστατούμε
2. **ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ** – δεν μιλάμε για προβλήματα, δεν εκφραζόμαστε, παραμένουμε εσωστρεφείς, αμίλητοι, σκυθρωπάζουμε.
3. **ΚΑΤΑΠΝΥΞΗ** –πιέζουμε και κρύβουμε συναισθήματα και ανησυχίες πέραν του κανονικού.
4. **ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ** – ένα συντριμμένο πνεύμα, συγκεχυμένο, θυμωμένο, χωρίς ειρήνη, χωρίς χαρά, χωρίς ενθουσιασμό, αδύναμο, με τάση για αυτοκτονία.
5. **ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ** –κάτι που σε βαραίνει τόσο ώστε να μη μπορείς να το κουβαλήσεις, αρρώστια, ασθένεια, λύπη, φόβος.
6. **ΚΑΤΟΧΗ ΑΠΟ ΕΜΜΟΝΗ ΙΔΕΑ** –ένα σύμπλεγμα, φοβία, τα ψέμματα γίνονται αλήθεια, η αλήθεια γίνεται ψέμμα, δεν μπορεί να σκεφτείς τίποτε άλλο. Χρειάζεται βοήθεια από έξω για απελευθέρωση.
7. **ΔΑΙΜΟΝΟΛΗΨΙΑ** (το τελευταίο βήμα) –ο διάβολος εξουσιάζει απόλυτα, ακούς φωνές, παραφέρεσαι, τα μάτια έχουν μιά δαιμονική λάμψη, μόνο κάποιος από έξω μπορεί να οδηγήσει στην απελευθέρωση.

V. ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

- A. **Αβαδδών (Απολλύων)** – «Και επικεφαλής τους είχαν βασιλιά, τον άγγελο της αβύσσου που στην Εβραϊκή ονομάζεται Αβαδδών και στην Ελληνική έχει το όνομα Απολλύων» (Αποκ. 9:11).
- B. **Ο Κατήγορος των Αδελφών** – «Επειδή ρίχτηκε κάτω ο κατήγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στο Θεό μας ημέρα και νύχτα» (Αποκ. 12:10). Δες επίσης Ιώβ 1 και 2.
- Γ. **Ο Αντίδικος** – «Εγκρατευθείτε, αγρυπνήστε επειδή ο αντίδικός σας ο διάβολος περιτριγυρίζει, σαν ωρυόμενο λιοντάρι, ζητώντας ποιόν να καταπιεί». (Α΄Πέτρου 5:8).
- Δ. **Άγγελος Φωτός** - "...επειδή ο ίδιος ο σατανάς μετασχηματίζεται σε άγγελο φωτός

(Β΄Κορ. 11:14).

- Ε. Χρισμένο Χερούβ** – «Ήσουν χρισμένο χερούβ, για να επισκιάζεις και εγώ σε έστησα. Ήσουν στο άγιο βουνό του Θεού, περπατούσες ανάμεσα σε πύρινες πέτρες» (Ιεζ. 28:14).
- Ζ. Βεελζεβούλ** – «Οι Φαρισαίοι, όμως, όταν το άκουσαν, είπαν: Αυτός δεν βγάζει τα δαιμόνια, παρά μονάχα διαμέσου του Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων». (Ματθ. 10:25, 12:24).
- Η. Βελιάλ** – «Και ποιά συμφωνία έχει ο Χριστός με τον Βελιάλ; Ή ποιά μερίδα έχει ο πιστός με τον άπιστο;» (Β΄Κορ. 6:15).
- Θ. Διαφθορέας Νού** – «Φοβάμαι, όμως, μήπως, όπως το φίδι με την πανουργία του εξαπάτησε την Εύα, διαφθαρεί έτσι ο νους σας, ξεπέφτοντας από την απλότητα που υπάρχει στο Χριστό». (Β΄Κορ. 11:3).
- Ι. Διάβολος (απατεών** - «Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη». (Αποκ. 12:9).
- Κ. Δράκοντας** – «Και φάνηκε ένα άλλο σημείο στον ουρανό, και ξάφνου, ένας μεγάλος κόκκινος δράκοντας, που είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα κι επάνω στα κεφάλια του υπήρχαν επτά διαδήματα». (Αποκ. 12:3). Βλέπε επίσης Αποκ. 20:2-7.
- Λ. Εχθρός** – «Και ο εχθρός που τα έσπειρε, είναι ο διάβολος και ο θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνα». (Ματθ. 13:39).
- Μ. Θεός αυτού του κόσμου** – «Στους οποίους, καθώς είναι άπιστοι, ο θεός τούτου του κόσμου τύφλωσε τον νου, για να μη λάμψει επάνω σ' αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξας του Χριστού, που είναι εικόνα του Θεού». (Β΄Κορ. 4:4).
- Ν. Βασιλιάς** – «Και επικεφαλής του είχαν βασιλιά, τον άγγελο της αβύσσου». (Αποκ. 9:11). Βλέπε επίσης Εφεσ. 6:12.
- Ξ. Ψεύτης** – «Εσείς είστε από τον πατέρα τον διάβολο, και θέλετε να κάνετε τις επιθυμίες του πατέρα σας. Εκείνος ήταν εξ' αρχής ανθρωποκτόνος, και δεν μένει στην αλήθεια, επειδή, αλήθεια δεν υπάρχει σ' αυτόν. Όταν μιλάει το ψέμα, μιλάει από τα δικά του, επειδή, είναι ψεύτης, και ο πατέρας του ίδιου του ψεύδους». (Ιωάννης 8:44).
- Ο. Εωσφόρος** – «Πως έπεσες από τον ουρανό, Εωσφόρε, γιε της αυγής. Συντρίφτηκες καταγής, εσυ που καταπατούσες τα έθνη». (Ησαΐας 14:12).
- Π. Ανθρωποκτόνος** – «Εκείνος ήταν εξ' αρχής ανθρωποκτόνος, και δεν μένει στην αλήθεια». (Ιωάννης 8:44).
- Ρ. Καταδυνάστης** – «Πως ο Θεός, τον Ιησού, αυτόν από τη Ναζαρέτ, τον έχρισε με Πνεύμα Άγιο και με δύναμη, ο οποίος πέρασε ευεργετώντας και θεραπεύοντας όλους εκείνους που καταδυναστεύονταν από τον διάβολο». (Πράξεις 10:38).
- Σ. Άρχοντας του Αέρα** – «...σύμφωνα με τον άρχοντα της εξουσίας του αέρα» (Εφεσ. 2:2).
- Τ. Κοσμοκράτορας του Σκότους** – «...ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου του αιώνα». (Εφεσ. 6:12).
- Υ. Άρχοντας του κόσμου** – «Τώρα είναι η κρίση αυτού του κόσμου, τώρα ο άρχοντας αυτού του κόσμου θα ριχτεί έξω». (Ιωάννης 12:31). Βλέπε επίσης Ιωάννης 16:11.
- Φ. Ωρυόμενο Λιοντάρι** – «Εγκρατευθείτε, αγρυπνήστε, επειδή, ο αντίδικός σας ο διάβολος περιτριγυρίζει, σαν ωρυόμενο λιοντάρι, ζητώντας ποιόν να καταπιεί». (Α΄Πέτρου 5:8).
- Χ. Σατανάς** – «Και κάποια μέρα, οι γιοι του Θεού ήρθαν να παρασταθούν μπροστά στον Κύριο, κι ανάμεσα σ' αυτούς ήρθε και ο σατανάς». (Ιωβ 1:6). Βλέπε επίσης Αποκ.12:9.
- Ψ. Φίδι** – «Φοβάμαι, όμως, μήπως, όπως το φίδι με την πανουργία του εξαπάτησε την Εύα...». (Β΄Κορ. 11:3). Βλέπε επίσης Γέν. 3:1, 3:14, και Αποκ.12:9.

Ω. Πειράζων – «Και καθώς ήρθε σ' αυτόν ο πειράζων...» (Ματθ. 4:3).

Α1. Κλέφτης – «Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά για να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρεύσει. Εγώ ήρθα για να έχουν ζωή και να την έχουν με αφθονία». (Ιωάννης 10:10).

Β1. Ο Πονηρός – «Σε καθέναν που ακούει τον λόγο της βασιλείας, και δεν καταλαβαίνει, έρχεται ο πονηρός και αρπάζει το σπαρμένο στην καρδιά του». (Ματθ. 13:19).

VI. ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Α. Πνεύμα Ασθένειας (Λουκάς 13:11).

Β. Άλαλο και κουφό πνεύμα (Μάρκος 9:25).

Γ. Ακάθαρτο πνεύμα, αναφέρεται 22 φορές (Ματθ. 12:43, Μάρκος 1:23, Λουκάς 9:42).

Δ. Πνεύμα μαντείας (Λευιτ. 20:27, Β΄ Βασ. 23:24, Ησαΐας 8:19).

Πονηρά πνεύματα (όχι ανθρώπινα) που είναι εξοικειωμένα με την εμφάνιση, τις συνήθειες, και τη ζωή ενός πεθαμένου. Μιμούνται τον πεθαμένο ούτως ώστε να οδηγήσουν τους πενθούντες στον μυστικισμό. Τέτοιες εμπειρίες είναι και πραγματικές και υπερφυσικές. Είναι επίσης λανθασμένες. Μερικοί έχουν πειστεί ότι το μέντιουμ ήρθε σε επαφή με τον πεθαμένο σύζυγο και έτσι έδειξαν ενδιαφέρον για τον μυστικισμό. Τα μέντιουμ, στις πνευματιστικές συγκεντρώσεις τους, κατέχονται από τέτοιου είδους πνευμάτων μαντείας.

Ε. Ένας άγγελος (Β΄ Κορ. 11:14).

1. Πνεύμα απάτης.

Ζ. Πνεύμα ψέματος (Α΄ Βασ. 22:22-23; Β΄ Χρον. 18:21-22).

Η. Πνεύμα αποπλάνησης (Α΄ Τιμ 4:1).

1. Λαγνεία

2. Μοιχεία

3. Πορνεία

4. Ομοφυλοφιλία

Θ. Ακάθαρτο πνεύμα (Μάρκος 9:25, Αποκ. 18:2).

Ι. Πνεύμα ζήλειας (Αριθ. 5:14,30).

1. Οργή

2. Μίσος

3. Κατάθλιψη

Κ. Πνεύμα δειλίας (Β΄ Τιμ. 1:7).

Λ. Μαντεία (Πράξεις 16:16).

VII. ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΣΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

Α. Ντυθείτε με την πνευματική πανοπλία του Θεού (Εφεσ. 6:10-18).

1. Θώρακας δικαιοσύνης.

2. Ζώνη αλήθειας.

3. Πόδια φορεμένα με την ετοιμασία του ευαγγελίου της ειρήνης.

4. Περικεφαλαία της σωτηρίας.

5. Ασπίδα της πίστης.

6. Μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού.

Β. «Προσευχόμενοι σε κάθε καιρό, με κάθε προσευχή και δέηση, εν Πνεύματι, και αγρυπνώντας σ' αυτό τούτο με κάθε προσκαρτέρηση και δέηση για όλους τους αγίους». (Εφεσ. 6:18).

ΜΑΘΗΤΕΙΑ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑ

A. Το κάλεσμα του μαθητή (Λουκάς 14:25-27). Η λέξη μίσος έχει διαφορετική σημασία σήμερα.

1. Τί είναι μαθητής;
 - α. Ένας πειθαρχημένος ακόλουθος του Ιησού Χριστού.
 - β. Κάποιος που άφησε τα πάντα για να ακολουθήσει τον Χριστό.
 - γ. Κάποιος που δημιουργεί συνθήκες για ζωή, όχι για θάνατο (βλέπε VII, B-4).
 - δ. Ένας πνευματικός άνθρωπος.
2. Διαφορά μεταξύ ευαγγελισμού και μαθητείας.

B. Το κάλεσμα για μαθητεία άλλων (Μάτ. 28:19-20, Β΄ Τιμ. 2:2).

II. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ: Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

A. Ο σκοπός της μαθητείας είναι να σε προετοιμάσει για διακονία στη βασιλεία του Θεού.

1. Ο Ιησούς ξόδεψε τον περισσότερο χρόνο της διακονίας του εκπαιδεύοντας ανθρώπους να γίνουν μαθητές (Λουκάς 9:62).

B. Το πρωταρχικό μέλημα του Ιησού είναι η κατάσταση της Εκκλησίας Του

1. Οι επιστολές της Αποκάλυψης (Αποκ. 2 - 3) γράφτηκαν στις επτά εκκλησίες και είχαν σαν θέμα την πνευματική τους κατάσταση.
2. Οι επιστολές της Καινής Διαθήκης έδιναν οδηγίες για Χριστιανική ζωή και συμπεριφορά. Αυτές οι επιστολές, με πολλούς τρόπους, μας αποκαλύπτουν την κατάσταση και τα προβλήματα της πρώτης εκκλησίας.
3. Η Βασιλεία του Θεού δεν θα εξαπλωθεί, εάν δεν δημιουργήσουμε συνθήκες ζωής μέσα στην Εκκλησία.
4. Χαρακτηριστικά που σταματούν τη ροή της ζωής, και που δημιουργούν συνθήκες θανάτου:
 - α. Υπερηφάνεια –έπαρση, ανεξάρτητο πνεύμα, σκληρότητα.
 - β. Αγάπη για δόξα –αγάπη για αναγνώριση, αγάπη για υπεροχή, συγκέντρωση προσοχής στον εαυτό μας όταν συζητούμε.
 - γ. Έντονες συζητήσεις- φλύαρο πνεύμα, πείσμων, ανεπίδεκτο πνεύμα, ανένδοτος, επίμων, επιτακτικό πνεύμα, πνεύμα κριτικής, ευέξαπτος, νευρικός, αγάπη για κολακείες ή χάδια.
 - δ. Παράπονα για σφάλματα –μιλούμε για λάθη και αποτυχίες άλλων αντί να αναγνωρίζουμε τις αρετές αυτών που είναι πιό ταλαντούχοι και εκτιμώνται περισσότερο απο μάς.
 - ε. Λαγνεία –ασελγείς ερεθισμοί, ασεβείς πράξεις, υπερβολική εξοικείωση και στοργή προς το αντίθετο φύλο, απληστία.
 - ζ. Έλλειψη εντιμότητας – απατηλή στάση, αποφυγή ή κάλυψη της αλήθειας.
 - η. Ιδιοτέλεια –αγάπη για το χρήμα και την καλοπέραση, οκνία, προτίμηση εαυτού πάνω από τους άλλους.
 - θ. Τυπικότητα – πνευματική νέκρωση, αδιαφορία για ψυχές, ξηρασία και ψυχρότητα.

III. ΤΙ ΔΙΔΑΞΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑ

A. Ο μαθητής πρέπει να είναι σαν τον δάσκαλό του (Ματθ. 10:24-25, Λουκάς 6:40).

1. Το να κάνεις τα έργα που ο Ιησούς έκανε χωρίς να ζεις όπως Εκείνος έζησε, είναι σαν να βάζεις τον εαυτό σου πάνω από Εκείνον (Ιωάννης 14:12).
2. Θα πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του (Α΄ Πέτρου 2:21-23, Α΄ Ιωάν. 2:6).

Β. Αρνήσου τον εαυτό σου, πάρε το σταυρό σου, και ακολούθησε τον Ιησού (Ματθ. 16:24-25, Μάρκος 8:34-35, Λουκάς 9:23-24).

Γ. Εάν μείνετε στο Λόγο μου, τότε είστε μαθητές μου (Ιωάννης 8:31).

1. Τρόποι με τους οποίους ο Λόγος συμπνίγεται στη ζωή μας και γίνεται άκαρπος (Μάρκος 4:13-19).

α. Η απάτη του πλούτου.

β. Οι μέριμνες του κόσμου.

γ. Η επιθυμία των άλλων πραγμάτων (Α΄Ιωάννη 2:15-17).

2. Αυτό που σε ικανώνει να είσαι μαθητής Του , είναι το να αφήνεις το Λόγο του Θεού να μένει μέσα σου ώστε να φέρεις καρπό. (Ιωάννης 15:7-8).

Δ. Εάν δεν πεθάνει το δικό σου θέλημα, δεν θα φέρεις πολύ καρπό (Ιωάννης 12:24).

IV. ΠΩΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΓΑΠΗΣΕ ΚΑΙ ΠΕΡΠΑΤΗΣΕ –ΤΙ ΕΙΠΕ

A. Η κοινωνία Του με τον Πατέρα.

1. Στην προσευχή (Μάρκος 1:35, Λουκάς 6:12).

2. Στην νηστεία (Λουκάς 4:1-4).

B. Στον τρόπο ζωής Του.

1. Αντιστάθηκε και νίκησε τους πειρασμούς του κόσμου, της σάρκας, και του σατανά (Λουκάς 4:1-13).

2. Υπέμεινε διωγμό, μοναξιά, και απόρριψη (Ματθ. 10:25, Λουκάς 9:22, 58).

3. Υπέμεινε σταυρό (Εβραίους 12:2) και έζησε μια ζωή υπηρεσίας και αυτοθυσίας (Λουκάς 22:27, Εφεσ. 5:2).

Γ. Το φρόνημά Του και ο χαρακτήρας Του (Φιλ. 2:5-8, Α΄Πέτρου 4:1,2).

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

I. Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΣΕ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ

A. Γενική Άποψη της Καινής Διαθήκης.

1. Τα Ευαγγέλια – ασχολούνται με την εκδήλωση της σωτηρίας μας.
2. Πράξεις– ιστορικό βιβλίο που εξηγεί τη σωτηρία μας και τη Βασιλεία του Θεού.
3. Επιστολές – θεωρητικά βιβλία που εξηγούν τη σωτηρία μας και τη Βασιλεία του Θεού.
4. Απικάλυψη – προφητικό βιβλίο που ασχολείται με την ολοκλήρωση της σωτηρίας μας.

B. Γενική Άποψη των Ευαγγελίων.

1. «Ευαγγέλιο» σημαίνει «καλά νέα».
2. Τα Ευαγγέλια (γραμμένα από τέσσερις διαφορετικούς συγγραφείς) απευθύνονται το κάθε ένα σε διαφορετικό ακροατήριο και με διαφορετική έμφαση.
3. Η συνοπτική ή κοινή άποψη των Ευαγγελίων του Ματθαίου, Μάρκου, και Λουκά συγκρινόμενα με το Ευαγγέλιο του Ιωάννη (Ματθαίος 58%, Μάρκος 93%, Λουκάς 42%, Ιωάννης 8%).
 - α. Τα συνοπτικά Ευαγγέλια απεικονίζουν τον Ιησού σαν άνθρωπο και αυτά που έπραξε. Περιέχουν περισσότερα θαύματα από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη.
 - β. Ο Ιωάννης δίνει έμφαση στη θεότητα του Χριστού και στο ποιός είναι.
 - γ. Τα συνοπτικά Ευαγγέλια παρουσιάζουν τον Ιησού στην Γαλιλαία να κηρύττει τη Βασιλεία του Θεού.
 - δ. Ο Ιωάννης παρουσιάζει τον Ιησού στην Ιερουσαλήμ όπου ο Ιησούς αποκαλύπτει τον Εαυτό Του σαν Ενσαρκωμένος Θεός.
 - ε. Στον Ιωάννη, είναι σαν ο Ιωάννης να είναι ο δημοσιογράφος που καλύπτει όλες τις συνομιλίες και τις συναντήσεις που ο Ιησούς είχε με ανθρώπους.
4. Τα τέσσερα ζώα αντιπροσωπεύουν τα τέσσερα ευαγγέλια (Αποκ. 4:7).
 - α. **Ο Λέων (Ματθαίος)** – Ο Ιησούς απεικονίζεται σαν το «Λεοντάρι της Φυλής του Ιούδα» Γράφτηκε πρωταρχικά για τους Ιουδαίους (29 αναφορές στην Π.Δ.). Ο Ιησούς απεικονίζεται σαν Βασιλιάς.
 - β. **Το Μοσχάρι (Μάρκος)** – Γράφτηκε κυρίως προς τους εθνικούς, τους Ρωμαίους. Ο Ιησούς απεικονίζεται σαν Κατακτητής και Μεγάλος Υπηρέτης. Η έμφαση είναι στην υπηρεσία και θυσία.
 - γ. **Ο Άνθρωπος (Λουκάς)** – το πιά ευθές, απλό, και το πιά ανθρώπινο. Γράφτηκε προς ένα συγκεκριμένο άτομο, αλλά απευθυνόταν προς όλους τους πιστούς. Δείχνει τη δύναμή του Ιησού Γράφτηκε στους Έλληνες των οποίων το ιδανικό ήταν ένας τέλειος άνθρωπος. Ο Ιησούς, ο Υιός του ανθρώπου, ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτού του ιδανικού.
 - δ. **Ο Αετός (Ιωάννης)** – παγκόσμιο Ευαγγέλιο. Ο Αετός είναι σύμβολο αξιοπρέπειας και μεγαλείου. Συμβολίζει την θεότητα του Ιησού, του Υιού του Θεού.
 - 1) Το Λεοντάρι, το Μοσχάρι, και ο Άνθρωπος ζούν στη γή.
 - 2) Ο Αετός ζει στον αέρα. Αυτό συμβολίζει το γεγονός ότι ο Ιησούς έρχεται άνωθεν.

II. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

A. Θέμα.

1. Κεντρικό θέμα: Ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας ή ο Βασιλιάς (Ματθ. 2:2,21:5,22:11, 25:34,27:11, 27:42).
2. Γράφτηκε στους Ιουδαίους. Ξέροντας τις μεγάλες προσδοκίες τους από τις προφητείες για τον Μεσσία, ο Ματθαίος παρουσιάζει τον Ιησού σαν αυτόν που εκπληρώνει τις Άγιες Γραφές της Παλαιάς Διαθήκης, τις σχετικές με τον Μεσσία.

(Γέν. 3:15, 22:18, 49:10, Δευτ. 18:15, Ησαΐας 2:4, 7:14, 9:6, 11:1, 28:16, 42:1, 53 (ολόκληρο το κεφάλαιο), 59:16, 61:1, 63:1, Ιερ. 23:5, Δαν. 9:25, Μιχ. 5:2, Αγγ. 2:7, Ζαχ. 3:8, 6:12, 9:9, 11:12, 12:10, 13:7, Μαλ. 3:1).

3. Χρησιμοποίησε πολλές παραπομπές από την Παλαιά Διαθήκη για να δείξει το τι θά έπρεπε να ήταν ο Μεσσίας. Η καταγραφή των πράξεών του Ιησού αποδεικνύει ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας.

4. Συχνή αναφορά στις λέξεις «βασιλεία» και «βασιλεία των ουρανών»- στον Ματθαίο (παρουσιάζεται 50 και 30 φορές αντίστοιχα).

α. Η βασιλεία που περιγράφει ο Ματθαίος είναι η ίδια βασιλεία που υπόσχεται η Παλαιά Διαθήκη.

β. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής διακήρυξε αυτή τη βασιλεία (Ματθ. 3:2).

γ. Ο Ιησούς διακήρυξε αυτή τη βασιλεία (Ματθ. 4:17).

δ. Η Εκκλησία είναι τώρα η εκπλήρωση της βασιλείας.

1) Επίσης φαίνεται στη θριαμβευτική Δευτέρα Έλευση του Ιησού.

B. Συγγραφέας.

1. Σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές της παράδοσης, ο Ματθαίος είναι ο συγγραφέας της επιστολής.

2. Πολύ λίγα γράφτηκαν για τον Ματθαίο στην Καινή Διαθήκη. Ήταν τελώνης κάτω από την Ρωμαϊκή κυβέρνηση και τον κάλεσε ο Κύριος να γίνει μαθητής και απόστολος (Ματθ. 10:3, Μάρκος 2:14).

Γ. Περιεχόμενα.

1. Ο Ερχομός του Μεσσία (Ματθ. 1:1 έως το Ματθ. 4:11).

2. Η Διακονία του Μεσσία (Ματθ. 4:12 έως το Ματθ. 16:12).

3. Η Θυσία του Μεσσία (Ματθ. 24 έως το Ματθ. 27).

4. Ο Θρίαμβος του Μεσσία (Ματθ. 28).

III. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ, (ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟ 67- 70 Μ.Χ.)

A. Θέμα.

1. Ο Ιησούς σαν ο Μεγάλος Υπηρέτης.

2. Γραμμένο σε στρατιωτικούς, τους Ρωμαίους, ο Ιησούς παρουσιάζεται σαν ο Μεγάλος Υπηρέτης.

B. Συγγραφέας.

1. Ο Μάρκος ήταν ο γιός της Μαρίας, μιάς γυναίκας από την Ιερουσαλήμ, της οποίας το σπίτι ήταν ανοικτό για τους πρώτους Χριστιανούς (Πράξεις 12:12).

2. Ο Μάρκος συνόδευσε τον Παύλο και τον Βαρνάβα στο πρώτο ιεραποστολικό τους ταξίδι, αλλά επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ. Αργότερα, η πρόταση του Βαρνάβα να τον πάρουν στο δεύτερο ιεραποστολικό ταξίδι, προκάλεσε διαφωνία μεταξύ αυτού και του Παύλου. Ο Βαρνάβας, πιστεύοντας ότι θα έπρεπε να δώσουν μιά ευκαιρία στον Μάρκο να εξιλεωθεί, αποχωρίστηκε από τον Παύλο και πήρε τον Μάρκο μαζί του στην Κύπρο (Πράξεις 15:36-41). Κατοπινά έγγραφα δείχνουν ότι ο Μάρκος είχε επιτυχία στη διακονία (Β΄ Τιμ. 4:11, Α΄ Πέτρου 5:13).

3. Το Ρωμαϊκό όνομα «Μάρκος» δηλώνει ότι μεγάλωσε σε Ρωμαϊκούς κύκλους, πράγμα που τον κάνει κατάλληλο να γράψει ένα Ευαγγέλιο για τους Ρωμαίους.

Γ. Περιεχόμενα.

1. Ο Ερχομός του Μεγάλου Υπηρέτη.

α. Το όνομά Του και η προαγγελία (Μάρκος 1:1-8).

β. Η πρώτη νίκη κατά του Σατανά (Μάρκος 1:9-13).

γ. Πρώτη διακήρυξη της βασιλείας Του (Μάρκος 1:14-20).

δ. Τα πρώτα δυναμικά έργα Του (Μάρκος 1:21-2:12).

2. Σύγκρουση του ισχυρού Βασιλεία.
 - α. Κατάταξη υπηκόων στη βασιλεία Του- απόστολοι, τελώνες και αμαρτωλοί, οι άρρωστοι και οι άποροι (Μάρκος 2:13-3:35).
 - β. Εξήγηση της αύξησης της βασιλείας Του (Μάρκος 4:1-34). Κατακτητική φύση, δαιμόνια, αρρώστια, και θάνατος (Μάρκος 4:35-5:43).
 - γ. Αντίσταση από ανθρώπους (Μάρκος 6:1-6), Ηρώδης (Μάρκος 6:14-29), και από τους Γραμματείς και Φαρισαίους (Μάρκος 7:1-23, 8:10-12).
3. Ο Κατακτητής διεκδικεί το δικαίωμά Του για τη βασιλεία ισχύος.
 - α. Διδάσκει τους ακολούθους Του πως έρχεται η νίκη, με θλίψεις και θάνατο (Μάρκος 8:31-38; 10:28-45).
 - β. Διεκδικεί το δικαίωμά Του για τη βασιλεία στην Ιερουσαλήμ με τη θριαμβική είσοδό του (Μάρκος 11:1-11), με τον καθαρισμό του ναού (Μάρκος 11:15-19), με την ήττα των ηγετών που αμφισβητούσαν την εξουσία Του (Μάρκος 11:27-12:44), και με την προφητεία του ενδόξου ερχομού Του (Μάρκος 13:1-37).
4. Προετοιμασία για την εγκαθίδρυση της βασιλείας Του.
 - α. Προετοιμασία για θάνατο (Μάρκος 14:1-72).
 - β. Υποχώρηση στο θάνατο (Μάρκος 15:1-47).
5. Κατάκτηση της βασιλείας (πνευματικά).
 - α. Νίκη κατά του θανάτου (Μάρκος 16:1- 14).
 - β. Αποστολή των μαθητών Του να διακηρύξουν τον θρίαμβό Του (Μάρκος 16:15-20).

IV. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟ 62 Μ.Χ.

A. Θέμα.

1. Ο Ιησούς σαν Υιός Ανθρώπου, Σωτήρας.
2. Γράφτηκε για τους Έλληνες που προσπαθούσαν να βελτιώσουν τον άνθρωπο ηθικά, διανοητικά, και σωματικά και των οποίων το ιδανικό ήταν ο τέλειος άνθρωπος. Επειδή είδαν ότι ήταν ανίκανοι να σώσουν την ανθρωπότητα με τη μάθηση, οι Έλληνες φιλόσοφοι κατάλαβαν ότι η μόνη ελπίδα σωτηρίας ήταν ο ερχομός ενός Θεϊκού Ανθρώπου. Για να ικανοποιήσει αυτή την ανάγκη του Έλληνα, ο Λουκάς παρουσιάζει τον Ιησού σαν τον τέλειο Θεϊκό Άνθρωπο, τον αντιπρόσωπο και Σωτήρα της ανθρωπότητας.

B. Συγγραφέας.

1. Ο Λουκάς ήταν σύντροφος του Αποστόλου Παύλου (Κολ. 4:14, Β΄ Τιμ. 4:11, Φιλήμων 24).
2. Πιστεύεται ότι ο Λουκάς ήταν Έλληνας, και το γεγονός ότι ήταν γιατρός, υπονοεί ότι ήταν πολύ μορφωμένος.
3. Ο τρόπος με τον οποίο γράφει, δηλώνει ότι ήταν ένας στοχαστικός άνθρωπος, που έγραφε σε συλλογιζόμενους και φιλοσοφικούς ανθρώπους, τους Έλληνες. Το ύφος του είναι ποιητικό. Μέσα σε όλο το Ευαγγέλιο δίνει έμφαση στο διάλογο του Ιησού αντιθέτως με τον Μάρκο που δίνει έμφαση στις πράξεις του. Παρέλειψε μέρη που ήταν καθαρά Εβραϊκά, και είπε πολύ λίγα ή τίποτε για τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης.

Γ. Περιεχόμενα.

1. Η εισαγωγή (Λουκάς 1:1-4).
2. Ο ερχομός του Θεϊκού Ανθρώπου (Λουκάς 1:5-4:13).
3. Η αρχή της δημόσιας διακονίας Του, κυρίως στη Γαλιλαία (Λουκάς 4:14-9:50).
4. Το ταξίδι προς την Ιερουσαλήμ (Λουκάς 9:51-19:28).
5. Οι τελευταίες μέρες, συμπεριλαμβανομένης και της σταύρωσης (Λουκάς 19:29 έως 23:55).

6. Ανάσταση και ανάληψη (Λουκάς 24:1-53).

V. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟ 80 - 90 Μ.Χ.)

A. Θέμα.

1. Ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Ζωντανού Θεού.
2. Λέγεται ότι ο ευαγγέλιος του Ιωάννη γράφτηκε σε ανταπόκριση μιάς έκκλησης από την Εκκλησία που ήδη κατείχε τα άλλα Ευαγγέλια.
3. Γράφτηκε πολλά χρόνια μετά από τα άλλα Ευαγγέλια, και απευθύνεται στην Εκκλησία γενικά. Τα άλλα ήταν ιεραποστολικά Ευαγγέλια με ευαγγελιστικό σκοπό γραμμένα για τον σαρκικό άνθρωπο.

B. Συγγραφέας.

1. Γράφτηκε από τον Ιωάννη τον Απόστολο, ο οποίος είχε την πιό στενή σχέση με τον Κύριο από όλους τους Αποστόλους. Ανήκε στον στενότερο κύκλο, που αποτελείτο από τον ίδιο, τον Πέτρο και τον Ιάκωβο.
2. Ήταν ο Ιωάννης που ακούμπησε στο στήθος του Κυρίου κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου. Επίσης, ήταν αυτός που, όταν οι άλλοι μαθητές έφυγαν, τον ακολούθησε μέχρι τη δίκη (Ιωάννης 18:15). Από όλους τους Αποστόλους, ήταν ο μόνος που στάθηκε κοντά στο σταυρό για να πάρει την παραγγελία του ετοιμοθάνατου Κυρίου. (Ιωάννης 19:25-27).
3. Η σχέση του και η κοινωνία που είχε με τον Κύριο, μαζί με την εμπειρία μισού αιώνα σαν ποιμένας και ευαγγελιστής, ήταν αρκετά προσόντα για να γράψει το Ευαγγέλιο το οποίο περιέχει την πιό πνευματική και βαθιά διδασκαλία όσον αφορά το πρόσωπο του Χριστού.

Γ. Περιεχόμενα.

1. Πρόλογος –εισαγωγή και αρχικές δηλώσεις (Ιωάννης 1:1-18).
2. Η δημόσια διακονία του Ιησού (Ιωάννης 1:19-12:50). Ο Ιωάννης κατέγραψε μερικά θαύματα τα οποία είχαν σκοπό να είναι σημεία για τους αναγνώστες ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού.
3. Η διακονία του Ιησού στους μαθητές Του (Ιωάννης 13:1-17:26).
4. Τα πάθη του Ιησού και η ανάσταση (Ιωάννης 18:1-20:31).
5. Επίλογος – τελευταία δήλωση (Ιωάννης 21:24,25).

Δ. Αποδείξεις της θεότητας του Ιησού.

1. Η μεταβολή του νερού σε κρασί για να δείξει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος ποιότητας.
2. Η θεραπεία του γιού του βασιλικού για να αποκαλύψει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος της απόστασης και του χώρου.
3. Η θεραπεία του ασθενή στην κολυμβήθρα της Βηθεσδα για να αποκαλύψει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος του χρόνου (ο άνθρωπος ήταν άρρωστος για 38 χρόνια)
4. Τροφοδοσία 5,000 για να αποκαλύψει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος της ποσότητας.
5. Το περπάτημα στο νερό για να δείξει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος των φυσικών νόμων.
6. Η θεραπεία του τυφλού για να δείξει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος συμφοράς.
7. Η ανάσταση του Λαζάρου για να δείξει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος του θανάτου.
8. Άλλες αποδείξεις της θεότητας του Ιησού:

α. Ιωάννης 1:1-5, 14-18

β. Ιωάννης 15:18-24

γ. Ιωάννης 8:12

δ. Ιωάννης 10:33-38, 11:4

ε. Ιωάννης 11:25-27

ζ. Ιωάννης 14:1-11

η. Ιωάννης 20:26-31

θ. Ιωάννης 12:48-50

ΘΕΪΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Είναι το θέλημα του Θεού να θεραπεύει όλους; Και εμένα;

I. Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΕΥΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΕΔΕΜ

- A. Δεν υπήρχε αμαρτία ή αρρώστια στη γή πριν την Πτώση.
- B. Αυτό δείχνει το θέλημα του Θεού όταν δημιούργησε τον άνθρωπο.
- Γ. Η πτώση του Ανθρώπου επέτρεψε την αμαρτία και την αρρώστια στη γή.
- Δ. Ακόμα και μετά την πτώση, ο Θεός πρόσφερε θεραπεία.

II. Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

A. Ψαλμός 145:1-21.

1. «Ελεήμων» σημαίνει να είσαι διατεθειμένος να δείχνεις εύνοια (εδ.8).
2. «Ο Κύριος είναι αγαθός προς **όλους!**» (εδ. 9a).
3. «Οικτιρμοί πάνω σε **όλα** τα δημιουργήματά Του» (εδ. 9b).
 - α. Εμείς είμαστε δικό Του δημιουργήμα (Εφεσ. 2:10).
 - β. Η γή είναι μέρος των δημιουργημάτων Του.

B. Εγώ είμαι ο Κύριος που σε θεραπεύω (Έξ. 15:26)!

1. Πουθενά στη Γραφή δεν λέει, «Εγώ είμαι ο Κύριος που σε καταστρέφω!»
2. Στην Παλαιά Διαθήκη, εξ αιτίας της ανυπακοής του λαού του Θεού συνέβαιναν τρομερά πράγματα.
 - α. Ήταν η επιλογή τους να μη υπακούσουν στο Θεό (Δευτ. 28:58).
 - β. Ο Θεός **επέτρεπε** αυτά τα πράγματα να συμβούν. Ο ίδιος δεν τα **παράγγειλε**.
3. Στέλνει ο Θεός αρρώστια στο λαό του;
 - α. Ο Ιησούς είπε, «Ο κλέφτης έρχεται να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρεύσει» (Ιωάννης 10:10).
 - β. Επιτρέπει το λαό του να σκοτώσει, να κλέψει κ.λ.π., αλλά Αυτός δεν τους παραγγέλει να το κάνουν.

Γ. «Τον αριθμό των ημερών σου θα κάνω πλήρη» (Έξοδος 23:25-26).

Δ. Επιθυμεί να δείξει πόσο ισχυρός είναι σ' αυτούς που έχουν την καρδιά τους τέλεια προς Αυτόν (Β΄ Χρον. 6:9).

Ε. «Κακό δεν θα συμβαίνει σε σένα, και μάστιγα δεν θα πλησιάζει στη σκηνή σου» (Ψαλμός 91:10,16).

Ζ. «Αυτός που γιατρεύει όλες τις αρρώστιές σου» (Ψαλμός 103:2-3). Πρόσεξε τη λέξη «**ΟΛΕΣ**»

Η. «Αποστέλλει το λόγο του και τους γιατρεύει, και τους ελευθερώνει από τη φθορά τους». (Ψαλμός 107:20). Αυτό είναι ένα προφητικό εδάφιο, σχετικό με τον Ιησού Χριστό, το Λόγο.

III. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΙΑΣ;

A. Ο Σατανάς πάταξε τον Ιώβ με έλκη (Ιώβ 2:7).

B. Ο Σατανάς έδεσε τη γυναίκα με ένα πνεύμα ασθένειας για 18 χρόνια (Λουκάς 13:16).

1. Ήταν θυγατέρα του Αβραάμ μέσω διαθήκης.
2. Ο Σατανάς την είχε δεμένη, ο Ιησούς την ελευθέρωσε!

Γ. Παράδοση στον Σατανά για όλεθρο της σάρκας (Α΄ Κορ. 5:5).

Δ. Ιησούς: θεράπευσε όλους εκείνους που καταδυναστεύονταν από το διάβολο (Πράξεις 10:38).

1. Η ασθένεια και η αρρώστια είναι τα δεσμά του Σατανά.
2. Κάθε τέλειο δώρημα είναι από το Θεό. (Ιάκωβος 1:17). Η θεραπεία είναι ένα καλό

δώρο!

3. «Όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία» (Εβρ. 12:6).
 - α. Είναι η αρρώστια παιδεία από το Θεό;
 - β. Δεν υπάρχει αναφορά στην αρρώστια σ' αυτή την περικοπή.
 - γ. «Παιδεύω» στην κυριολεξία σημαίνει, να «διδάξω ένα παιδί, να εκπαιδεύσω, να μορφώσω».
 - δ. Οι Χριστιανοί που βρίσκονται στο νηπιακό στάδιο θα πρέπει να εκπαιδευτούν από τον Κύριο επειδή μαθαίνουν και ωριμάζουν. Δεν διδάσκεις παιδιά με το να τα αρρωστήσεις.

E. Σατανάς ο πλάνος (Αποκ. 20:3,10).

1. Πλανώ, σημαίνει να κάνω κάποιον να πιστέψει κάτι που δεν είναι αληθινό.
 - α. Ο Σατανάς θα προσπαθήσει να σε πλανήσει, στο να σε κάνει να πιστέψεις ότι ο Θεός, και όχι ίδιος, προκαλεί την αρρώστιά σου.
2. Ο Σατανάς σε πλανά στο να μη ενεργήσεις βάσει αυτών που γνωρίζεις.

IV. ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

A. Ιησούς: μιά ζωγραφισμένη εικόνα σε ολόκληρη στην Παλαιά Διαθήκη.

1. Ο Χριστός το δικό μας Πάσχα (Α΄Κορ. 5:7).
 - α. Το Πάσχα στην Παλαιά Διαθήκη είναι ένας τύπος της θυσίας του Χριστού.
 - β. Ιησούς η Θυσία μας (Ιωάννης 10:11).
2. Μιά προφητική εικόνα (Έξοδος 11:1 έως 12:51).
 - α. Ο θάνατος είναι μια θεϊκή τιμωρία για την αμαρτία (Έξ. 11:5).
 - β. Το Αρνί του Πάσχα: η αντικατάσταση (Έξ. 12:3).
 - 1) Ο Ιησούς ήταν ο Αμνός του Θεού (Ιωάννης 1:29).
 - 2) Αυτός ήταν η αντικατάσταση για την αμαρτία μας (Γαλ. 1:4).
 - 3) Ο Θεός μας έδωσε τον Εαυτό του (Τίτος 2:14).
 - 4) «Ο Χριστός πέθανε κατά τον ορισμένο καιρό για χάρη των ασεβών». (Ρωμ. 5:6).
 - γ. Το πέραςμα της Ερυθράς Θάλασσας ήταν τύπος μιάς νέας γέννησης.
 - 1) Η Χαναάν είναι τύπος της Γής της Επαγγελίας.
 - α) Έχουμε επιλογή να πολεμήσουμε και να κρατήσουμε αυτό που δικαιωματικά μας ανήκει.
 - 2) Ο Θεός φανέρωσε τον Εαυτό Του για να ελευθερώσει τους Ισραηλίτες.
 - α) Ο Ιησούς φανερώθηκε για να μας απελευθερώσει από την αμαρτία (Α΄Ιωάννη 3:5).
 - β) Ο Ιησούς φανερώθηκε για να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου (Α΄Ιωάννη 3:8).
 - δ. Μιά νέα αρχή (Έξοδος 12:2).
 - 1) Ξεχώρισε ένα αρνί (Έξοδος 12:5).
 - α) Χωρίς ελάττωμα (χωρίς ψεγάδι ή σημάδι παραμόρφωσης)
 - (1) Ο Ιησούς δεν γνώρισε αμαρτία (Β΄Κορ. 5:21).
 - (2) Ήταν χωρίς ψεγάδι ή σημάδι (Α΄Πέτρου 1:19).
 - (3) Δεν υπήρχε σφάλμα σ' Αυτόν (Ιωάννης 19:6).
 - (4) Πειράστηκε σε όλα, αλλά χωρίς αμαρτία (Εβρ. 4:15).
 - β) Προσέξτε «αρνί» δεν είναι πληθυντικός αριθμός. Ο Θεός μόνο ένα Αμνό είχε υπ' όψη του, τον Ιησού.
 - 2) Έφαγαν από το αρνί (Έξοδος 12:8-11).
 - α) Για σωματική δύναμη.
 - β) Ο Θεός τους προετοίμαζε για ένα μεγάλο ταξίδι.
 - γ) Δεν υπήρχε κανένας ασθενής (αδύνατος) μεταξύ τους (Ψαλμός 105:37).
 - δ) Ο Ιησούς μας εφοδιάζει με τον ίδιο τρόπο (Α΄Κορ. 11:23-34).

- (1) Ο Παύλος είχε άμεση αποκάλυψη από τον Ιησού (Α΄Κορ. 11:23).
- (2) Διακρίνοντας το Σώμα του Κυρίου (Α΄Κορ. 11:30).
 - (α) «**Ασθενής**» - χωρίς δύναμη, ευπαθής, άρρωστος, ανάπηρος
 - (β) «**Άρρωστος**»- κάποιος που έχασε τη δύναμή του λόγω ασθένειας.
 - (γ) «**Κοιμώνται**»- πεθαίνουν, πηγαίνουν στο σπίτι του Πατέρα.
 - (δ) Ένας κύριος λόγος που οι Χριστιανοί είναι άρρωστοι είναι το ότι δεν διακρίνουν το σώμα του Κυρίου.
- (3) Δοκιμάστε τον ευατό σας (Α΄Κορ. 11:28).
- (4) Δεχτείτε τη θεραπεία μέσω του Δείπνου του Κυρίου.
 - (α) Το αίμα Του προσφέρει ελευθερία από την αμαρτία.
 - (β) Οι πληγές Του προσφέρουν θεραπεία για το σώμα μας (Α΄Πέτρου 2:24).

Β. Θεράπευσε όλους.

1. Ο Πατέρας εκτελεί τα έργα (Ιωάννης 14:8-10).
 - α. Εάν θέλεις να δεις τον Πατέρα, δες τον Ιησού.
 - β. Ο Ιησούς αποκάλυψε στους ανθρώπους το σαφές θέλημα του Θεού έμπρακτα.
 - γ. Ο Ιησούς έκανε το θέλημα του Θεού (Ιωάννης 6:38).
 - 1) Η κάθε κίνηση και ο κάθε λόγος του Ιησού είχαν σκοπό την καταστροφή των έργων του Σατανά (Α΄Ιωάννη 3:8).
 - 2) Κάθε δυναμικό έργο, και κάθε θεραπεία, ήταν το θέλημα του Θεού.
2. Ο Ιησούς θεράπευσε τα πλήθη (Ματθ. 14:14).
 - α. Έρθαν περιμένοντας να λάβουν.
 - β. Έρθαν για να θεραπευθούν.
 - γ. Ακόμα και σε μεγάλο πλήθος δεν υπήρχε πρόσωπο το οποίο ο Ιησούς δεν θεράπευσε. Υπάρχαν καλοί και κακοί άνθρωποι εκεί.
3. Ο Ιησούς θεράπευσε κάθε νόσο και κάθε ασθένεια (Ματθ. 9:35).
4. Θεράπευσε όλους (Ματθ. 12:15).
5. Τους θεράπευσε (Ματθ. 15:30-31).
6. Έβαζε τα χέρια Του επάνω τους και τους θεράπευε (Λουκάς 4:40).
7. Τους θεράπευσε όλους (Λουκάς 6:17-19).
8. Θεράπευσε μερικούς; **ΟΧΙ!** Θεράπευσε **ΟΛΟΥΣ** που ήταν καταδυναστευμένοι. (Πράξεις 10:38).
9. Μόνο μία περίπτωση αναφέρεται όπου ο Ιησούς εμποδίστηκε να εκτελέσει το θέλημα του Θεού στη ζωή τους (Μάρκος 6:5-6).
 - α. Ο Ιησούς θαύμαζε για την απιστία τους.
 - β. Η αμφιβολία τους έκλεψε την ευλογία του Θεού.
 - γ. Ο Ιησούς δεν σηκώθηκε να φύγει χωρίς να κάνει κάτι. «Περιερχόταν ολόγυρα τις κωμοπόλεις, διδάσκοντας» (εδ. 6). Ο Λόγος αλλάζει την απιστία σε πίστη (Ρωμαίους 10:17).
10. Θεραπευτική δύναμη έρρεε από τον Ιησού, θεραπεύοντας τον καθένα που ερχόταν σε Αυτόν με πίστη.
 - α. Όταν ο Ιησούς έφυγε για να καθίσει στα δεξιά του Θεού, έδωσε δύναμη στην Εκκλησία, (το Σώμα Του) και αυτή η δύναμη έρρεε μέσα από την πρώτη Εκκλησία (Πράξεις 5:16).
 - β. Ακόμα ρέει μέσα από το Σώμα Του σήμερα όταν βάζουμε τα χέρια μας πάνω στους αρρώστους (Μάρκος 16:18).

Γ. «Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθές και σήμερα, και στους αιώνες» (Εβρ. 13:8).

Δ. Η θεραπεία έρχεται μέσω της εξιλέωσης.

1. Ησαΐας 53:3-5

- α. Οι λέξεις «Θλίψεις» και «πόννοι» είναι λανθασμένα μεταφρασμένες (στη μετάφραση του King James).
- 1) «Θλίψεις» (Εβρ. “cholliy”) σημαίνει «αρρώστια» ή «ασθένεια».
 - 2) «Πόννοι» (Heb. “makobah”)
- β. «Βαστάζω», σημαίνει «σηκώνω, απομακρύνω μέχρι ένα σημείο»
- 1) Η αμαρτία και η αρρώστια έχουν περάσει από μένα στον Γολγοθά.
 - 2) Σωτηρία και υγεία έχουν περάσει από το Γολγοθά σε μένα.
- γ. «...διαμέσου των πληγών Του γιατρευτήκαμε εμείς» (εδ. 5).
2. «Με την πληγή του οποίου **γιατρευτήκατε**» (Α΄Πέτρου 2:24).
- α. Έαν συμπληρωμένο έργο – είναι στον αόριστο χρόνο.
 - β. Εάν με «τις πληγές του **γιατρευτήκαμε**», άρα η θεραπεία είναι δική μας σήμερα.
3. Πήρε τις ασθένειές μας (Μαθ. 8:17).
4. Ιεοβά Ραφά –Ο Κύριος που μας θεραπεύει (Έξοδος 15:26).

E. Η προθυμία του Ιησού να θεραπεύει (Λουκάς 5:12-13).

1. «Γεμάτος λέπρα» δηλώνει ότι η αρρώστια ήταν στο τελευταίο της στάδιο.
2. Ήταν ακάθαρτος σύμφωνα με τον Εβραϊκό νόμο.
 - α. Αφήφησε το νόμο.
 - β. Ζήτησε έλεος.
 - γ. Ο Ιησούς ήταν η τελευταία του ελπίδα.
3. Ο Ιησούς απάντησε συγκεκριμένα στην ερώτηση που αφορούσε την προθυμία Του να θεραπεύσει, λέγοντας «θέλω, να καθαριστείς».
 - α. Ο λεπρός ήξερε ότι ο Ιησούς **μπορούσε** να τον θεραπεύσει, αλλά δεν ήξερε εάν **ήθελε** να τον θεραπεύσει.
 - β. Η ανησυχία του ήταν «Ιησού, θα με θεραπεύσεις;»
 - γ. Η ανταπόκριση του Ιησού για **όλους** είναι, «Θέλω»

V. ΕΠΤΑ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ Ο ΘΕΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

Μπορείς να απελευθερώσεις την πίστη σου με τους εξής διαφορετικούς τρόπους:

1. Ζήτησε στο όνομα του Ιησού (Ιωάννης 16:23).
2. Επίθεση χειρών (Μάρκος 16:18; Εβραίου 6:2).
3. Χρίσμα με λάδι (Μάρκος 6:13; Ιάκωβος 5:14).
4. Εκβολή δαιμονίου ασθένειας (Μαθ. 8:16; Λουκάς 13:11-13).
5. Προσευχή συμφωνίας (Μαθ. 18:19).
6. Προσευχή για δέσιμο και λύσιμο (Μαθ. 18:18).
7. Παίρνοντας το Λόγο του Θεού σαν φάρμακο (Παροιμίες 4:20-22).

VI. ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

A. Μπορείς να γράψεις το δικό σου εισητήριο με το Θεό (Μάρκος 5:25-34).

1. Πες το! Είπε (εδ.28).
3. Δέξου το! Το αισθάνθηκε (εδ.29).
2. Κάντο! Ήρθε (εδ. 27).
4. Πές το! Το είπε (εδ. 33).

B. Να είσαι αποφασισμένος!

Γ. Κάνε τη θεϊκή θεραπεία δική σου πείρα.

Δ. Ανάπτυξε μιά ακλόνητη πίστη.

E. Αντιστάσου στο διάβολο, και θα ΦΥΓΕΙ! (Ιάκωβος 4:7).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

I. Ορισμός Ευαγγελισμού (Λουκάς 19:10)

A. Κύτταξε (Ιωάννης 4:35).

1. Θα πρέπει να έχεις ένα οραματισμό για να ευαγγελίσεις (Παρ.29:18).
 - α. Του έργου (Ματθ. 9:37-38; Ιωάννης 5:17).
 - β. Του χρόνου (Ιωάννης 4:23; Λουκάς 17:26-30).
 - γ. Της κόλασης και της κατάστασης του αμαρτωλού (Ψαλμός 9:17, Παροιμ. 27:20, Λουκάς 16:19-31).
2. Θα πρέπει να είσαι ευσπλαχνικός για να ευαγγελίσεις (Ματθ. 9:36, 14:14).
 - α. Ευσπλαχνία δεν σημαίνει συμπάθεια. Η συμπάθεια λυπάται, αλλά η ευσπλαχνία ενεργεί.
 - β. Είναι πολύ σκληρή στάση το να βλέπεις ανθρώπους να πηγαίνουν στην κόλαση, και να μη συγκινείσαι.

B. Πήγαινε (Μάρκος 16:15).

1. Πολλοί Χριστιανοί δεν πηγαίνουν γιατί έχουν αδύνατα πνεύματα.
 - α. Φοβούνται (Β΄ Τιμ. 1:7).
 - β. Τεμπελιάζουν (Παροιμ. 6:6-9, 10:26, 26:14).
2. Το πνεύμα σου θα πρέπει να βρίσκεται σε σωστή θέση για να «πάς» για το Χριστό. Θα πρέπει να είναι γεμάτο από δύναμη, χαρά, και εξουσία!
3. Αποκτάς δυνατό πνεύμα όταν διαβάζεις τη Γραφή, προσεύχεσαι με γλώσσες, και λατρεύεις τον Ιησού.

Γ. Μίλησε (Μάρκος 5:19, 16:15).

1. Ο καθένας μας έχει μιά μαρτυρία (Ιωάννης 4:28-29); Να είσαι σύντομος!
2. Κήρυξε καλά νέα, όχι άσχημα. Ένα κακό παράδειγμα: «Είσαι ένας ακάθαρτος αμαρτωλός. Σταμάτα να πίνεις και να καπνίζεις αλλιώς θα πάς στην κόλαση!» Αυτά δεν είναι καλά νέα.
3. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να σου δώσει λόγια που ποτέ δεν σκέφτηκες (Μάρκ. 13:11).

II. ΟΡΓΑΝΑ ΓΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ

A. Η Αγάπη είναι το μεγαλύτερο όργανο για να κερδίσεις ψυχές.

1. Να θυμάσαι σε ποιο Πνεύμα ανήκεις.
 - α. Πάντα να κατέχεσαι και να κυριαρχείσαι από αγάπη.
 - β. Μη φιλονικείς. Η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό. (Παροιμ. 15:1).
 - γ. Καλείσαι να διακηρύξεις το Ευαγγέλιο όχι να το υπερασπισθείς.
2. Εάν δεν κυριαρχείσαι από αγάπη, δεν θα δώσεις δόξα στον Ιησού (Α΄ Κορ. 13:1).

B. Δύναμη και Εξουσία (Πράξεις 1:8).

1. Τα λόγια σου μπορεί να είναι γεμάτα από δύναμη και εξουσία (Μάρκος 1:22; Λουκάς 4:30-32).
 - α. Ο Ιησούς επιτίμησε τα δαιμόνια (Λουκάς 4:35).
 - β. Ο Ιησούς επιτίμησε τον πυρετό (Λουκάς 4:39).
2. Μη ξεχνάς ποτέ ποιός είναι ο Ιησούς και τί είναι ικανός να κάνει (Μάρκος 16:20).
 - α. Ο Ιησούς είναι πάνω από κάθε κακό, αρρώστια, και ασθένεια (Ιωάννης 3:31).
 - β. Το όνομα του Ιησού είναι δικό σου! Χρησιμοποίησέ το!
 - γ. Μη προσφέρεις στον χαμένο αμαρτωλό «θρησκεία», δώστου τη δύναμη του Θεού!

Γ. Σοφία (Παρ. 11:30, Ιάκωβος 1:5).

1. Μάθε πότε πρέπει να μιλάς και πότε να σιωπαίνεις (Ματθ. 10:19).
2. Εσύ θα πρέπει να έχεις τον έλεγχο της συζήτησης.
3. Φρόνιμοι σαν τα φίδια και απλοί σαν τα περιστέρια (Ματθ. 10:16).

4. Πρέπει να γνωρίζεις το Λόγο του Θεού (Β΄ Τιμ. 2:15).

III. ΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

A. Χρήσιμες συμβουλές.

1. Προετοίμασε τον «εσωτερικό σου άνθρωπο».
 - α. Μη έχεις ανεξομολόγητη αμαρτία στη ζωή σου (Α΄ Ιωάννη 1:9).
 - β. Προσευχήσου **πριν** ξεκινήσεις.
2. Προετοίμασε την «εξωτερική σου εμφάνιση». Γίνε σε όλους τα πάντα (Α΄ Κορ. 9:22). Θα πρέπει να ντυθείς διαφορετικά όταν δίνεις τη μαρτυρία σου σε έναν επιχειρηματία από ένα γεωργό.
3. Πάρε μιά μικρή Γραφή ή Καινή Διαθήκη μαζί σου.
4. Πήγαινε με ομάδες δύο ή τριών ατόμων.
5. Χαμογέλασε και έσο άγρυπνος.
6. Ποτέ μη μιλάς μόνο εσύ. Άκουσέ τους για να τους τοποθετήσεις πνευματικά.
 - α. Ποτέ μη ρωτάς ένα πρόσωπο, «Είσαι Χριστιανός...σωσμένος...ή αναγεννημένος;» Οι αμαρτωλοί μιλούν μιά διαφορετική γλώσσα.
 - β. Ρώτησε, «Ποτέ σκέφτηκες που θα περάσεις την αιωνιότητα;»
7. Ποτέ μη κρατάς τη στάση ότι είσαι «αγιώτερος» από αυτούς.
8. Έχε υπογραμμισμένα τα εδάφια περί σωτηρίας στη Γραφή σου, και μάθε που βρίσκονται!
 - α. Να έχεις ένα σχέδιο: ευθές και επί του θέματος (π.χ. Ρωμ. 3:10, 3:23, 5:8, 10:9-10).
 - β. Ποτέ μη κάνεις «ναι» και «όχι» ερωτήσεις. (μην αφήσεις να σου πούνε «όχι»!)
 - γ. Άφησε ένα στερεό θεμέλιο από το Λόγο σχετικά με τη σωτηρία τους.

B. Η απόφαση για σωτηρία και παρακολούθηση.

1. Η προσευχή του αμαρτωλού: κάνε την σύντομη και απλή, ώστε ο αμαρτωλός να την καταλάβει εύκολα. Κατόπιν, προσευχήσου προσευχή ευχαριστίας στον Κύριο που τον έσωσε!
2. Παρακολούθηση.
 - α. Δείξε τους πόσο σπουδαία είναι η δημόσια ομολογία (Ματθ. 10:32-33).
 - β. Πές τους πόσο σπουδαία είναι η καθημερινή ανάγνωση του Λόγου του Θεού.
 - γ. Πές τους για τη σπουδαιότητα της καθημερινής προσευχής και λατρείας.
 - δ. Πές τους πόσο σπουδαίος είναι ο τακτικός εκκλησιασμός.
3. Βοήθησέ τους να γίνουν «μαθητές».
 - α. Εξήγησε το γιατί.
 - β. Δείξε τους πως.
 - γ. Βοήθησέ τους να αρχίσουν.
 - δ. Βοήθησέ τους να συνεχίσουν.
 - ε. Βοήθησέ τους να κερδίσουν και άλλους.

Γ. Πως να χειριστείς αυτούς που έχουν δυσκολίες (Β΄ Τιμ. 2:23-26).

1. Δικαιολογίες που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι, και βιβλικές απαντήσεις που μπορείς να δώσεις.
 - α. **Ο αδιάφορος:** χρησιμοποίησε εδάφια που θα φέρουν έλεγχο περί αμαρτίας (Παρ. 27:1, Λουκάς 13:3, Ιωάννης 3:18, Ρωμ. 6:23, Εβρ. 2:3).
 - β. **Ο ηθικολόγος (αυτο-δικαιωμένος):** δείξε τους την αμαρτία της αυτο-δικαίωσης (Ησαΐας 53:6, 64:6-7, Ρωμ. 3:10, Εφεσίους 2:8-9, Τίτος 3:5).
 - γ. **Υποκριτές μέσα στην Εκκλησία:** δείξε τους ότι θα πρέπει να κοιτάζουμε στον Χριστό, όχι σε άνθρωπο, για σωτηρία (Ησαΐας 45:22, Ιωάννης 3:14-15, Πράξεις 17:30-31, Ρωμ. 14:12).
 - δ. **Αυτοί που νομίζουν ότι η αμαρτία τους είναι πολύ μεγάλη για να σωθούν:** δείξε τους ότι ο Θεός είναι μακρόθυμος και ότι η αγάπη του είναι αιώνια (Ψαλμ. 86:5, Ησαΐας 1:18, Ιωάννης 6:37, Εβρ. 7:25, Β΄ Πετ. 3:9, Αποκ. 22:17).

- ε. Αυτοί που νομίζουν ότι είναι πολύ αδύναμοι για να μπορέσουν να σταματήσουν να αμαρτάνουν:** δείξε ότι όταν δεχόμαστε τον Χριστό γινόμαστε «νέα κτίσματα» και αποκτούμε καινούργιες επιθυμίες (Ιωάννης 10:27-28, Α΄Κορ. 10:13, Β΄Κορ. 5:17, 12:9-10, Α΄Ιωάννη 4:4, 5:12, Ιούδας 24).
- ζ. Αυτοί που λένε ότι η Χριστιανική ζωή είναι πολύ δύσκολη:** χρησιμοποίησε εδάφια που δείχνουν ότι ο Χριστιανισμός δεν είναι **θρησκεία** ή ένα σύνολο κανόνων, αλλά μιά **σχέση** με το Θεό (Ματθ. 11:28-30, Ιωάννης 1:12, Φιλ. 4:13, Β΄Τιμ. 1:12).
- η. Αυτοί που λένε ότι δεν είναι «κακοί»:** δείξε τους ότι η σωτηρία δεν είναι βασισμένη σε καλό ή κακό (Παρ. 14:12, Εκκλ. 7:20, Ιωάννης 14:6, Α΄Ιωάν. 1:8).
- θ. Αυτοί που θέλουν να περιμένουν:** δείξε τους τον κίνδυνο της αναβολής (Παρ. 29:1, Λουκάς 12:16-20, Ιωάν. 3:18, Β΄Κορ. 6:2, Ιάκ. 4:13-14).
- 2. Άλλα εδάφια σωτηρίας:** Ιεζ. 36:26, Ματθ. 10:32, 16:26, Λουκάς 19:10, Πράξεις 4:12, Ρωμ. 14:11, Β΄Κορ. 5:21, Εβρ. 9:27).

ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

I. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΤΗ; ΠΩΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΟΥΜΕ;

A. Ορισμοί.

1. Πίστη είναι μιά αποδεδειγμένη εμπιστοσύνη στο Θεό, μιά επιλογή που ακολουθείται από μιά αντίστοιχη πράξη.
2. Πραγματική πίστη στο Θεό, καρδιακή πίστη, είναι το να πιστεύεις και να ενεργείς πάνω στο Λόγο του Θεού, άσχετα με τα φαινόμενα στο φυσικό χώρο.
3. Πίστη δεν είναι κάτι που έχουμε, αλλά κάτι που κάνουμε.
 - α. Πίστη είναι το χέρι με το οποίο παίρνουμε αυτά που χρειαζόμαστε από το Θεό
 - 1) Παράδειγμα: όπως δεχόμαστε ένα δώρο.
 - β. Πιστεύω, είναι μιά ενεργητική λέξη, ένα ρήμα. «Πιστεύω» με τη Βιβλική έννοια σημαίνει να «πάρω» να «αρπάξω». Μπορεί να πιστεύεις στον Ιησού και στη σωτηρία χωρίς να έχεις σωθεί εάν ποτέ δεν τον δέχτηκες σαν Σωτήρα σου-μπορεί να πιστεύεις στη θεραπεία χωρίς να έχεις θεραπευτεί εάν ποτέ δεν δέχτηκες τη θεραπεία σου. Πίστη είναι μιά πράξη θέλησης.
 - γ. Η πίστη είναι πάντοτε βασισμένη σε κάτι που έγινε στο παρελθόν. Ο Ιησούς ήδη μας προμήθευσε όλα όσα χρειαζόμαστε μέσω του λυτρωτικού Του έργου. Αλλά όλα αυτά που είναι στη διάθεσή μας θα πρέπει να τα πάρουμε (να τα αρπάξουμε) στον πνευματικό χώρο-δεν θα πέσουν επάνω μας.
4. Η κοινή πίστη είναι διαφορετική από το «χάρισμα της πίστης» ή της «ιδιαιτέρης πίστης» (Α΄Κορ. 12:9).

B. Όλοι οι πιστοί έχουν πίστη.

1. Είμαστε πιστοί. Έχουμε πίστη, αλλιώς δεν θα είχαμε σωθεί. (Β΄Κορ. 4:13, Εφεσ. 2:8,9).
 - α. Είμαστε γεννημένοι από το Θεό, και έχουμε τα χαρακτηριστικά Του. Ένα από αυτά είναι η πίστη.
 - 1) Παράδειγμα: δεν είναι ανάγκη να παρακαλέσουμε το γιατρό να μας δώσει χέρια όταν φτάσουμε στην ηλικία των τεσσάρων χρόνων-γεννιόμαστε με αυτά.
2. Χωρίς πίστη είναι αδύνατο να ευαρεστήσουμε το Θεό, είναι σημαντική. (Εβρ. 11:6).
 - α. Επειδή ο Θεός απαιτεί να έχουμε πίστη, θα πρέπει να μας εφοδιάσει με τρόπους που θα μας βοηθήσουν να αποκτήσουμε πίστη.
 - β. Πίστη έρχεται από την ακοή του Λόγου του Θεού (Ρωμ. 10:17).
 - γ. Η Γραφή ονομάζεται «Ο Λόγος της Πίστης» (Ρωμ. 10:8).
3. Πίστη έρχεται από την καρδιά ή από το πνεύμα του ανθρώπου.
 - α. Η Πίστη είναι από το Θεό και θρονιάζεται στο πνεύμα σου όταν αναγεννάσαι (Εφεσ. 2:8).
 - β. Όλοι μας έχουμε ένα μέτρο πίστης (Ρωμ. 12:3).
 - γ. Η πίστη της καρδιάς ΔΕΝ είναι μιά διανοητική συμφωνία (Παρ. 3:5).
 - 1) Η πίστη μπορεί να εργάζεται στην καρδιά σου ενώ υπάρχει αμφιβολία στο μυαλό σου. Μπορεί να πιστεύεις κάτι χωρίς να το καταλαβαίνεις.
 - 2) Μπορείς να καταλάβεις εάν πραγματικά πιστεύεις ή εάν είναι απλά μόνο μιά διανοητική συμφωνία: ενεργείς με βάση την πίστη;
4. Πίστη είναι τρόπος ζωής. «Ο δίκαιος βέβαια θα ζήσει με πίστη» (Ρωμ. 1:17, Γαλ. 3:11; Εβρ. 10:38).
5. Διάφορες παρατηρήσεις.
 - α. Διαρκώς πιστεύεις σε κάτι-είτε είναι λανθασμένο είτε σωστό. Αμφιβολία είναι να πιστεύεις την αρνητική πλευρά.
 - β. Πολλοί πιστεύουν ότι όλα είναι δυνατά με το Θεό (Ματθ. 19:26, Μάρκος 10:27),

αλλά δεν θέλουν να πιστέψουν ότι όλα είναι δυνατά σ'αυτόν που πιστεύει (Μάρκος 9:23).

- γ. Οι άνθρωποι μπορεί να νομίζουν ότι είσαι λίγο παράξενος, αλλά δεν πειράζει. Ο φυσικός άνθρωπος δεν μπορεί να καταλάβει τα πνευματικά πράγματα (Α΄Κορ. 2:14).

Γ. Η Πίστη είναι βασισμένη στο Λόγο του Θεού.

1. Ο Λόγος του Θεού είναι αλάνθαστος (Ιωάννης 17:17, Β΄Τιμ. 3:16, Α΄Θεσ. 2:13).
 - α. Ο Λόγος Του είναι ΑΛΗΘΕΙΑ, ο Θεός δεν μπορεί να ψευσθεί (Αριθ. 23:19).
 - β. Μπορείς να μεταχειρίζεσαι το Λόγο με τον ίδιο σεβασμό σαν να ήταν ο Ιησούς εδώ ενσαρκωμένος.
 - γ. Εάν δεν πιστεύεις το Λόγο, τότε αποκαλείς το Θεό ψεύτη.
2. Η Πίστη αρχίζει εκεί που το θέλημά Του είναι γνωστό, και ο Λόγος Του είναι το θέλημά Του.
 - α. Δεν μπορείς να βοηθηθείς ανεξάρτητα από το Λόγο. Ο Θεός ενεργεί σύμφωνα με το Λόγο Του.
 - β. Θα πρέπει να γνωρίζουμε το θέλημα του Θεού και την φύση Του που είναι γεμάτη από αγάπη και φροντίδα. Ο Ιησούς ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός. Το να γνωρίζεις τον Ιησού είναι να γνωρίζεις το χαρακτήρα του Θεού.
 - γ. Θα πρέπει διαρκώς να ανακαινίζεις το μυαλό σου σχετικά με το ποιός είσαι εν Χριστώ.
 - δ. Είναι πολύ σημαντικό να **ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ**, να **ΜΕΛΕΤΑΣ**, και να **ΣΥΛΛΟΓΙΖΕΣΑΙ** το Λόγο του Θεού.
 - ε. Μείνετε στο Λόγο, για να απαντηθούν οι προσευχές σας (Ιωάννης 15:7).
 - ζ. Η υπακοή είναι απαραίτητη. Θα πρέπει να ξέρεις τις εντολές για να τις τηρήσεις. (Α΄Ιωάννη 3:22).
3. Οι υποσχέσεις του Θεού παίρνονται με την πίστη.
 - α. Ενεργοποιούμε τη δύναμη του Θεού με το διακόπτη της πίστης.
 - β. Παράδειγμα: ηλεκτρισμός.

Δ. Δύο είδη πίστης.

1. **Διανοητική Πίστη** - Θωμάς (Ιωάννης 20:29). Είναι βασισμένη σε μία φυσική αλήθεια (αισθήσεις, συναισθήματα και λογική, ή αισθησιακή γνώση).
2. **Πίστη Καρδιάς** - Αβραάμ (Ρωμ. 4:17-21).
 - α. Βασισμένη στο Λόγο του Θεού.
 - β. Ξέρεις ότι είσαι αναγγενημένος παρ' όλο που δεν σου φαίνεται ή δεν το αισθάνεσαι. Δεν μπορείς να εξηγήσεις το πως φαίνεται ή πως αισθάνεσαι τη σωτηρία, αλλά πιστεύεις ότι την έχεις. Γιατί; Γιατί η Γραφή το λέει. (Ρωμ. 10:9-10).
 - γ. Παράδειγμα: όταν πεθάνεις θα πας στον ουρανό; Πως φαίνεται ο ουρανός; Έχεις πάει ποτέ εκεί; Που είναι; Είσαι βέβαιος ότι θα πας εκεί; Δεν μπορείς να πεις κάτι συγκεκριμένο για τον ουρανό, και όμως πιστεύεις ότι είναι αλήθεια. Αυτή είναι η πίστη της καρδιάς.

Ε. Πίστη σε αντίθεση με την Ελπίδα (Εβρ. 11:1).

1. Αγάπη, ελπίδα, και πίστη όλα είναι σημαντικά και έχουν τη θέση τους, αλλά δεν μπορείς να αντικαταστήσεις το ένα με το άλλο. Υπάρχει μία φυσιολογική ανθρώπινη πίστη και μία υπερφυσική πίστη. Ένα παράδειγμα φυσιολογικής πίστης: η πίστη ότι μία καρέκλα θα σε κρατήσει.

II. ΠΩΣ ΑΥΞΑΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ (Β΄Θεσσ. 1:3)

A. Εξαρτάται από εμάς.

1. Η πίστη μας μεγαλώνει καθώς ο Λόγος του Θεού γίνεται πιό πραγματικός μέσα μας (Ρωμ. 10:17).
2. Η πίστη μεγαλώνει μέσα από τις ευκαιρίες να τη **χρησιμοποιήσουμε!**

- α. Θα υπάρχουν δυσκολίες. Δεν είναι πάντα εύκολο.
- β. Έχε υπομονή (Εβρ. 10:35-36, Ιάκωβος 1:3,4).
- 1) Όταν η πίστη και η υπομονή εργάζονται μαζί, αποδίδουν κάθε φορά. (Εβρ. 6:12).
 - 2) Όταν η πίστη αρχίζει να ταλαντεύεται, έρχεται η υπομονή να τη βοηθήσει να σταθεί. Δίνει αντοχή για να επιμένουμε μέχρι να φανερωθεί η απάντηση.
 - 3) Χωρίς υπομονή, πολλές φορές η πίστη θα αποτύχει να σταθεί σταθερά επάνω στο Λόγο και δεν θα επιτύχει το σκοπό.
3. Η πίστη αναπτύσσεται.
- α. Πίστη είναι μιά δύναμη που θα πρέπει να εξασκείται για να αναπτυχθεί.
- 1) Παράδειγμα: Ανάπτυξη μυών με σωματική άσκηση.
 - 2) Αρχισε με τα εύκολα πράγματα πρώτα και μετά προχώρησε στα πιο δύσκολα.
 - α) Παράδειγμα: τα βρέφη που μαθαίνουν να περπατούν.
- β. Αρχισε απ' εκεί που βρίσκεσαι στην πορεία της πίστης σου, όχι από κεί που βρίσκεται κάποιος άλλος.
4. Εάν η πίστη φαίνεται ότι δεν δουλεύει, τότε θα πρέπει να αρχίσουμε να αλλάζουμε.
- α. Ο Θεός δεν αλλάζει. Ο Ιησούς δεν αστοχεί. Εάν κάτι δεν δουλεύει, θα πρέπει να εξετάσουμε τους εαυτούς μας.
- β. Η απάντηση της προσευχής σου εξαρτάται πιο πολύ από σένα παρά από το Θεό.
- γ. Εάν εσύ δεν αποτύχεις, τότε δεν θα υπάρξει αποτυχία προσευχής ή πίστης στη ζωή σου.
- δ. Η πίστη δουλεύει με την αγάπη (Γαλ. 5:6).
- 1) Το αντίθετο της πίστης είναι φόβος. Η τέλεια αγάπη διώχνει το φόβο. (Α΄Ιωάν. 4:18).
 - 2) Δεν είσαι μόνο ένα παιδί πίστης ενός πιστού Θεού, αλλά και ένα παιδί αγάπης ενός Θεού που είναι αγάπη.
 - 3) Η αγάπη, σαν την πίστη, μπορεί να μεγαλώσει. Είναι καρπός του Πνεύματος.
 - 4) Η πίστη μας δεν θα δουλέψει εάν δεν περπατούμε με αγάπη, στη σκέψη, στα λόγια και στις πράξεις (Α΄Κορ. 13, Φιλ. 2:3-4).
 - 5) Θα πρέπει να περπατήσουμε στη **συγχώρηση** (Μάρκος 11:25). Ο Ιησούς το έκανε. Συγχώρηση είναι να ενεργείς σαν να μη συνέβηκε ποτέ. Το πρόσωπο που σε έβλαψε θα πρέπει να απολογηθεί στο Θεό. Άσε το Θεό να ασχοληθεί μαζί τους. Έλλειψη συγχώρησης θα γίνει εμπόδιο στη ροή του Πνεύματος του Θεού στη ζωή σου. Καθάρισέ το.

III. ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ.

Αγωνίσου τον καλό αγώνα της πίστης (Α΄Τιμ. 6:12). Δεν θα υπήρχε πόλεμος εάν δεν υπήρχαν εχθροί. Ο διάβολος μας επιτίθεται στα πιο αδύνατα σημεία μας.

Αυτό μας δείχνει που θα πρέπει να δουλέψουμε πιο σκληρά για να αναπτύξουμε την πίστη μας.

A. Αμφιβολία (ή απιστία) και φόβος.

1. Δύο είδη απιστίας.
 - α. Η μία είναι βασισμένη στην έλλειψη γνώσης. Η θεραπεία είναι η γνώση.
 - β. Η άλλη είναι εσκεμμένη απιστία, το να είσαι απρόθυμος να επιτρέψεις το Λόγο να κυβερνήσει τη ζωή σου ή να μη θέλεις να πειστείς. Παράδειγμα: ο λαός Ισραήλ (Εβρ. 4:11). Η θεραπεία είναι υπακοή.
2. Σε τρία σημεία στη Γραφή βλέπουμε ότι ο Ιησούς επέπληξε τους μαθητές του για απιστία. Εάν δεν μπορείς να πειστείς, τότε βρίσκεσαι σε απιστία.
 - α. Ο Πέτρος άρχισε να βυθίζεται όταν πήρε το βλέμμα του από τον Ιησού και κύτταξε γύρω του (Ματθ. 14:22-32).
 - β. Βλέπε επίσης Ματθ. 17:18 και Μάρκος 4:39,40.
3. Μή επιτρέψεις το πνεύμα του φόβου να σε κυριεύσει. Θα πρέπει να το

αντιμετωπίσεις. Δεν μπορεί να προσεύχεσαι συνέχεια να αλλάξουν οι περιστάσεις σου επειδή δεν θέλεις να αντιμετωπίσεις το φόβο σου (Β΄ Τιμ. 1:7).

Παράδειγμα: Μιά γυναίκα που φοβάται να μείνει μόνη της.

4. Πως να αντιμετωπίσεις την αμφιβολία και την απιστία.
 - α. Αναγνώρισέ την και ανάλυσέ την.
 - β. Μην την εξομολογηθείς. Ποτέ μη υποχωρήσεις σ' αυτήν.
 - γ. Πολέμησέ την με το Λόγο και την προσευχή.
 - δ. Εάν είναι αναγκαίο, συμβουλέψου έναν αδελφό ή μία αδελφή εν Χριστώ.
5. Το «όποιος» στο Μάρκο 11:23 είναι το ίδιο «όποιος» στον Ιωάννη 3:16. Αρνήσου να αμφιβάλλεις. Μη πιστεύεις στις περιστάσεις περισσότερο από τις υποσχέσεις του Θεού.

Β. Έλλειψη γνώσης. Η πίστη έρχεται από την ακοή του Λόγου, όχι με την προσευχή. Αίσθηση αναξιοτήτας (Β΄ Κορ. 5:17, Εφεσ. 2.10).

1. Ο Θεός δεν έκανε ανάξια νέα κτίσματα.
2. Πίστεψε σ'αυτά που λέει η Γραφή, και μη κυτπάζ στις δικές σου ατέλειες.
3. Ανακαίνισε το μυαλό σου. Είσαι η δικαιοσύνη του Θεού εν Χριστώ. Ο Θεός μας βλέπει σαν παιδιά του μέσω του Ιησού (Β΄ Κορ. 5:21).
4. Ο Θεός δεν έχει ευνοούμενα παιδιά (Πράξεις 10:34).

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

I. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ;

A. Είναι Θεός (Πράξεις 5:3-4, Α΄Κορ. 3:16-17).

1. Το Άγιο Πνεύμα είναι Αυτός δημιούργησε τη γη (Γέν.1:1,2, Ιώβ 33:4).
 - α. Τα ζώα δημιουργήθηκαν από Αυτόν (Ψαλμός 104:30).
2. Μέσω του Αγίου Πνεύματος έγινε η σύλληψη του Κυρίου Ιησού Χριστού. (Ματθαίος 1:18).
3. Το Άγιο Πνεύμα ήταν ο πρώτος από τη Θεότητα στη γή (Γεν. 1:2).

B. Είναι ένα πρόσωπο, όχι απλά μιά δύναμη.

1. Η ψυχή αποτελείται από το νού, τη θέληση, τη διάνοια, και τα συναισθήματα.
 - α. Το Άγιο Πνεύμα έχει νού (Ρωμαίους 8:27).
 - β. Το Άγιο Πνεύμα έχει θέληση και διάνοια (Α΄Κορ. 12:9-11).
 - γ. Το Άγιο Πνεύμα έχει συναισθήματα. Μπορεί να λυπηθεί, (Εφεσ. 4:30), και αγαπάει (Ρωμ. 15:30).
 - δ. Κινείται (Γέν. 1:2). Μιλάει αυτά που ακούει (Ιωάννης 16:13). Ερευνά τα βάθη του Θεού (Α΄Κορ. 2:10).

II. Η ΘΕΟΤΗΤΑ (ΠΑΤΗΡ, ΥΙΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ)

Είναι το ίδιο στην εργασία αλλά διαφορετικοί στην προσωπικότητα. Ένας Θεός, τρία πρόσωπα, όχι ένα πρόσωπο με τρεις φανερώσεις.

A. Η ενότητα (Δευτ. 6:4). Η λέξη «ένας» είναι "αχάντ" (Εβραϊκά), που σημαίνει συλλογικός ή ομαδικός, όχι μοναχικός. Παράδειγμα: μιά ρόγα σταφυλιού σε σύγκριση με ένα τσαμπί σταφύλια.

1. Ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα είναι ένα (Εφεσ. 4:4-6).
2. Ο Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός είναι ένα (Ιωάννης 10:30).

B. Οι διαφορές Τους (Ματθ. 3:16-17, 28:19; Ιωάννης 14:16, Α΄Κορ. 12:4-7).

1. Ο Θεός Πατέρας είναι ο διαχειριστής. Ο Κύριος Ιησούς είναι ο εκτελεστής. Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτός που εδηλώνεται.
2. Ο Θεός Πατέρας είναι η πηγή. Ο Κύριος Ιησούς είναι ο δωρητής της πηγής. Το Άγιο Πνεύμα είναι η δύναμη της πηγής.
3. Δύο ερωτήσεις που αποδεικνύουν ότι πράγματι είναι διαφορετικές προσωπικότητες.
 - α. Γιατί στο Ησαΐας 63:8-10 ο Πατέρας προστατεύει τόσο πολύ το Άγιο Πνεύμα ώστε να γίνει εχθρός του λαού;
 - β. Γιατί ο Ιησούς είπε ότι το αίμα Του θα καθαρίσει κάθε αμαρτία αλλά η βλασφημία εναντίον του Αγίου Πνεύματος θα είναι ασυγχώρητη; (Ματθ.12:31)

Γ. «Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση...» (Γέν. 1:26-27).

1. Δείχνει πληθυντικό.
2. Δείχνει ενότητα.

III. ΣΥΜΒΟΛΑ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ, ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

A. Σύμβολα.

1. Λάδι (Ψαλμός 92.10).
2. Φωτιά (Ματθ. 3:11).
3. Άνεμος (Πράξεις 2:2-4).
4. Νερό (Ιωάννης 7:37,38).
5. Βροχή & δροσιά (Ωσηέ 6:3).
6. Περιστέρι (Ματθ. 3:16).

B. Χαρακτηριστικά του Αγίου Πνεύματος

1. Μπορεί να σβησθεί και να λυπηθεί (Εφεσ. 4:30).
2. Μπορεί να δοξασθεί (Α΄Πέτρου 4:14).
3. Είναι γεμάτος χάρη (Εβραίου 10:29).
4. Είναι δίκαιος (Ησαΐας 4:4).
5. Είναι ανιδιοτελής και ευγενικός (Ιωάννης 16:13-15).
6. Ελέγχει και πείθει τους ανθρώπους ότι είναι αμαρτωλοί (Ιωάννης 16:8).
7. Αυτός είναι ο μόνος που σε χρίζει να μιλήσεις στον κόσμο για την αμαρτία τους (Μιχαΐας 3:8).
8. Είναι δυνατός (Ησαΐας 11:2).
9. Είναι το ελεύθερο και πρόθυμο Πνεύμα (Ψαλμός 51:12). Του ζητάς να σε βοηθήσει, και Εκείνος λέει «Ναί!» Του ζητάς να σε θεραπεύσει και σου απαντάει «Θα το κάνω!»

Γ. Αλήθειες για το Άγιο Πνεύμα.

1. Δεν μπορείς να έρθεις στον Πατέρα χωρίς το Άγιο Πνεύμα (Εφεσ. 2:18).
2. Δεν μπορείς πραγματικά να αγαπήσεις χωρίς το Άγιο Πνεύμα (Ρωμ. 5:5).
3. Δεν μπορείς να λατρεύσεις το Θεό χωρίς το Άγιο Πνεύμα (Ιωάννης 4:23).
4. Δεν μπορείς να προσευχηθείς εν πνεύματι χωρίς το Άγιο Πνεύμα (Ιούδας 20).
5. Δεν μπορείς να υπακούσεις το Θεό χωρίς το Άγιο Πνεύμα (Α΄Πέτρου 1:22).
6. Θέλει να σε γνωρίσει και να έχει κοινωνία μαζί σου (Φιλ. 2:1).
7. Αυτός είναι η εγγύηση και η προκαταβολή μας για αιώνια ζωή (Εφεσ. 1:13,14).
8. Σε διδάσκει και σε καθοδηγεί (Ιωάννης 16:13).

IV. ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

A. Δύο διαφορετικές εμπειρίες: η μία αναφέρεται σαν μία πηγή νερού (Ιωάννης 4:13-14), η άλλη σαν ένα ποτάμι (Ιωάννης 7:38).

B. Η πρώτη Εκκλησία και η πλήρωση του Αγίου Πνεύματος.

1. Αναγεννήθηκαν πριν δεχθούν την πλήρωση του Αγίου Πνεύματος (Ιωάννης 20:22, Πράξεις 1:4-8, 2:4).
2. Η πλήρωση του Πνεύματος έρχεται μετά την αναγέννηση (Πράξεις 8:15-17).
 - α. Η εμπειρία του Παύλου (Πράξεις 9:1-6, 9:10-12, 17, Α΄Κορ. 14:18).
 - β. Η εκκλησία της Εφέσσου (Πράξεις 19:1-2).
3. Η Βιβλική απόδειξη της πλήρωσης του Πνεύματος με γλωσσολαλιά, τι άκουσαν;- γλώσσες (Πράξεις 2:4, 33).
 - α. Οι Σαμαρείτες (Πράξεις 8:18-19).
 - β. Ο Παύλος μίλησε με γλώσσες μετά που πληρώθηκε με το Άγιο Πνεύμα (Α΄Κορ. 14:18).
 - γ. Οι Εθνικοί (Πράξεις 10:44-48).
 - δ. Η Εκκλησία της Εφέσσου (Πράξεις 19:6).

Γ. ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΕΣ διδασκαλίες για το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος (σημείωση: οι ακόλουθες βιβλικές παραπομπές χρησιμοποιούνται λανθασμένα για να αποδείξουν αυτές τις διδασκαλίες).

1. Πρέπει να περιμένεις για το Άγιο Πνεύμα (Λουκάς 24:49, Πράξεις 1:4).
2. Πρέπει να ικετεύσεις το Θεό, να φωνάξεις, να κουνιθείς, και να κραυγάσεις (παράδοση).
3. Η βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος με απόδειξη τις γλώσσες έληξε με τους Αποστόλους.
4. Μόνο ο Θεός αποφασίζει για το ποιός θα λάβει το Άγιο Πνεύμα (Α΄Κορ. 12:30)
5. Οι γλώσσες έπαυσαν (Α΄Κορ. 13:8-12).

Δ. Σωστή Διδασκαλία για τη βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος.

1. Το Άγιο Πνεύμα ήδη δόθηκε.
2. Θα πρέπει να Τον δεχτείς.
3. Οι Απόστολοι προσευχήθηκαν γι' αυτούς για να λάβουν Πνεύμα Άγιο (Πράξεις 8:14-15).

V. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Ζαχ. 4:6, Β΄ Κορ. 13:14)

A. Όταν δεχόμαστε το Άγιο Πνεύμα, δεχόμαστε ένα Θεϊκό πρόσωπο, και Αυτός έρχεται να κατοικήσει στα σώματά μας (Α΄ Κορ. 3:16-17, Β΄ Κορ. 6:16).

1. Ονομάζεται το «Πνεύμα της Αλήθειας», που σημαίνει ότι θα σε οδηγήσει, θα σε διδάξει (Ιωάννης 14:16-18, 26, 15:26-27, 16:7-15, Α΄ Ιωάννη 4:6).
2. Κάθε πιστός που είναι γεμάτος από το Πνεύμα, έχει διαθέσιμη μέσα του όλη τη δύναμη που χρειάζεται για να νικήσει στη ζωή του (Ρωμ. 8:31; Α΄ Ιωάννη 4:4).
3. Η επτάπτυχη διακονία του Αγίου Πνεύματος (Ιωάννης 14:16)
 - α. Παρηγορητής
 - β. Σύμβουλος
 - γ. Ενισχυτής
 - δ. Μεσίτης
 - ε. Υπερασπιστής
 - ζ. Παράκλητος
 - η. Βοηθός
4. Ένα πολύ σημαντικό κλειδί της πορείας με το Πνεύμα είναι η διαρκής συναίσθηση της παρουσίας Του μέσα μας.

B. Η σπουδαιότητα και οι ευλογίες της γλωσσολαλιάς (Α΄ Κορ. 14:2,4,18,39; Ιούδας 20).

1. Είναι ένας δρόμος για τα βαθύτερα πράγματα του Πνεύματος.
2. Ο Λόγος του Θεού ζωντανεύει (Ιωάννης 16:13).
3. Η ζωή της προσευχής σου εμπλουτίζεται (Ιούδας 20-21).
4. Θα έρθει μιά μεγαλύτερη αποκάλυψη του Ιησού (Ιωάννης 16:14).
5. Θα σου δώσει μιά δυνατότερη βεβαιότητα (Ρωμ. 8:16).
6. Μπαίνεις στην πληρότητα της αγάπης του Θεού (Ρωμ. 5:5).
7. Ανακαλύπτεις μεγαλύτερη χαρά του Αγίου Πνεύματος (Ρωμ. 14:17).
8. Εκτελείς τα καθήκοντά σου μέσα στο Σώμα του Χριστού πιά αποτελεσματικά.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Ο Θεός έδωσε χαρίσματα στην Εκκλησία, το Σώμα του Χριστού, για να κτίσει αποτελεσματικά τη Βασιλεία Του στη γή. Θα μελετήσουμε τα διαφορετικά είδη χαρισμάτων, το πως αυτά ταιριάζουν μέσα στο Σώμα, και τι θα πρέπει να κάνουμε με αυτά. Πολλά μέλη της εκκλησίας, ακόμα και ποιμένες, δεν ξέρουν ποιές ικανότητες και ποιιά χαρίσματα τους έχει δώσει ο Θεός, ή πως ταιριάζουν μέσα στο Σώμα του Χριστού. Αυτή είναι η αιτία που πολλοί δεν είναι αποτελεσματικοί ή παραγωγικοί για τη Βασιλεία του Θεού.

I. ΤΡΙΑ ΕΙΔΗ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ

A. Διακονία χαρισμάτων (Εφεσ. 4:11-12).

1. Απόστολος
2. Προφήτης
3. Ευαγγελιστής
4. Ποιμένας
5. Δάσκαλος

B. Ενθαρρυντικά χαρίσματα (Ρωμ. 12:6-8).

1. Προφητεία
2. Υπηρεσία
3. Διδασκαλία
4. Προτροπή
5. Προσφορές
6. Οργάνωση
7. Έλεος

Γ. Χαρισματικά χαρίσματα (Α΄Κορ. 12).

1. Τρία ομιλούμενα χαρίσματα: γλώσσες, προφητεία, και ερμηνεία γλωσσών.
2. Τρία δυναμικά χαρίσματα: ενέργεια θαυμάτων, ιδιαίτερη πίστη, και θεραπεία.
3. Τρία αποκαλυπτικά χαρίσματα: λόγος γνώσης, λόγος σοφίας, και διάκριση πνευμάτων.

Δ. Πολλές φορές, τα ενθαρρυντικά χαρίσματα είναι σκαλοπάτια για τα πεντάπτυχα χαρίσματα διακονίας (Πράξεις 6:1-6).

1. Ένα δώρο δεν μπορείς να το κερδίσεις
2. Ενθαρρυντικά χαρίσματα και χαρίσματα διακονίας. Πως δουλεύουν μαζί; (Εφεσ. 11-12).

II. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Τα χαρίσματα διακονίας είναι διαφορετικά από τα εννέα χαρίσματα του Πνεύματος. Υπάρχουν πέντε χαρίσματα διακονίας που δίνονται στην Εκκλησία για την οικοδομή της και την αύξησή της. Βρίσκουμε τη βάση γι' αυτό στο Α΄Κορ.4:15. Σε ολόκληρο αυτό το κεφάλαιο ο Παύλος εξηγεί στους Κορίνθιους ότι εμείς, σαν διάκονοι του Χριστού, είμαστε εκτελεστές της διακονίας του Χριστού. Υπάρχει μιά Παγκόσμια Εκκλησία που αποτελείται από κάθε ένα που έχει δεχτεί τον Κύριο Ιησού Χριστό σαν Σωτήρα του. Ο Κύριος Ιησούς είναι αυτός που δίνει στην Εκκλησία (Εφεσ. 4:8-12). Ο Ιησούς είναι η Κεφαλή της Εκκλησίας. Ένα από τα πιό θαυμαστά είναι το γεγονός ότι στην διακονία του Ιησού Χριστού υπάρχει ποικιλία.

A. Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ έρχεται για να αγκαλιάσει όλες τις θέσεις.

B. Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ενθαρρύνει ή εμπνέει. Μιλάει με θεϊκή έμπνευση και αποκάλυψη.

Γ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ έχει οδηγία απο τον Κύριο να κηρύξει το Ευαγγέλιο.

Δ. Ο ΠΟΙΜΕΝΑΣ είναι η θέση που δίνεται στην Εκκλησία για να οδηγήσει τα πρόβατα

του Θεού. Οι άλλες τέσσερις θέσεις δίνονται για διδασκαλία.

Ε. Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ είναι αυτός που δεν διδάσκει με φυσική ικανότητα αλλά με υπερφυσική ή θεϊκή ικανότητα.

Υπάρχει ένας τρόπος να θυμάστε τα πέντε χαρίσματα της διακονίας χρησιμοποιώντας τα δάκτυλα του χεριού σας. Ο δείκτης είναι ο προφήτης, το μεσαίο δάκτυλο είναι ο ευαγγελιστής, το παράμεσο δάκτυλο είναι ο ποιμένας, το μικρό δάκτυλο είναι ο δάσκαλος, και ο αντίχειρας είναι ο απόστολος.

III. Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ο Απόστολος είναι η κεφαλή των χαρισμάτων διακονίας, όπως είδαμε στην Α΄ Κορ. 12:28. Η πρώτη θέση του αποστόλου που υπήρξε ποτέ ήταν του Κυρίου Ιησού Χριστού. (Εβρ. 3:1). Η λέξη «απόστολος» σημαίνει «σταλμένος» ή «απεσταλμένος», και ο Ιησούς είναι το μεγαλύτερο παράδειγμα ενός απεσταλμένου. (Ιωάννης 20:21). Η θέση του αποστόλου πρέπει να ακολουθείται από σημεία που βρίσκουμε στη Β΄ Κορ. 12:12. Κάποιος που κατέχει μιά τέτοια θέση είναι κάποιος που βρίσκεται στο πρώτο επίπεδο, όχι στο δεύτερο. Ο απόστολος αποστέλεται, δεν πηγαίνει μόνος του. Έχει μιά αποστολή. Στις Πράξεις 13, ο Παύλος και ο Βαρνάβας αποστάλθηκαν για να πάνε.

Α. Σημεία του αποστόλου (Β΄ Κορ. 12:12).

1. Θαύματα και τεράστια και δυνάμεις.
2. Μιά βαθειά και πραγματική προσωπική πείρα με τον Κύριο (Α΄ Κορ. 9:1).
 - α. Ο Παύλος είδε τον Ιησού.
 - β. Του αποκαλύφτηκε ο Ίδιος (Α΄ Κορ. 11:23, Γαλ. 1:11-12).

Β. Το έργο του αποστόλου-θεμέλιο (Α΄ Κορ. 3:10, Εφεσ. 2:20).

1. Η θέση του αποστόλου φαίνεται να αγκαλιάζει όλα τα άλλα χαρίσματα διακονίας. Το διακριτικό αποτέλεσμα είναι η ικανότητα να εγκαθιδρύει εκκλησίες.
 - α. Έχει ένα υπερφυσικό χάρισμα που ονομάζεται «κυβέρνηση» (δύναμη οργάνωσης) και που αναφέρεται στην Α΄ Κορ. 12:28.
 - β. Έχει εξουσία μόνο πάνω στις εκκλησίες που εδραίωσε.
2. Ένας ιεραπόστολος που έχει κάλεσμα από το Θεό και αποστέλεται από το Άγιο Πνεύμα, είναι ένας απόστολος (Πράξεις 13:2, 4).
3. Ο απόστολος θα έχει τις ικανότητες όλων των χαρισμάτων διακονίας.
 - α. Θα κάνει το έργο του ευαγγελιστή.
 - β. Θα διδάξει και θα στηρίξει ανθρώπους.
 - γ. Θα κάνει το έργο του ποιμένα.
 - δ. Το παράδειγμά μας είναι ο Απόστολος Παύλος.

Γ. Υπάρχουν απόστολοι σήμερα;

1. Όχι με την έννοια των πρώτων δώδεκα.
2. Η Καινή Διαθήκη αναφέρει μερικούς άλλους: Βαρνάβας και Σαύλος (Πράξεις 14:14), Ιάκωβος ο αδελφός του Κυρίου, (Γαλ. 1:19), Ανδρόνικος και Ιουνία (Ρωμ. 16:7), Σιλουανός και Τιμόθεος (Α΄ Θεσ. 2:6), Απολλώς (Α Κορ. 4:4-9), και Επαφρόδιτος (Φιλ. 2:25).

Δ. Σημεία του αποστόλου σήμερα:

1. Διακεκριμένα πνευματικά χαρίσματα.
2. Βαθειά προσωπική εμπειρία με τον Κύριο.
3. Δύναμη και ικανότητα να εγκαθιδρύσει εκκλησίες.
4. Ικανός να προσφέρει ορθή πνευματική ηγεσία.

IV. Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Α΄ Κορ. 12:28 λέει, «δεύτερον προφήτες», και στην Εφεσίους επιστολή αναφέρονται οι προφήτες. Η θέση του προφήτη δεν εκτιμάται περισσότερο από άλλες θέσεις. Υπάρχουν προφήτες και σήμερα.

A. Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον προφήτη;

1. Μιά συνεχής φανέρωση τουλάχιστον δύο των αποκαλυπτικών χαρισμάτων (λόγος γνώσης, λόγος σοφίας, διάκριση πνευμάτων), και επί πλέον προφητεία.
2. Έχει οράσεις και αποκαλύψεις.

B. Διαφορά μεταξύ προφήτου Παλαιάς Διαθήκης και Καινής Διαθήκης.

1. Στην Παλαιά Διαθήκη οι άνθρωποι πήγαιναν στον προφήτη για οδηγία.
2. Οι πιστοί της Καινής Διαθήκης οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα.
3. Ένας γνήσιος προφήτης βάζει το Λόγο του Θεού πρώτο.

Γ. Διάκριση μεταξύ του Πνεύματος του Θεού και άλλων πνευμάτων.

1. Επειδή κάτι είναι υπερφυσικό δεν σημαίνει ότι είναι το Πνεύμα του Θεού (Β΄ Κορ.11:14).
2. Δοξάζει τον άνθρωπο ή τον Ιησού;

Δ. Εσφαλμένες αντιλήψεις που οι άνθρωποι έχουν σχετικά με τη θέση του προφήτη.

1. Πολλοί νομίζουν ότι το μόνο που κάνει ο προφήτης είναι να προφητεύει.
 - α. Ο προφήτης κάνει κάτι παραπάνω από το να έχει αποκαλύψεις.
 - β. Η διακονία θεραπείας και η επίθεση χειρών πηγαίνουν μαζί με τη θέση του προφήτη.
2. Ο προφήτης δεν ξέρει όλα για όλους, ούτε όλα όσα συμβαίνουν γύρω του.

V. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ

Ευαγγελιστής είναι κάποιος που μπορεί να φέρει πολλές ψυχές στον Ιησού Χριστό. Ο ευαγγελιστής ταξιδεύει σε πολλά μέρη κηρύττοντας. Ένα Βιβλικό παράδειγμα ευαγγελιστή είναι ο Φίλιππας.

A. Το κάλεσμα.

1. Ο Θεός τοποθετεί, όχι ο άνθρωπος.
2. Ο Θεός καλεί, όχι ο άνθρωπος.
3. Ο Θεός εφοδιάζει, όχι ο άνθρωπος.
4. Κίνητρα και σκοπός του καλέσματος.

B. Το χάρισμα διακονίας του ευαγγελιστή.

1. Τη λέξη «ευαγγελιστής» τη βρίσκουμε μόνο τρεις φορές στην Καινή Διαθήκη. Εννοεί κάποιον που φέρνει καλά νέα, ένα αγγελιοφόρο με χαρμόσυνο μήνυμα. (Πράξεις 21:8, Εφεσ. 4:11, Β΄ Τιμ. 4:5).
2. Το αγαπημένο θέμα του ευαγγελιστή είναι η σωτηρία.
3. Το μόνο παράδειγμα ευαγγελιστού που έχουμε στην Καινή Διαθήκη είναι του ευαγγελιστή Φίλιππα.
 - α. Κηρύττει Χριστό (Πράξεις 8:5, 35).
 - β. Θαύματα και θεραπείες ακολουθούν (Πράξεις 5:5-8)
4. Διαφορά μεταξύ ενός ευαγγελιστή και κάποιου που προτρέπει

Γ. Σημεία γνήσιου ευαγγελιστή.

1. Υπερφυσική διαφήμιση.
2. Πρέπει να κηρύττει το Λόγο. Η Θεϊκή δύναμη θα ελκύσει τα πλήθη. Θαύματα και θεραπείες τραβούν την προσοχή. Όμως, είναι η πίστη στο Λόγο που σώζει τους ανθρώπους (Πράξεις 8:6-8).

VI. Ο ΠΟΙΜΕΝΑΣ

Η θέση του ποιμένα είναι να τρέφει τα πρόβατα, να τα φροντίζει, και να τα οδηγεί στη βοσκή. Υπάρχει μεγάλη ευθύνη στο πως ο ποιμένας θα θρέψει το ποίμνιο του Κυρίου και πως θα οργανώσει μιά ομάδα ανθρώπων που καλούνται διάκονοι οι οποίοι θα τον βοηθήσουν και θα υπηρετήσουν και τους άλλους. Στο Ιάκωβος 5, δεν κάλεσαν τον ποιμένα να αλείψει με λάδι τους ασθενείς, αλλά τους πρεσβυτέρους. Οι πρεσβύτεροι βοηθούν στην πνευματική διοίκηση των ανθρώπων. Οι διάκονοι φροντίζουν τις φυσικές ανάγκες της εκκλησίας και τον ποιμένα. Να θυμάστε ότι είναι η ευθύνη του ποιμένα να τρέφει τα πρόβατα. Ο μόνος τρόπος για να το κάνει αυτό ο ποιμένας είναι να εκπαιδεύσει τους πρεσβυτέρους και τους διακόνους να τον βοηθήσουν. Η βοήθειά τους τον ικανώνει να ξοδεύει περισσότερο χρόνο με τον Κύριο και να προετοιμάζεται να προσφέρει στο ποίμνιο μιά ισορροπημένη δίαιτα του Λόγου του Θεού. Μελέτησε το Ιεζεκιήλ 34:1-10 και Ιερεμίας 23:1-2 εάν έχεις το κάλεσμα του ποιμένα. Ο Κύριος κυττάει σε όλους τους ποιμένες σήμερα, και μιά μέρα ο καθένας τους θα σταθεί μπροστά Του!

VII. Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Η θέση του Δασκάλου αναφέρεται σε τρία μέρη: Εφεσ. 4:11, Α΄Κορ.2:28-29, και Ρωμ.12:4-11. Η διακονία της διδασκαλίας προσδιορίζεται πολύ καθαρά στην Καινή Διαθήκη. Το χάρισμα της διδασκαλίας μπορεί να υπάρχει επίσης και στον ποιμένα, τον προφήτη, και τον ευαγγελιστή. Κάποιος μπορεί να έχει θέση δασκάλου και ποιμένα. Κάποιος μπορεί να είναι προφήτης ή ευαγγελιστής και να είναι ταυτόχρονα και δάσκαλος. Όμως, κάποιος θα μπορούσε να είναι δάσκαλος χωρίς να είναι ποιμένας. Αυτό το πρόσωπο συνήθως ταξιδεύει για να διδάξει, και όμως έχει έναν ποιμένα και μιά εκκλησία από την οποία προέρχεται. Οποιοσδήποτε Χριστιανός μπορεί να κηρύξει το Ευαγγέλιο ή να συμμεριστεί αυτά που ξέρει. Αυτό ονομάζεται η διακονία της συμπιλίωσης. (Β΄Κορ. 5:18). Αυτό δεν κάνει αυτό το πρόσωπο δάσκαλο. Αυτός που λειτουργεί στη θέση του δασκάλου διδάσκει το Λόγο του Θεού μέσα από ένα χάρισμα δοσμένο από το Θεό. Δεν είναι απλά ένα πρόσωπο με φυσική ικανότητα ή με φυσική τάση για διδασκαλία. Οι ικανότητες και οι τάσεις αυτές μπορεί να βοηθάνε, αλλά το χάρισμα δεν είναι φυσικό-είναι υπερφυσικό.

VIII. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Στη μέση ακριβώς του καταλόγου χαρισμάτων διακονίας στην Α΄Κορινθίους, βρίσκουμε τα χαρίσματα βοηθείας. Το κάλεσμά σου μπορεί να είναι στα χαρίσματα βοηθείας. (εδ. 28)

A. Η λέξη «βοήθεια» έχει την έννοια της «υπηρεσίας ή ανακούφισης».

1. Προφανώς, έχει μιά ξεχωριστή έννοια από τις άλλες διακονίες που αναφέρονται. Η καλύτερη περιγραφή τους ίσως είναι το ότι μοιάζουν με τα χαρίσματα που ονομάζονται κυριολεκτικά διακονίες.
 - α. Η λέξη χρησιμοποιείται στη Φιλ. 1:1 και Α΄Τιμ. 3.
 - β. Αναφέρεται για τη Φοίβη στη Ρωμαίους 16:1 και μεταφράζεται «υπηρέτης»
 - γ. Η υπηρεσία του διακόνου στα πρώτα χρόνια της Εκκλησίας ήταν η οικονομική ευθύνη και η επίβλεψη των φτωχών και των ασθενών.
 - γ. Αυτό είναι ένα χάρισμα που έρχεται από την Κεφαλή της Εκκλησίας. Κάτι παραπάνω από μιά φυσική επιχειρηματική ικανότητα είναι απαραίτητη.
2. Οι πρώτοι επτά διάκονοι (Πράξεις 6:1-6).
3. Άλλοι διάκονοι στην πρώτη εκκλησία (Ρωμ. 16:3-6).
4. Η διακονία της μουσικής –υπάρχει διαφορά του να «διακονείς» στη μουσική και απλά να ψάλλεις.
5. Το Άγιο Πνεύμα ανήκει στην διακονία βοηθείας. Δές Ιωάννης 14:16 (παράκλητος =βοηθός).

6. Οι γυναίκες ανήκουν στην διακονία βοηθειών. Βλέπε Γέν. 2:18 όπου περιγράφεται σαν βοηθός του ανδρός της.

B. Προσόντα ενός διακόνου (Α΄ Τιμ. 3).

ΙΧ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Μη σε απασχολούν ονόματα και τίτλοι. Εάν δεν ξέρεις σε τι ο Θεός σε έχει καλέσει να κάνεις, μη ξοδεύεις το χρόνο σου. Εάν αισθάνεσαι το κάλεσμα μέσα σου, κήρυξε και δίδαξε, και άσε το Θεό να σε τοποθετήσει στη θέση που έχει για σένα. Ο Θεός ανταμοίβει την πιστότητα, όχι τους τίτλους. Για παράδειγμα, δεν είσαι ευαγγελιστής επειδή αποκαλείς τον εαυτό σου ευαγγελιστή.

ΥΠΑΚΟΗ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ

A. Τί είναι, και τι δεν είναι.

1. Υπακοή είναι η ο εθελοντικός τρόπος ζωής του πιστού, που παρακολουθεί με σκοπό να τηρήσει και να εκτελέσει όλα αυτά που ο Θεός παρήγγειλε.
 - α. Είναι το να αφήσεις τις δικές σου επιθυμίες και να είσαι διδασκός και εύκαμπτος (Γαλ. 6:3).
 - β. Υπακοή είναι πράξη με διάθεση που ξεκινάει από την καρδιά.
 - γ. Υπακοή χωρίς υποταγή είναι δουλεία.
2. Η υπακοή δεν είναι απλά μιά παράκληση για τον πιστό – είναι εντολή.
 - α. Δεν είναι εκδήλωση τελετών, τύπων και προσφορών. (Γαλ. 4:9-10).
 - β. Δεν είναι κάτι που κάνουμε αποβλέποντας σε μια αμοιβή.
 - γ. Δεν είναι κάτι που κάνουμε για να αποφύγουμε μια ένοχη συνείδηση.
3. Η υπακοή είναι η απάντηση για μιά καθαρή και αγαθή συνείδηση (Α΄ Τιμ. 3:9, Β΄ Τιμ. 1:3, Εβραίους 13:18, Α΄ Πέτρου 3:16).
4. Το παράδειγμα του Σαούλ (Α΄ Σαμ. 10:8, 13:1-10, 15:3-23).
 - α. Το πρόβλημα του Σαούλ ήταν με τις θυσίες, τις τελετές και τους τύπους.
 - β. Ο Θεός επιθυμεί υπακοή περισσότερο από τις θυσίες.
 - γ. Ο Θεός ευφραίνεται με το πρόσωπο που ακολουθεί οδηγίες όπως Εκείνος προστάζει.
 - γ. Ο Θεός απαιτεί ολική υπακοή, όχι μερική. Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει μερική υπακοή.

B. Η αγάπη για υπακοή και τα αποτελέσματά της (Ψαλμ. 119:97-105, 129 -136, 165-174).

1. Η αγάπη για υπακοή είναι η αιτία που θα θέλεις να μελετάς το Λόγο του Θεού ώστε να τον εκτελείς (Ιησούς του Ναυή 1:8).
2. (Ψαλμός 119:97-100).
3. Θα σε αποτρέψει από την αμαρτία (Ψαλμός 119:9, 101-104).
4. Θα σου δώσει καθοδήγηση (Ψαλμός 119:105).
5. Θα σου δώσει ειρήνη (Ψαλμός 119:165).

II. ΥΠΑΚΟΗ: Η ΜΟΝΗ ΑΡΕΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ (Γεν. 2:16-17; 3:11)

A. Ο παράδεισος, ο γολγοθάς και ο ουρανός όλα διακηρύττουν με μιά φωνή:

«Υπακοή είναι το πρώτο και το τελευταίο πράγμα που ο Θεός απαιτεί από σένα» (Ρωμ. 5:19, Φιλ. 2:8- 9, Εβραίους 5:8-9, Αποκ. 22:14).

B. Υπάκουοι άνδρες της Παλαιάς Διαθήκης.

1. Νώε (Γέν. 6:22, 7:5).
2. Αβραάμ (Γέν. 22:16-18, Εβρ. 11:7).
3. Μωϋσής (Εξ. 19:5).

Γ. Υπάκουοι άνδρες της Καινής Διαθήκης.

1. Η υπακοή του Χριστού (Ιωάννης 10:18, Ρωμαίους 5:19, Εβραίους 10:9).
 - α. Για το Χριστό η υπακοή ήταν αρχή ζωής (Ιωάννης 6:38).
 - β. Για το Χριστό αυτή η υπακοή ήταν χαρά (Ψαλμός 40:8, Ιωάννης 4:34).
 - γ. Για το Χριστό αυτή η υπακοή το έκανε να περιμένει το θέλημα του Θεού (Ψαλμός 40:6-8).
 - δ. Για το Χριστό αυτή η υπακοή το οδήγησε στο θάνατο (Ιωάννης 6:38).
 - ε. Για το Χριστό αυτή η υπακοή πήγαζε από τη πιό βαθιά ταπεινοφροσύνη (Φιλ. 2:5-8).

- f. Για το Χριστό αυτή η υπακοή ερχόταν από την πίστη, και τέλεια εμπιστοσύνη στη δύναμη του Θεού (Ιωάννης 5:30).
2. Πέτρος (Πράξεις 5:32, Α΄Πέτρου 1:2, 14-15, 22).
 3. Παύλος (Ρωμαίους 1:5, 16:26).
 4. Τι είπε ο Ιάκωβος για την υπακοή (Ιάκωβος 1:22).
 5. Τί είπε ο Ιωάννης για την υπακοή (Α΄Ιωάννη 2:3,4, 3:18-22, 5:3).
- Δ. Η ανυπακοή δεν θα αφήσει τις ευλογίες του Θεού να έρθουν σε σένα.**
1. Αγάπη και συγχωρητικότητα (Ματθ. 5:44, Μάρκος 11:25, Ιωάννης 13:34).
 2. Ο Λόγος και η προσευχή (Ιησούς του Ναυή 1:8, Ιωάννης 15:7).
 3. Μαρτυρία – πές στους άλλους για τα Καλά Νέα του Ιησού Χριστού (Μάρκος 16:15).
 4. Εκκλησιασμός (Εβρ. 10:25).
 5. Ευχαριστία και δοξολογία (Φιλ. 4:6).
 - α. Μέριμνα δεν είναι ευχαριστία και δοξολογία (Φιλ. 4:6).
 - β. Γρίνια και παράπονα δεν είναι ευχαριστία και δοξολογία (Φιλ. 2:14).
 - γ. Οργή δεν είναι ευχαριστία και δοξολογία.
 - δ. Απογοήτευση δεν είναι ευχαριστία και δοξολογία.
 6. Η πίστη εργάζεται με κίνητρο την αγάπη (Γαλ. 5:6). Η αγάπη δεν μπορεί να εργαστεί χωρίς υπακοή. Όταν αγαπάς το Θεό και υπακούς τελείως το Λόγο Του, τότε τίποτε απολύτως δεν μπορεί να εμποδίσει την πίστη σου.
 7. Το παράδειγμα του Κάϊν και Άβελ (Γέν. 4:1-7).

III. ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ (Εβρ. 5:8,9)

A. Η υπακοή μαθαίνεται.

B. Το σχολείο της υπακοής.

1. Ο δάσκαλος είναι ο Χριστός και το παράδειγμά Του (Ιωάννης 12:49-50).
2. Το εγχειρίδιο είναι η Βίβλος (Ματθ. 4:4,7,10, Λουκάς 24:27). Ο Ιησούς ήταν άνθρωπος του Λόγου, αλλά ο Λόγος χωρίς το Πνεύμα δεν έχει δύναμη για να εργαστεί υπακοή.

Γ. Ο μαθητής-ΕΣΥ!

1. Θα πρέπει να δώσεις ολόκληρη την προσοχή σου στο δάσκαλο.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΝΙΕΣ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: ΟΡΙΣΜΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΟΝΙΩΝ

II. ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

A. Πως να το αναγνωρίσεις.

1. Η πρωτοβουλία έρχεται από το Θεό. Δεν διαλέγεις εσύ σαν μιά καριέρα.
2. Ένα ακατανίκητο ενδιαφέρον ή ευσπλαχνία για ψυχές θα σε συνοδεύουν.
3. Καθώς αυξάνεσαι δεν θα σε ικανοποιεί τίποτε άλλο.
4. Εάν ο Θεός σε κάλεσε και δεν είσαι ακόμα βέβαιος, δύο πράγματα μπορεί να συμβαίνουν.
 - α. Ακατάλληλος καιρός.
 - β. Σύγκρουση ενδιαφερόντων εξ αιτίας άλλων δικών σου επιθυμιών. Διχασμένος νούς.

B. Αφιέρωση στο κάλεσμα.

1. Θα πρέπει να έχεις δύναμη να αντέχεις στις αντιξοότητες.
2. Θα πρέπει να έχεις συνεχή προετοιμασία και μελέτη.
3. Θα πρέπει να ζεις ζωή προσευχής και νηστείας.

Γ. Προσόντα για τη διακονία (Α΄ Τιμοθέου 3:1-16).

1. Θα πρέπει να αγαπάς και να καταλαβαίνεις τους ανθρώπους.

2. Να είσαι πρόσωπο με σταθερό χαρακτήρα, και να έχεις καλό όνομα μέσα και έξω από την εκκλησία.

Δ. Προτεραιότητες στη ζωή.

1. Ο Θεός και ο Λόγος Του.
2. Οικογένεια και σπίτι.
 - α. Προσόντα ενός καλού γάμου.
 - β. Προσόντα ενάρετων παιδιών.
3. Διακονία ή εκκλησία.
4. Εργασία.

III. ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

A. Διοίκηση – η διακυβέρνηση υποθέσεων και ανθρώπων.

1. Οργανισμός: εάν το σπίτι σου είναι άνω κάτω, τότε είσαι και εσύ (Α΄ Τιμ. 3:4).
2. Προγραμματισμός και τοποθέτηση στόχων.
3. Οικονομικά.
 - α. Η στάση σου απέναντι στα προσωπικά σου οικονομικά θέματα επηρεάζει τη στάση σου απέναντι στα οικονομικά θέματα της διακονίας.
 - β. Μάθε να κάνεις προϋπολογισμούς.

B. Συμπεριφορά.

1. Άσχημη συμπεριφορά.
 - α. Θυμός, υπεροψία, κριτική, ζήλεια, υπερηφάνεια/καύχηση, συναγωνισμός.
2. Καλή συμπεριφορά.
 - α. Ταπεινοφροσύνη, προθυμία να είσαι διδασκός, ευσπλαχνία, υπομονή, γενναιοδωρία, επιμέλεια, ενθουσιασμός.
3. Συμπεριφορά στο κήρυγμα.

Γ. Σχέσεις.

1. Πολλές φορές η επιτυχία στη διακονία σου θα εξαρτηθεί από την ικανότητά σου να διατηρείς σχέσεις που αξίζουν.
2. Δύο πολύ δυνατές ανάγκες στη ζωή σου και τη διακονία σου.

- α. Η ανάγκη να **δέχεσαι** αγάπη, αναγνώριση, προσοχή, και στοργή.
- β. Η ανάγκη να **δίνεις** αγάπη, αναγνώριση, προσοχή και στοργή.
- 3. Σχέσεις μεταξύ διακόνων (τρόπος συμπεριφοράς).
 - α. Προσπάθησε να διατηρήσεις τις καλές σχέσεις με αυτούς που τιμάς και σέβεσαι.
 - β. Αγάπα και κάνε καλό σε αυτούς που σε περιφρονούν.
- 4. Εμπορικές σχέσεις.
 - α. Να έχεις το σεβασμό αυτών που ανήκουν στην κοινότητά σου-μιά καλή μαρτυρία (Πράξεις 6:3).
- 5. Η πιο σημαντική σχέση –εσύ και ο Θεός.

Δ. Προσωπική εμφάνιση.

- 1. Οι άνθρωποι βλέπουν αυτό που είμαστε πριν ακούσουν τι είμαστε.
 - α. Έχεις μόνο μία ευκαιρία να κάνεις μία καλή πρώτη εντύπωση.
 - β. Εκφράζουμε τις διαθέσεις μας μέσω της ενδυμασίας μας. Εκφράζουμε τη φιλοσοφία μας μέσα από την εμφάνισή μας.
- 2. Προσωπική καθαριότητα.
 - α. Να είσαι καθαρός και κομψός.
 - β. Να έχεις φρέσκια αναπνοή.

IV. ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ

A. Σκέψεις –οι πειρασμοί ξεκινούν από το μυαλό.

- 1. Αυτό το οποίο συλλογίζεσαι θα επηρεάσει την κατεύθυνση της ζωής σου.
- 2. Θα πρέπει να καταπολεμήσεις τον πειρασμό στο αρχικό σημείο του.
- 3. Να ξέρεις ότι ο σκοπός του Σατανά είναι να καταστρέφει ιεροκήρυκες και διακονίες.

B. Κατάθλιψη –πειρασμοί για εγκατάλειψη.

- 1. Τι κάνει ένα ποιμένα να θέλει να εγκαταλείψει τη διακονία;
 - α. Κριτική- άδικη ή δίκαιη.
 - β. Έλλειψη σημαντικής προόδου στη διακονία του.
 - γ. Σύγκριση της διακονίας του με κάποιου άλλου που φαινομενικά έχει επιτυχία.
- 2. Τι να κάνεις μέσα στην κατάθλιψη.
 - α. Αναγνώρισε ότι τα συναισθήματά σου είναι φυσιολογικά, ανθρώπινα, και εύκολα να τα προβλέψεις.
 - β. Στρέψε και συγκέντρωσε την προσοχή σου στις προτεραιότητες της ζωής σου.
 - γ. Σταμάτα να ρίχνεις λάδι στη φωτιά με συζητήσεις κριτικής με άλλους.
 - δ. Βοήθησε κάποιον γύρω σου που έχει ανάγκη βοήθειας.
 - ε. Αντιμετώπισε την πραγματική αιτία της κατάθλιψης με ειλικρίνεια. Πολύ σπάνια οι άνθρωποι είναι θυμωμένοι ή λυπημένοι για τους λόγους που νομίζουν.
 - ζ. Ζήτησε συμβουλή από ένα πεπειραμένο και σεβάσμιο φίλο ποιμένα. Κατάπτε την υπερηφάνεια σου.
 - η. Πάρε την πρωτοβουλία να αλλάξεις το περιβάλλον σου, όπως διάβασε ένα καινούργιο βιβλίο, επισκέψου ένα καινούργιο μέρος κ.λ.π.
 - θ. Να θυμάσαι, νικάς ή χάνεις ανάμεσα στα αυτιά σου.

Γ. Σεξουαλική απάτη.

- 1. Η ανηθικότητα παραλύει, καταστρέφει, και τελικά σε κάθε περίπτωση ο Θεός θα την κρίνει.
- 2. Υπάρχουν πέντε τάξεις ποιμένων σε σχέση με τους σεξουαλικούς πειρασμούς.
 - α. Οι ποιμένες που σπάνια, ίσως ποτέ, δεν είχαν καμιά δυνατή τάση για παράνομες σεξουαλικές σχέσεις.
 - β. Ποιμένες που είχαν πειρασμούς, αλλά κατάφεραν να αγωνιστούν και να υπερνικήσουν.

- γ. Αυτοί που αγωνίζονται αλλά χάνουν την μάχη συνέχεια.
 - δ. Αυτοί που δεν αγωνίζονται αλλά πρόθυμα και ανόητα καταχράζονται τα ελέη του Θεού.
 - ε. Αυτοί που εκτιμούν την καθαρή και άγια ζωή αλλά κρυφά φοβούνται την πιθανότητα ότι θα ενδώσουν στον πειρασμό σε μια στιγμή αδυναμίας.
3. Προσωπικές συμβουλές για να υπερνικήσεις πειρασμούς.
- α. Αποφάσισε να ζήσεις μιά άγια, καθαρή ζωή μπροστά στο Θεό και τους ανθρώπους.
 - β. Βγάλε από το σπίτι σου και την προσωπική σου ζωή κάθε ανθυγιεινή σχέση ή κάθε ανοικτή πόρτα που ο Σατανάς μπορεί να χρησιμοποιήσει για να φυτέψει σπόρους ανηθικότητας.
 - γ. Απόφυγε να συμβουλέψεις πρόσωπο του αντίθετου φίλου χωρίς την παρουσία του/της συζύγου ή κάποιου άλλου μαζί σου.
 - δ. Γέμισε το στόμα σου με συνεχή λατρεία και δοξολογία.
 - ε. Τρέφε το μυαλό σου καθημερινά με το Λόγο του Θεού.

Δ. Απάτη, ψέμμα, και υπερβολές. Η αξιοπρέπεια είναι μιά φανερή δύναμη στο Θεό και στους ανθρώπους. Είναι το κύριο κλειδί που κτίζει μιά διαρκή, επιτυχημένη διακονία.

V. ΔΙΑΜΑΧΕΣ

A. Ο ποιμένας εναντίον του κοσμικού συστήματος: να θυμάσαι ότι δεν είσαι ενάντιος του αμαρτωλού αλλά της αμαρτίας.

B. Ποιμένας εναντίον ποιμένα.

1. Θυμήσου, είναι ανόητο να σπαταλάς τις δυνάμεις σου με το να πολεμάς τους οικείους σου αντί για τον εχθρό.
2. Μη κατηγορείς χωρίς να ξέρεις τα γεγονότα της υποθέσεως.
3. Πρόσεξε τα λόγια σου.

Γ. Ποιμένας εναντίον ποιμνίου.

Δ. Ποιμένας εναντίον προσωπικού.

VI. ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

A. Γιατί μερικοί ποιμένες αποτυγχάνουν.

1. Απροσεξία στην ηθική.
2. Αρνητικό κήρυγμα – δογματικές λογομαχίες τους αποσπούν από το σκοπό.
3. Ένας γάμος έξω από το θέλημα του Θεού.
4. Αποτυχία στο να είναι επιμελείς στις υποθέσεις τους.
5. Κατάχρηση χρημάτων.
6. Έλλειψη μελέτης και προετοιμασίας.
7. Έλλειψη πνευματικών συμβούλων ή κακή συμβουλή.
8. Πνευματική αποθάρρυνση.
9. Μπαίνουν στην διακονία πριν να είναι έτοιμοι.
10. Υπερηφάνεια –ο κίνδυνος της γρήγορης επιτυχίας.
11. Κτίζουν όνομα/διακονία/αίρεση αντί να κτίζουν τη βασιλεία του Θεού.

B. Επτά χρυσά μυστικά για μια επιτυχημένη διακονία.

1. Διάκρινε το ιδιαίτερο κάλεσμά σου.
2. Συμβουλέψου τους πεπειραμένους.
3. Ανάπτυξε καθημερινές συνήθειες που θα σε φέρουν στον προορισμό σου.
4. Μελέτησε καινούργια ύλη- να είσαι φρέσκος στη μελέτη σου.
5. Ξόδεψε ορισμένη ώρα για προσευχή κάθε μέρα.

6. Να διατηρείσαι καλά σωματικά και να ξεκουράζεσαι αρκετά.
7. Να παραμένεις διδακτός και να δέχεσαι συμβουλή και διόρθωση. Θα πρέπει πάντα να είσαι έτοιμος να αλλάξεις εάν υπάρχει ανάγκη.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

I. Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

II. ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ (Ματθ. 6:5-8)

A. Προσευχή δεν είναι μιά άσκηση ματαιότητας, απόγνωσης ή απιστίας.

1. Η διανοητική απόγνωση λέει, «Ίσως υπάρχει μιά μικρή πιθανότητα ότι η προσευχή μου θα περάσει μέσα από μιά χαραμάδα του ουρανού στο θρόνο του Θεού, και ίσως η προσευχή μου θα βρεί το Θεό σε καλή διάθεση εκείνη τη μέρα».
2. Εάν προσεύχεσαι με απόγνωση, σταμάτα και μετανόησε, και άρχισε να δοξάζεις το Θεό. Αυτό θα βοηθήσει τη ζωή της προσευχής σου και τη στάση σου.

B. Προσευχή δεν είναι μιά παράσταση να εντυπωσιάσεις ανθρώπους ή το Θεό. (Ματθ. 6:5, Λουκάς 18:10-14).

Γ. Προσευχή δεν είναι απερίσκεπτη επανάληψη ασυνάρτητων λέξεων (Ματθ. 6:7).

III. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

A. Προσευχή είναι αίτηση (Ματθ. 7:7-8).

B. Προσευχή είναι να προφέρεις το Λόγο του Θεού προς Εκείνον, και να του Τον θυμίζεις (Ησαΐας 43:26).

Γ. Η προσευχή είναι επίμονη, ασταμάτητη παράκληση (Εφεσ. 6:12-18).

Δ. Προσευχή είναι κοινωνία με τον Κύριο, όπως και η ευχαριστία, η δοξολογία, και η λατρεία.

IV. ΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΠΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

A. Στο Ματθαίο (5:44, 6:5-16, 7:7-11, 9:38, 18:19, 21:18-22, 26:40-41).

B. Στο Μάρκο (11:19-26).

Γ. Στο Λουκά Luke (10:2, 11:1-13, 18:1-8).

Δ. Στόν Ιωάννη (14:10-14, 15:7-8, 16:23).

V. ΤΙ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΕΙΠΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

A. Στην προς Ρωμαίους επιστολή (8:26, 10:1).

B. Στην προς Κορινθίους επιστολή (14:2, 13-14).

Γ. Στην προς Εφεσίους επιστολή (6:18-20).

Δ. Στην προς Φιλιππησίους επιστολή (4:6-8).

E. Στην Α΄ προς Θεσσαλονικείς επιστολή (5:16-18, 23, 25).

Z. Στην Α΄ προς Τιμόθεο επιστολή (2:1- 8, 4:5).

VI. ΤΙ ΑΛΛΟΙ ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

A. Ιωάννης 5:14-15, Ιάκωβος 5:13-18, Α΄ Πέτρου 3:7; 12, 4:7, 5:7, Ιούδας 20.

VII. ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

A. Ρωμαίους 1:8-10.

B. Α΄ Κορινθίους 1:4- 5.

Γ. Β΄ Κορινθίους 13:7.

Δ. Εφεσίους 1:16-23, 3:14-21 .

E. Φιλιππησίους 1:3, 9-11.

Z. Κολοσσαείς 1:9 -12, 4:3- 4.

H. Β΄ Θεσσαλονικείς 1:11-12, 3:1- 2.

Θ. Φιλήμων 4.

I. Γ΄ Ιωάννη 2.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

I. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΥΧΝΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

A. Κηρύττει καταδίκη αντί για δικαιοσύνη.

1. Κάνει τους ανθρώπους να αισθάνονται ότι τη δικαίωση πρέπει να την κερδίσουν (Ρωμαίους 3:21-22).
2. Κάνει τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι η απολύτρωση και η σωτηρία μας έρχονται την ώρα του θανάτου (Αΐωάννη 5:13).

B. Το αποτέλεσμα είναι συνείδηση αμαρτίας.

1. Ορισμός της συνείδησης αμαρτίας: αίσθημα ενοχής, φόβος, και αίσθηση αναξιοσύνης λόγω της αμαρτίας.
2. Δύο συμπτώματα της συνείδησης αμαρτίας.
 - α. Χάνεις τη συνείδηση του Θεού και κερδίζεις την συνείδηση του εαυτού σου.
 - β. Γνωρίζεις πολύ καλύτερα τη φυσική κατάσταση από την υπερφυσική.

Γ. Σωστός ορισμός της δικαιοσύνης (Β΄ Κορ. 5:21).

1. Ορισμοί.
 - α. Η ικανότητα να στέκεσαι στην παρουσία του Θεού χωρίς κανένα αίσθημα ενοχής ή κατωτερότητας.
 - β. Δικαιωμένος –«σαν να μη αμάρτησα ποτέ», έχω διακηρυχθεί δικαιωμένος, μιά πράξη που δηλώνει ότι οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι από την ενοχή και αποδεκτοί από το Θεό.
 - γ. Δικαιοσύνη είναι κάτι που γινόμαστε όχι κάτι που εμείς κάνουμε (Β΄ Κορ. 5:21).
 - δ. Δικαιοσύνη δεν είναι ένα πράγμα, είναι μιά θέση.
 - ε. Παίρνουμε τη δικαιοσύνη δια πίστεως (Ρωμ. 3:22, 5:1)
 - ζ. Δικαιοσύνη είναι ένα δώρο (Ρωμ. 3:24, 5:14-17).

Δ. Πως να γίνουμε δίκαιοι (Ρωμ. 10:10).

II. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ο Ιησούς, ο έσχατος Αδάμ, επέστρεψε σε εμάς όλα όσα έχασε ο Αδάμ.

A. Αποτελέσματα της δικαιοσύνης του Αδάμ –πριν την Πτώση (Γεν. 1:3-28, 2:15).

1. Είχε σωστή σχέση με το Θεό.
2. Είχε κυριότητα πάνω σε όλα τα πράγματα.
3. Είχε τέλεια προμήθεια για όλα όσα χρειαζόταν.
4. Άκουε τη φωνή του Θεού και είχε κοινωνία μαζί Του.
5. Δεν είχε αίσθημα κατωτερότητας ή ενοχής.
6. Δεν γνώριζε φόβο ή αποτυχία.
7. Ήξερε ειρήνη.
8. Είχε πεποίθηση και εξουσία.

B. Αποτελέσματα της αμαρτίας του Αδάμ –μετά την Πτώση (Γέν. 3:6-19).

1. Έχασε την κοινωνία του με το Θεό.
2. Έχασε την εξουσία του.
3. Άρχισε να γνωρίζει το φόβο, την ενοχή, και την αποτυχία.
4. Η αμαρτία και η αρρώστια άρχισαν να κυβερνούν.
5. Ο διάβολος έγινε ο θεός αυτού του κόσμου (Β΄ Κορ. 4:4).
6. Η αμαρτία πέρασε σε όλους τους ανθρώπους (Ρωμ. 5:12).
7. Δοκίμασε θάνατο (χωρισμό από το Θεό) επειδή η αμαρτία είναι η μητέρα του θανάτου (Ρωμ. 5:12).

Γ. Ο Ιησούς επιστρέφει σε εμάς όλα όσα έχασε ο Αδάμ μέσω της πίστης στη δωρεά της δικαιοσύνης (Ρωμ. 5:17).

1. Ο Χριστός ήταν το φώς που νίκησε το σκοτάδι (Ιωάννης 1:5, Πράξεις 10:38).
 - α. Η κατάσταση του κόσμου όταν ήρθε ο Χριστός (Ματθαίος 4:16).
 - β. Η κατάσταση αυτών που ζουν χωρίς Χριστό (Εφεσ. 2:1-2, 4:17-18).
 - γ. Ο Ιησούς σύστησε ένα νέο τρόπο ζωής τον οποίο ο διάβολος δεν μπορεί να έχει
2. Ο Χριστός μας ενώνει με τον Εαυτό Του (Εφεσ. 2:13-16).
3. Η δικαιοσύνη αποκαθιστά ηρεμία, ανάπαυση, και ειρήνη στο πνεύμα μας (Ησαΐας 32:17-18, 54:13-14, Ρωμ. 5:1).
 - α. Οι ασεβείς δεν έχουν ειρήνη (Ησαΐας 57:20-21).
 - β. Η ειρήνη του Θεού δεν είναι η ίδια με την ειρήνη του κόσμου (Ιωάννης 14:27).
 - γ. Πως να κρατήσεις την ειρήνη σου (Φιλ. 4:6-8).
4. Η δικαιοσύνη μας κάνει να χάσουμε την αίσθηση της ανάγκης.
 - α. Ανάγκη χρημάτων.
 - β. Ανάγκη ικανότητας.
 - γ. Ανάγκη αγάπης.
5. Η δικαιοσύνη αποκαθιστά την τέλεια ελευθερία μας.

III. ΔΥΟ ΕΙΔΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΦΙΛ. 3:9)

A. Σύγκριση δικαιοσύνης μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης.

1. Γι' αυτούς που ήταν κάτω από την Παλαιά Διαθήκη, η δικαιοσύνη ήταν η υπόσχεση που ερχόταν με την εκπλήρωση του Νόμου.
2. Αυτή η υπόσχεση εκπληρώθηκε από το Χριστό. Τώρα εμείς γίναμε η δικαιοσύνη του Θεού εν Χριστώ (Β' Κορ. 5:21).

B. Σύγκριση σχέσης και κοινωνίας (Α' Ιωάννη 1: 9,3:21).

1. Πολλοί γιοί και θυγατέρες δεν δέχονται την συγχώρηση και περπατούν σαν υπηρέτες και όχι γιοί. Να θυμάσαι ότι η αμαρτία σε κάνει αδύναμο μέχρι να την εξομολογηθείς.
2. Μόνο οι γιοί μπορούν να σταθούν ενάντια στην φτώχεια, την αρρώστια, και την αμαρτία.
3. Μόνο οι γιοί μπορούν να απολαύσουν τις υποσχέσεις του Θεού.

IV. ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΟΥ

A. Πρόσεχε την πλάνη του διαβόλου (Ιωάννης 10:10, Β' Κορ. 2:11, Αποκ. 12:9)

1. Ο διάβολος έκανε τον Αδάμ να μη ενεργήσει σύμφωνα με την θέση του με το Θεό.
 - α. Ο Θεός έδωσε εξουσία στον Αδάμ να εργάζεται (να φυλάγει) τον κήπο και να κυριεύσει τη γή (Γέν. 1:28, 2:15).
 - β. Ο Θεός έδωσε και σε σένα εξουσία (Μάρκος 16:15, Λουκάς 10:19).
 - γ. Όπως Εκείνος είναι, έτσι είμαστε και εμείς στον κόσμο (Α' Ιωάννη 4:17).
 - δ. Ο πιστός ονομάζεται Χριστός (Β' Κορ. 6:14-15).
2. Ο διάβολος σε πλανά με το:
 - α. Να σε κάνει να πιστεύεις κάτι που δεν είναι αλήθεια.
 - β. Να σε κάνει να μη ενεργείς σύμφωνα με αυτό που ξέρεις (Ματθ. 7:24-27, Ιάκωβος 1:22).

B. Πως να περπατάς στη δικαιοσύνη.

1. Κατάλαβε ότι τη στιγμή που αναγεννάσαι είσαι σε σωστή θέση με το Θεό (Β' Κορ. 5:17).
2. Όμως, θα πρέπει να κάνεις κάτι τώρα με το σώμα σου και με το νού σου (Ρωμ. 12:1-2). Η μεταμόρφωση του νού είναι ίσως το η μεγαλύτερη ανάγκη των

αναγεννημένων πιστών.

3. Μπορεί να είσαι δικαιωμένος και να το ξέρεις, αλλά ακόμα δεν χρησιμοποιείς ή δεν εξασκείς την δικαιοσύνη σου. Ένα παράδειγμα γι' αυτό είναι η ιστορία του Άσωτου Γιού. Ο πρεσβύτερος γιός δεν ενήργησε με βάσει αυτών που του ανήκαν. (Λουκάς 15:25-31). **Εάν**, όμως, περπατάς με ακεραιότητα και εργάζεσαι δικαιοσύνη **ποτέ** δεν θα σαλευθείς. (Ψαλμός 15:2,5).
4. Δεν αυξάνεις στη δικαιοσύνη αλλά αυξάνεις στη γνώση και αποκάλυψη της δικαιοσύνης σου.

V. ΚΑΡΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

A. Μέρος του να εργάζεσαι δικαιοσύνη είναι η ζωή της προσευχής (Ιάκ. 5:16-18).

B. Καρπός της δικαιοσύνης .

Στή Β΄ Κορ. 9:10 όχι μόνο αναφέρεται η συμπεριφορά σου ή ο τρόπος ζωής αλλά και το να κάνεις τα έργα του Ιησού (Ιωάννης 14:12). Ένα πρόσωπο που ξέρει τη δικαιοσύνη και όμως δεν την εξασκεί είναι σαν τον εκατομμυριούχο που έχει εκατομμύρια δολάρια στην τράπεζα αλλά δεν τα μεταχειρίζεται για να βοηθήσει τους φτωχούς στη χώρα του.

VI. ΠΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΣΕ

A. Τι συνέβη στο Σταυρό (Ησαΐας 53:4,5).

1. Νίκησε την αμαρτία όταν έγινε για χάρη μας αμαρτία (Β΄ Κορ. 5:21).
2. Νίκησε τον θάνατο όταν άφησε τον θάνατο να τον νικήσει.
3. Νίκησε την αρρώστια όταν άφησε την αρρώστια να τον καταβάλει (Α΄ Πέτρου 2:24).
4. Νίκησε τον Σατανά όταν άφησε τον Σατανά να τον νικήσει.

B. Ταυτιζόμαστε με τον Χριστό στο θάνατό Του, την ταφή Του, και την ανάστασή Του.

1. Όταν ο Ιησούς νίκησε τον Σατανά και τον απογύμνωσε από τη δύναμή του (Κολ. 2:15) στη σκέψη του Πατέρα, ήταν σαν να το έκανες εσύ.
 - α. Όταν ο Χριστός πέθανε, πέθανες και εσύ μαζί Του (Κολ. 2:20, 3:3).
 - β. Όταν ο Χριστός αναστήθηκε, αναστήθηκες και εσύ μαζί Του (Εφεσ. 2:5-6, Κολ. 2:13, 3:1).
2. Εσύ είσαι ο κύριος του Σατανά σήμερα όπως ακριβώς ήταν ο Ιησούς όταν αναστήθηκε από τους νεκρούς.
 - α. Ο Σατανάς φοβάται τη δικαιοσύνη περισσότερο από κάθε τι άλλο.
 - β. Να χαίρεσαι, ο φόβος της ζωής σου τελείωσε.

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

«Και όταν τα πάντα υποταχθούν σ' αυτόν, τότε και ο ίδιος ο Υιός θα υποταχθεί σ' εκείνον ο οποίος υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα, ώστε να είναι ο Θεός τα πάντα, σε όλα» (Α΄ Κορ. 15:28).

I. ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ

A. Η ύψιστη εξουσία είναι ο Θεός Πατέρας, ο Θεός Υιός, ο Θεός το Άγιο Πνεύμα, και ο Λόγος Του.

1. Αυτές είναι άμεσες εξουσίες στη ζωή σου.
2. Έμμεσες ή μεταβιβασμένες εξουσίες δίνονται σε ανθρώπους και θέσεις.

B. Ανυπακοή στην εξουσία του Θεού (άμεση ή έμμεση) είναι άμεση ανταρσία στο Θεό τον Ίδιο.

1. Αδάμ και Εύα (Γέν. 2:17-3:19).
2. Εωσφόρος (Ησαΐας 14:12-15).
3. Σαούλ (Α΄ Σαμουήλ 15:1-23). Η απείθεια είναι σαν το αμάρτημα της μαγείας. (εδ. 23).
4. Το αποτέλεσμα της απείθειας ενάντια στην εξουσία ήταν να χάσουν τις θέσεις τους.

Γ. Με την εξουσία έρχονται ευθύνες.

1. Η διαδικασία με την οποία μεταβιβάζουμε εξουσία (ευθύνη) λέγεται εξουσιοδότηση.
2. Υπάρχουν τρία επίπεδα εξουσίας.
 - α. **Απόλυτη εξουσία:** ικανός να ενεργήσεις χωρίς να συμβουλευτείς κάποιον ανώτερο
 - β. **Περιορισμένη εξουσία:** μπορείς να ενεργήσεις όπως νομίζεις, εν όσω ο ανώτερός σου ενημερώνεται αργότερα.
 - γ. **Καμμία εξουσία:** δεν μπορείς να ενεργήσεις χωρίς να ρωτήσεις τον ανώτερο.

II. ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ (ΑΜΕΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑ)

A. Εξουσίες τοποθετημένες από το Θεό στον κόσμο (Ρωμ. 13:1, Α΄ Πέτρου 2:13-14).

1. Ο νόμος.
2. Η κυβέρνηση/οι κυβερνώντες.

B. Εξουσίες τοποθετημένες από το Θεό στην οικογένεια.

1. Ο σύζυγος είναι η ανώτερη εξουσία στην οικογένεια (Γέν. 3:16, Εφεσ. 5:23).
 - α. Ο άνδρας θα πρέπει να αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του και να φροντίσει την καινούργια του οικογένεια (Γέν. 2:24, Εφεσ. 5:31).
 - β. Ο Αβραάμ και ο Λώτ χώρισαν εξ' αιτίας των προβλημάτων που προκάλεσε η ευρύτερη οικογένεια (Γέν. 13:1-12).
 - γ. Ο σύζυγος θα πρέπει να αγαπά τη γυναίκα του όπως ο Χριστός αγάπησε την Εκκλησία (Εφεσ. 5:25).
2. Γυναίκες προς το σύζυγο (Α΄ Πέτρου 3:1).
3. Παιδιά προς τους γονείς (Εφεσ. 6:1-3).
 - α. Οι γονείς έχουν ευθύνη να διδάξουν τα παιδιά τους (Γέν. 18:19, Παροιμ. 22:6).
 - β. Θα πρέπει να πειθαρχήσουμε τα παιδιά μας για να τα διδάξουμε (Παρ. 19:18, 22:15, 13:24, 23:13-14, 29:17).

Γ. Εξουσίες τοποθετημένες από τη Θεό στην Εκκλησία (Εφεσ. 1:22-23).

1. Οι θέσεις ή τα χαρίσματα της διακονίας (Εφεσ. 4:11).
2. Η εξουσία της τοπικής εκκλησίας είναι κάτω από την κεφαλή του ποιμένα (Πράξεις 20:28).
3. Επίσκοποι, βοηθοί ποιμένων, και πρεσβύτεροι, εκλέγονται από τον ποιμένα ή από ένα απόστολο (Πράξεις 4:23, Τίτος 1:5).
4. Οι διάκονοι εκλέγονται από το εκκλησίασμα (Πράξεις 6:5-6).

5. Απαιτούμενα προσόντα πρεσβυτέρων και διακόνων (Α΄Τιμ. 3).

Δ. Εξουσίες τοποθετημένες από το Θεό στην εργασία: υπάλληλος προς εργοδότη (υπηρέτες προς του κυρίου) (Εφεσ. 6:5-7, Α΄Τιμ. 6:11, Τίτος 2:9-10).

Ε. Εξουσίες τοποθετημένες από το Θεό στη ζωή σου: συνείδηση ή πνεύμα (Πράξεις 24:15, Α΄Τιμ. 1:18-19).

1. Εσκεμμένη παράβαση της συνείδησής σου θα την καυτηριάσει και θα την σκληρύνει (Α΄Τιμ. 4:1,2).
2. Ένα τρυφερό πνεύμα θα φέρει μιά σωστή συμπεριφορά. Μιά τρυφερή και ευαίσθητη συνείδηση αναπτύσσεται όταν αμέσως ενεργούμε πάνω στο Λόγο του Θεού, υποχωρώντας στην ανώτερη εξουσία, προσευχόμενοι στο πνεύμα, και υπακούοντας αμέσως τη φωνή της συνείδησης.
3. Μιά καυτηριασμένη συνείδηση αρχίζει με τις σκέψεις σου (Β΄Κορ. 10:5).

III. ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΜΕΝΗ ΕΞΟΥΣΙΑ (ΕΜΜΕΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑ)

A. Ο ρόλος του εξουσιοδότη: τί και πότε θα πρέπει να εξουσιοδοτείς;

1. Όταν κάποια θέματα επαναλαμβάνονται.
2. Δευτερεύουσες αποφάσεις που παίρνονται συχνά.
3. Λεπτομέρειες που παίρνουν μεγάλο μέρος του χρόνου σου.
4. Μέρη της εργασίας σου για τα οποία έχεις τα λιγότερα προσόντα.

B. Πώς να εξουσιοδοτείς.

1. Διάλεξε το κατάλληλο πρόσωπο για τη θέση.
2. Μη το παρακάνεις στην μεταβίβαση εξουσίας (Ματθ. 24:45-47).
3. Μη βιάζεσαι όταν καλύπτεις κενές θέσεις.
4. Δώσε εξουσία εκ των προτέρων-πριν εμφανιστούν προβλήματα.
5. Μίλησε με το πρόσωπο εκ των προτέρων.
6. Επικοινωνήσε καθαρά.

Γ. Η ανάγκη επικοινωνίας.

1. Εξήγησε την ανάγκη για εξουσιοδότηση.
2. Χρησιμοποίησε την εξουσιοδότηση να υποκινήσεις τους υπαλλήλους να κάνουν παραπάνω απο την εργασία τους.
 - α. Αυτό θα βοηθήσει τους υπαλλήλους να μάθουν περισσότερα.
 - β. Θα αισθανθούν μεγαλύτερη ικανοποίηση.
 - γ. Η εξουσιοδότηση είναι αμοιβή καλής εργασίας.
3. Προσδιόρισε σαφώς τα καθήκοντα (Γέν. 6:9-22, Ιησούς του Ναυή 6:1-5).
4. Μετά που εξουσιοδοτήσεις, ρώτησε το πρόσωπο εάν κατάλαβε.
5. Επανάλαβε τα αποτελέσματα, όχι τις μεθόδους.
6. Ζήτησε συστάσεις στις περιοχές που υπάρχουν προβλήματα από άλλους υπαλλήλους
7. Μη κυτπάζ να βρείς λάθη.
8. Μεταχειρίσου τους ανθρώπους με αγάπη, αξιοπρέπεια, και σεβασμό.
9. Μη προσωποληπτείς και μη κάνεις χατήρια (Εφεσ. 6:9, Α΄Τιμ. 5:21).
10. Δώσε τους μισθούς στην ώρα τους (Κολ. 4:1, Α΄Τιμ. 5:8).

Δ. Ο ρόλος του εξουσιοδοτημένου. Πως μπορείς να είσαι πίο χρήσιμος στον άνθρωπο του Θεού για τον οποίον εργάζεσαι (Β΄Τιμ. 4:11);

1. Υπηρέτησέ τον, «σαν στον Κύριο» (Κολ. 3:23).
2. Φρόντισε να γνωρίσεις του ανθρώπους που είναι από πάνω σου.

3. Περιορίσου στα όρια των δικών σου ευθυνών (Α΄ Τιμ. 2:12). Όταν η σάρκα παίρνει την εξουσία που είναι πάνω στο πνεύμα, έχεις κάποια ανωμαλία στη ζωή σου. Το ίδιο συμβαίνει όταν παίρνεις εξουσία που δεν σου ανήκει.
 - α. Κάνε την εργασία για την οποία σε προσλάβανε.
 - β. Συγκεντρώσου και σκέψου για το 99% της καλής εργασίας η οποία γίνεται.
 - γ. Προσευχήσου για τα προβλήματά σου.
 - δ. Μίλησε στην εξουσία σου. Βεβαιώσου ότι ξέρεις καλά τα γεγονότα.
4. Φρόντισε να μάθεις ποιά είναι η σωστή σειρά εξουσίας στην εκκλησία ή την διακονία.
5. Κέρδισε την εμπιστοσύνη τους.
6. Να είσαι διδακτός και να δέχεσαι διόρθωση.
7. Μη ανατρέπεις το σύστημα (Πράξεις 9:5).
8. Μη δίνεις συμβουλές για το κάθε τι.